

Visor till gitarr

300

Visor och skillingtryck

Visor till gitarr

300

Visor och skillingtryck

Musik att minnas

Visor till gitarr innehåller visor och skillingtryck ur vår gemensamma sångskatt. Det är visor som sjungits och spelats i Sverige i generationer.

När vi sjunger *Ja, må han leva*, *Små grodorna*, och *Nu tändas tusen juleljus* är vi själva länkar i en lång musikalisk kedja.

Vi för sångerna vidare från våra föräldrar och farföräldrar till våra egna barn och barnbarn.

ACK, NU ÄR DET VINTER!

Zacharias Topelius
L.A. Lundh

(Skolgossens vintervisa)

Ack, nu är det vin-ter och ski-dan hon slin-ter i buk-ter och fin-ter, går bra, går bra! Och
knu-tar-na spra-ka, och me-dar-na kna-ka, och i-sar-na bra-ka, hur-ra, hur-ra!

2. Nu remma vi hemma

vår skridsko i klämma

och möte vi stämma

på sjön, min vän.

Nu börjas attacken

med stål uppå klacken,

och nacken i backen,

och upp igen!

3. När vintrarna snöga

på näsa och öga,

det akta vi föga

går bra, går bra!

När julgranen blossar

och läxorna lossar

då sjunga vi gossar:

Hurra, hurra!

Zacharias Topelius

Zacharias Topelius var en finlandssvensk författare, historiker, tidningsman och poet. Han föddes den 14 januari 1818 på Kuddnäs gård i Nykarleby, Finland. Hans dopnamn var Zacharias, men han använde ofta initialen Z eller Zachris även i officiella sammanhang. Han blev också tilltalad med den förfinska formen Sakari.

Topelius var känd främst som lyriker i romantikens anda, men också som författare av historiska romaner, främst *Fältskärens berättelser*. Hans *Läsning för barn* – sagor, pjäser och dikter – har också nått stor spridning, bland annat genom ett stort antal publiceringar i såväl inhemska som nordiska barntidningar. Han skrev även åtskilliga psalmer. Zacharias Topelius dog på Björkudden i Sibbo 12 mars 1898, och ligger begravd på Sandudds begravningsplats.

ACK, OM JAG VORE DOMARE

Ack, om jag vo - re do - ma - re och mak - ten vo - re min, det blå - ser
 kallt, kallt vä - der i - från sjön. Så skul - le al - la flic - kor ha - va
 lås för mun - nen sin, det blå - ser kallt, kallt vä - der i - från sjön.

D
 Ack, om jag vore domare och makten vore min
 det blåser kallt, kallt väder ifrån sjön. **A7**
 Då skulle alla gossar hava nyckel till var sin,
 det blåser **D** kallt, kallt väder ifrån sjön. **A7** **D**

D
 Och om jag vore domare och makten vore min
 det blåser kallt, kallt väder ifrån sjön. **A7**
 Då skulle alla pojkarna i burar stängas in
 det blåser **D** kallt, kallt väder ifrån sjön. **A7** **D**

D
 Ack, om jag vore domare och makten vore min
 det blåser kallt, kallt väder ifrån sjön. **A7**
 Så skulle alla flickorna ha nycklarna därtill
 det blåser **D** kallt, kallt väder ifrån sjön. **A7** **D**

ACK, VÄRMELAND DU SKÖNA

Värmlandsvisan

Anders Fryxell
F. A. Dahlgren
Svensk folkmelodi

Ack, Vär - me - land, du skö - na, du här - li - ga land, du kro - na bland
Sve - a ri - kes län - der Och kom - me jag än mitt i det för - lo - va - de
land, till Värm - land jag än - dock å - ter - vän - der Ja, där - vill jag
le - va, ja där - vill jag dö. Om en gång i - från Värm - land jag ta - ger mig en
mö, så vet jag att ald - rig jag mig ång - rar.

Am E7 Dm G7 C
I Värmland är lustigt att leva och bo
Dm Am E7 Am
det landet jag prisar så gärna.
E7 Dm G7 C
Där klappar det hjärtan med heder och tro
Dm Am E7 Am
så fasta som bergenäs kärna.
C G7 Am E7
Och var och en svensk uti Svea rikes land
Am E7 G7 C
som kommer att gästa vid Klarälvens strand
G7 Am E7 Am
han finner blott bröder och systrar.

Värmlandsvisan av Anders Fryxell presenterades första gången i ett folkskådespel med titeln Värmlandsflickan, 1821. F. A. Dahlgren skrev till några verser och tog upp sången i Wermlänningarne, 1846. Melodin har invandrat från kontinenten där den bland annat uppträtt som vallonsk frihetssång. Den upptecknades i Östergötland redan i början av 1700-talet och kallades då för Östgötavisan!

ADJÖ, FARVÄL FÖR SISTA GÅNG

Ad - jö, far - väl för sis - ta gång jag av - sked från dig tar nu
må jag re - sa bort från dig, och du må stan - na kvar. Nu
må jag re - sa bort från dig och du må stan - na kvar.

2. Ja, kom och följ mig ned till strand,

där står min lilla båt.

Sen ger jag dig min högra hand

och därpå skiljs vi åt.

Sen ger jag dig min högra hand

och därpå skiljs vi åt.

3. Din kärlek liknar jag vid snö,

som faller i april.

När den går bort då vill jag dö

jag vill ej vara till.

När den går bort då vill jag dö

jag vill ej vara till.

4. Nu svajar skeppet ifrån land

och det med största hast,

och rodret tager timmerman

adjö för sista gång.

Och rodret tager timmerman

adjö för sista gång.

AFTONEN

Karl August Nicander

Väl - kom - men, väl - kom - men du kla - ra, du stil - la och
ljuv - li - ga kväll. Nu lå - ter jag sor - ger - na ta -
ra, du gör mig så trygg och så säll.

2. En ängel på glänsande vingar,
du svävar från himmelen ner.
Du kraft åt det levande bringar
och svalka åt jorden du ger.

3. Ditt guld över ekarnas toppar
och blånande bergen du sår.
Milt läskar du blommornas knoppar
med daggens balsamiska tår.

4. Och fåglarna glada och fria,
som hoppet du aldrig bedrog.
De sjunga sitt "Ave Maria"
i dal och på berg och i skog.

5. Vad gör det att skymningen breder
sitt flor? hon är tankarnas vän.
Vad gör det att solen går neder?
Hon kommer i morgon igen.

6. På purprade molnet hon blänker.
Hon liknar den dödliges hopp,
ty knappt hon i väster sig sänker
förrän hon i öster går opp.

7. Nu låta vi sorgerna fara,
du hägnar vårt fredliga tjäll.
Välkommen, välkommen, du klara
du stilla och ljuvliga kväll.

ALLA FÄGLAR KOMMIT RE´N *Hoffman von Fallersleben* *Tysk folksmelodi*

Al - la fåg - lar kom - mit re´n, vå - ren's gla - da gäs - ter.
 Vil - ken fröjd i so lens_sken, vil - ka sång - ar - fes - ter.
 Lär - kan dril - lar högt i sky, vå - ren är ju e - vigt ny.
 Jor - dens hög - tid bör - jar gry, spri - der fröjd åt al - la.

A D A
 Vilken glädje, hör, ack hör!
 E7 A E7 A
 Nätt och lätt de trippa.
 D A
 Gök och trast och siskors kör
 E7 A E7 A
 väcka upp var sipa.
 E7 A E7
 Dig de önska sommarfröjd,
 A E7 A E7
 jubla högt i himmelshöjd.
 A D A
 Skogen står så grön och fröjd
 E7 A E7 A
 ljuder från var klippa.

ALLA MALLA TJAFS UTI FISKARMALAJKA

Al-lamal-latjafs ut-i fis-kar-ma-laj-ka al-lamal-latjafs ut-i bing-a-bång-a-bej,
 Hejskud-de-ri, skud-de-rum-pen stum-pen hej, skud-de-ri skud-de-rul-lan-lej.
 Klä-der-na vi bä-ra på ä-ro ut-av ki-na-trå tjiptjopptjipptjopp ki-na-man.

ALUNDAVISAN

Gos - sen min bor i A - lun - da by, A - lo A - lun - da A - lun - da - lej
 ö - gon har han blå som him - lens kla - ra sky, A - lo A - lun - da A - lo.

2. Går med sin lie lätt som en vind,
 Alo Alunda Alunda lej

Lite bränd av sol'n
 men frisk och röd om kind.
 Alo Alunda Alo.

3. Går han i dansen, sedig och blyg,
 Alo Alunda Alunda lej

Ser han på en flicka
 sker det just i smyg
 Alo Alunda Alo.

4. Pingstdan om kvällen kom han till mig
 Alo Alunda Alunda lej
 Rosa lilla, hör vad jag vill säga dig!
 Alo Alunda Alo.

5. Rosa, min Rosa, älskar du mej?
 Å nej! Alunda Alunda lej
 Du får nog en annan, tag din korg och tig!
 Alo Alunda Alo.

6. Kom så till mig en midsommarkväll.
 Alo Alunda Alunda lej

Gick med mig i dansen,
 lätt och vig och snäll.
 Alo Alunda Alo.

7. Flickor bara tyst! men tillstå jag vill.
 Å nej! Alunda Alunda lej

Hur det var, en kyss
 det krångla han sig till
 Alo Alunda Alo.

8. Rosa, han sade, skall jag dö av sorg?
 Å nej! Alunda Alunda lej

Här har du min hand,
 jag tar igen min korg!
 Alo Alunda Alo.

ALPENS ROS

Up - på al - pens högst be - läg - na spi - ra dit ej nå - gon mänsk - lig fot kan
 nå, där syns en alp - ros si - na stäng - lar vi - ra in - ut - i
 ber - gets högst be - läg - na vrå.

2. Ut i dalen växte upp en blomma
 ja, lika skön som alpens fagra ros.
 Så många friare till henne komma
 och alla ville äga alpens ros.

3. Ack, I blommor, suckade hon ofta
 den som finge äga er en stund
 och så känna huru skönt ni dofta
 och trycka blott en kyss på eder mun.

4. Så hon tänkte då en yngling sade:
 Hör du, Elin, vill du bli min brud?
 Allt mitt guld jag för din for nedlade
 och klädde dig i alpens blomsterskrud.

5. Nej, hon sade, ingens brud jag bliver
 förrän som han mig ett löfte ger,
 och det är, han mig en alpros giver
 en enda blott, jag fordrar inte mer.

6. Och Kuno klättrar upp för bergets klippa
tills han kom dit där blomman slagit rot.
Hans enda handtag var en blomsterknippa
och mot en tuva stödde han sin fot.

7. Elin, se, här har du dina blommor!
Men vad är det? En alpros vit som snö.
Elin, vänta, se nu snart jag kommer.
Min Gud, jag faller! Låt mig inte dö!

8. Så han ropte när han störta neder
ifrån bergets högst belägna topp.
Uti dalen ligger blott hans kläder
och hans rysligt sönderslagna kropp.

9. Elin ville skynda hän från gillet,
när hon fick se den döde då hon skrek:
O store Gud, nu har jag själv förspillt
livet för den som nu jag älskade.

10. Elins fader även kom till stället
då döden allt förenat båda två.
Och hela byn med honom tårar fällde,
ett brudpar döden gjorde dem ändå.

11. Nu ej pennan här må längre rita
uppå kvinnors trots och övermod.
Alpens rosor äro ej mer vita
De äro färgade av Kunos blod.

AMANDA LUNDBOM

Emil Norlander

Har ni sett A - man - da Lund - bom - fa - de - ri - a   fa - de - ra - de - ral - la.

Hon är in - te   nå - gon ung - dom, bom - fa - de - ri,   fa - de - ral - la - lej.

Hon är fyll - da   tret - ti - fem,   bom - fa - de - ri - fa - de - ral - la - lej. Men

hon ser ut som fem - ti - fem.   Bom - fa - de - ri - fa - de - ral - la - lej.

2. Hon ä´ galen uti kar´ar
 bom faderia, faderaderalla,
 men gud fader dem bevarar,
 bom faderi faderalla lej.
 Herre, se till våran nö,
 bom faderi, faderallalej Hugg i!
 och låt Amanda dö som mö
 bom faderi faderalla lej.

3. Annars har hon mycket peng, hon,
 bom faderia, faderaderalla,
 och en säng med sängomhäng om,
 bom faderi faderalla lej.
 Så att man ska slippa si,
 bom faderi, faderallalej Hugg i!
 hur den ser ut som bor däri,
 bom faderi faderalla lej.

4. Hon har byrå av mahogny,
 bom faderia, faderaderalla,
 en putell med åkåång i,
 bom faderi faderalla lej.
 Hon har egen symaskin,
 bom faderi, faderallalej Hugg i!
 Och den är smord med brännevin,
 bom faderi faderalla lej.

5. Så har hon en dalkarlsklocka,
 bom faderia, faderaderalla,
 som slår sju när den är åtta,
 bom faderi faderalla lej.
 Och en gramfon. Så rart,
 bom faderi, faderallalej Hugg i!
 som spelar: Kommer du ej snart?
 bom faderi faderalla lej.

AMANDA OCH HERMAN

A - man - da satt med en krans i hå - ren, som äng - el mild och som en ros om
vå - ren, när Her-man hen - nes intro-hets svor. Men falsk-het ut - i hans hjär-ta bor.

2. Amanda går sig ner i parken
att plocka blommorna uppå marken,
att ge åt den som hon tyckte om.
- Men allt förgäves: ej Herman kom.
3. Amanda går dit där Herman bodde
där fick hon se, vad hon icke trodde
där fick hon först sina ögon opp:
Fick se sin Herman med en ann' gå bort.
4. "O, Herman, Herman, vänd om tillbaka
till din Amanda, den du försakar!
O, Herman, Herman, vänd om igen
till din Amanda, din trogna vän!"
5. "Nej, dig, Amanda, jag mer ej älskar
ty Elin haver mitt hjärta fångslat,
se Elin är nu min hulda brud.
Gråt ej, Amanda, nu är det slut!"
6. Amanda dignar då ned till jorden.
"O, himlars Gud, hör de grymma orden!
Och har du glömt din Amanda bort,
skall Gud belöna dig inom kort."
7. Amanda går sig ned till stranden,
hon vinkar avsked med vita handen:
"Adjö, farväl, min otrogna vän,
vi träffas åter i himmelen!"
8. O, Herman, Herman, nu jag dig beder
var ej otrogen mot den du äger,
att det ej tager ett sådant slut,
som din Amanda, du ägt förut!
9. Himlens stjärnor på himlen blänka
himlens klockor i himlen klämta.
Mitt hjärta ropar uti mitt bröst:
Vem har väl jag som vill ge mig tröst?
10. Amanda går sig ned till sundet,
där fick hon se, hur en båt låg bunden,
hon löser båten och seglar av,
och uppå havet blev Amandas grav.
11. Amanda störtar sig ned i djupet,
se, hon var klädd som det klara ljuset:
Den vita klänning hon på sig bar,
som man i oskulden alltid har.

ANDERS, HAN VAR EN HURTIGER DRÄNG

An - ders, han var en hur - ti - ger dräng, fi - ti - ger som en my - ra.

Stor var han som den gro - vas - te karl, stark var han väl som fy - ra.

Mun - ter och glad lus - tig han var, flic - kor - na tyck - te han var så rar.

Li - ta på mej, en får han sej. Det kan jag tryggt be - dy - ra.

2. Anders var blyg och suckade: "Ack,
den som en flicka hade!"

Så kom han in i flickornas ring,

höjde sin röst och sade:

"Söta små flickor! En vill jag ha,

vilken utav eder får jag nu ta?"

"Anders ta mej!", "Anders, ta mej!"

Skreko de alla glada.

3. Nej, tänkte Anders, det var för svårt
jag kan få allihopa:

"Den som tar råda, den skall bli min!"

började han att ropa.

Då rusa alla bums i en hög,

högt upp i luften hårtafsa' flög.

Hett gick det till, tro, om ni vill,

ryslig var den bataljen.

4. "Nej", sade Anders, "tocka behag
de röra mig så föga!"

Då fick han se, var Anna lill satt

med tårar i sitt öga.

Ack, tänkte Anders, glad i sitt sinn,

du, lilla Anna, du ska bli min.

"Vill du mig ha?", hon svarte: "Ja!" -

Så går det till att fria.

ANNA MARIE OCH PELLE

Gustaf Lyckow

Fat - tig var hon och fat - tig var han och fat - ti - ga vo - ro bå - da.

Kär - le - ken li - ka brin - nan - de brann, kär - le - ken är en vå - da.

2. Båda som voro arbetsgeni
tjänste på samma ställe.
Pelle blev kär i Anna Marie,
Anna Marie i Pelle.

6. Snart är det jul och Anna Marie
myser som själva solen.
Pelle en gammal folkmelodi
lockar utur fiolen.

3. Amor han siktar säkert minsann,
lätt man av honom såras.
Mia och Pelle togo varann,
bröllopet stod i våras.

7. Solo en sväng på tiljan hon tar,
än är hon frisk i viljan,
känner sig som då kronbrud hon var
påskaftonen vid Siljan.

4. Stugan de ha är vacker som få,
högt vid en skog belägen.
Takstången med en järnflagga på
synes så väl från vägen.

8. Mia och Pelle le mot varann,
lyckan de kring sig skåda.
Guld äger varken hon eller han,
kärlek de äga båda.

5. Kossa i bås och kalv i ett hörn,
nasse uti en stia.
Värphönor två på ladugårdsdörrn
kackla sin litanja.

AMANDAS LILLA HÄST

Emil Norlander

A - man - da hon tjän - te hossa - dar - mäs - tar Kropp och dröm - de om att sving - a sig
 ut - i värl - den opp. Hon öns - ka sig bland an - nat, som flic - kor öns - ka mest, en
 stor och stå - lig fäst - man och så en li - ten häst.

En dag när en snusbod hon råka gå förbi,
 så köpte hon en lottsedel i ett lotteri.
 Hon trodde till "Dramatens", men sicken en molest.
 Det var ett lotteri, där man vinner sig - en häst.

Vid Djurgårdens cirkus en dag Amanda stod
 med ansiktet så rött som man doppat det i blod.
 Och tätt vid hennes sida, som skinnet på en läst,
 med huvudet på sned - stod Amandas lilla häst.

Man måste väl medge, det var ett kitsligt fall,
 ty inte har en flicka, som tjänar, något stall.
 Och fastän hennes fällbänk bland fällbänkar var bäst
 så inte fanns där plats för - Amandas lilla häst.

Men när som hon trodde att allting var förbi,
 så kommer där en prisse, som hade åkeri.
 Han fria till Amanda med mången ljuvlig gest
 och lova att bli far för - Amandas lilla häst.

^D Och ordet han höll, så en dag i högtidsskrud,
^{A7} var åkar'n hennes brudgum och hon var åkar'ns brud.
^G Men säg, vem tror ni drog dem iväg till kyrkans präst?
^G Det var så sant jag lever - ^D Amandas lilla häst.

^D Och åren ha gått och tre flickor har hon fått,
^{A7} men plötsligt kom en pojke och då förstås blev brått.
^G Man köpte korv och skinka till dopets helga fest,
^G men, sursteken den var av - ^D Amandas lilla häst.

^D Och utom den massa med mat som de ha fått,
^{A7} man smörjer än i dag sina stövlar med hans flott.
^G Ja, kanske att han värmer familjen nu som bäst
^G ty man har gjort en fäll av - ^D Amandas lilla häst.

Det här brevet fick slarvern Kalle H. hjälp av Norlander att skriva.
 Det skickades till en sträng penningutlånare i Uppsala.
 Om man läser hela brevet verkar det ju helt normalt, om än något väl hovsamt.
 Men om man bara läser varannan rad får brevet en helt annan betydelse....

Högädle Herr P. Uppsala! Gamla sko-
 lans ädlaste man! Ni skulle ägt tillbed-
 jare, om det blott funnes någon smula rätt-
 sinnighet. O, om man velat Edra dåd be-
 visa, så vore Ni säkerligen välförtjänt upp-
 tagen bland de främsta och med ordnar be-
 hängd i detta ögonblick för alla de miss-
 grepp Ni beivrat och de otaligt många goda
 gärningar Ni utfört

Eder uppriktige Kalle H.

ÄV HJÄRTAT JAG DIG ÄLSKAR

Av hjär - tat jag dig äls - kar i all min lev - nads - tid, men
 det kan jag väl tän - ka, jag får väl ald - rig
 dig. Själv du mig ha - ver lo - vat, att du skall tro - gen
 bli, men jag är allt - för fat - tig, det kan ju ald - rig ske.

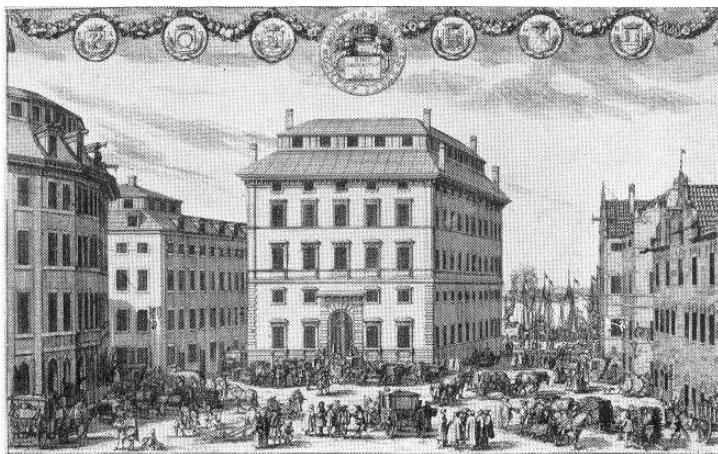
Em H7 Em
 Vart skall jag taga vägen, var skall jag finna ro,
 Am D G
 när du mig övergiver, var skall jag finna bo?
 Em Am Em H7
 Hos fåglar uti skogen allt uppå ensam kvist,
 Em H7 Em
 som turturduvan klagar, när hon sin maka mist.

Em H7 Em
 Som solen hon skönt lyser på himlarunden klar,
 Am D G
 så brinner ock den kärlek som du själv upptänt har.
 Em Am Em H7
 Ack, om jag kunde sluta dig alldl's ur mitt sinn',
 Em H7 Em
 när andra skall dig äga och du blir icke min.

ASPELÖV OCH LINDELÖV

As - pe - löv och lin - de - löv och sko - gen full av nöt - ter, as - pe - löv och
 lin - de - löv och sko - gen full av nöt - ter, li - an, li - an,
 G7 C
 li - an, li - an, li - an, li - an, li - an, li - an, li - an lej!

I Ja - nu - a - ri må - nad, gu - tår, så köp - te jag mig en väst drap dor sen
 köp-te jag i Sta - kens gränd en rock nyss vänd; och ut - i Mar-tii må-nad, cou-sineså
 köp - te jag, så o - änd - ligt fin en natt-rock av pärl - fär - gat sa-tin. Slå i mer vin. Hur
 ra! Från Mars till Maj, kä - ra vän, så ha - de jag ing - en fyrk mer i - gen, och
 var - ken byx - or, rock el - ler skor. Drick drick drick min bror. Från
 Ju - nii Ju - lii så till Au-gust in till Sep - tem - ber söt och för - tjust så
 satt jag na-ken, full och ful. Och så kom jul.

Järntorget i Gamla stan. Här arbetade Bellman under åren 1757-1763 i Riksbanken.

BALEN PÅ BAKGÅRDEN

Emil Norlander

G D7

När som jag bod-de Yng-lin-ga-ga-tan i num-ro nit - ti, bru - ka man håll-la

G

ba - ler på bak - gård sent lik-som bit - ti. Man höll ku-lör-ta lyk - tor och flör-ta

D7 G

med al - la gran - nar. Jan - nar som på gård - den fanns, fal - le - ra! Up - på

C G D7

sop - lårn satt Jons-son med hand - kla - ver på ett lock av trä för ej

G C G

tril - la ner. Och i fönst - ret låg vär - den som var po -

D7 G

lis, kon - trol - ler - an - de att det ej blev kur - tis.

Han: G
Grabbarna hade litrarnas mångfald gömd bakom tunnan
D7 G
och mellan dansen tog man en knaber unnan för unnan.

Hon: Gummorna lapa kaffe och gapa uppå oss unga.
D7 G
Sjunga det fick portvaksfrun - fallera!

Han: C G
Det var Boston å Boston å Boston igen,
D7 G
uppå asfalten så det brann i den.....

Hon: C G
Och det gick ska ni se med en jädrans stuns
D7 G
ty si unter uns så var det Hagaluns.

Han: ^G
 Där såg man gunga pigor i klunga med livgardister,
^{D7} där såg man Lena, Lena som tjäna hos en magister. ^G

Hon: Där såg man guppa Lindqvistens nuppa. Hon uppå opran
^{D7} ^G
 sopran sjunger hon i körn - fallera!

Han: Tjocka frun som har mathål två trappor opp,
^{D7} ^G
 fröjda en galopp med en Birkastropp.

Hon: Och den trevliga Karlsson uppå kontor
^{D7} ^G
 drack jag duskål med och får kalla'n för bror.

Han: ^G
 Litarna tömdes, ordningen glömdes, värden han la' sej.
^{D7} ^G
 Luften den tjockna, lyktorna slockna, Jonsson kom a' sej...

Hon: Herrarna blevo kulis och klevo oss uppå tårna
^{D7} ^G
 fåna som karlar gör jämt - fallera!

Han: Första smockan fick ohängda Johanssen,
^{D7} ^G
 han nöp portvaksfrun uti hennes ben...

Hon: Och den andra fick Jonsson så han trall ner
^{D7} ^G
 uti soptunnan med sitt ha-andklavér.

Han: ^G
 Weg var publiken, full var musiken, men dock gick valsen,
^{D7} ^G
 toner så ljuva, så man fick snuva, trilla ur halsen.

Hon: Klockan var sju visst, förr'n jag och du visst gingo så ömma
^{D7} ^G
 glömma bal'n på bakgården, kan jag ej.

Han: Dagen efter kom värden med räkningen
^{D7} ^G
 det var läkningen av ett par tre ben...

Hon: Fyra fönster, en pump och ett nytt klavér,
^{D7} ^G
 men gör nix, mången fin bal kan kosta mycket mer!

BILDSKÖNA BENGTTSSON

Jag hö - jer min röst, jag vill sjung - a en vi - sa ej kung - ar, ej
 prin - sar jag tänkt till att pri - sa. Nej, stör - re pro - fe - ter har Gud nog oss
 skänkt och tan - ken går då up - på "Bild - skö - na Bengt"

Var morgon så fort man går runt uti staden
 och läser en tidning, nog ser man i bladen
 där står att ett kassaskåp har blivit sprängt.
 och misstanken riktas mot "Bildsköna Bengt".

Runt landet han reser på olika zoner
 och merendels hållar han till på stationer,
 han dundrar och skjuter, han ger sin salut
 var gång han till någon station åker ut.

I tidningen syns ha på olika platser
 men Bengtsson han har nog privata palatser
 på bondvischan där han är mest populär
 med bilder av Bengtsson de väggarna klär.

Och priset är högt som man satt på hans panna
 Ja, 500 krisch, "om han blott ville stanna"
 så finns det mång' jägare som söker rov,
 men Bildsköna Bengtsson består nog sitt prov.

^G
 Helt nyligen sågs en artikel i pressen
^{D7}
 en pastor från Stockholm han högakta "bjässen",
^C ^{Am}
 ej för hans bravader, hans skjutning och don
^G ^{D7} ^G
 nej blott för att han är en snillrik person.

^G ^{Am}
 Se'n Kreuger gick hädan från tändsticksbolagen
^{D7} ^G
 har Bildsköna Bengtsson vart mannen för dagen.
^C ^{Am}
 Den ene var fin i "finansskriveri" t"
^G ^{D7} ^G
 den andre är säker med sin "dynamit".

^G ^{Am}
 De två hade passat ihop som kumpaner
^{D7} ^G
 fast Kreuger han ahde nog bättre bulvaner
^C ^{Am}
 än Bildsköna Bengtsson och hans kompanjon
^G ^{D7} ^G
 som dunderar och skjuter på varje station.

Harald Bernhard Bengtsson föddes 1893 i Vittsjö socken i Skåne. Han hade en trasslig barndom och 1910 skickades han till uppfostringsanstalten Bona. Här fick han lära sig skradderi, men rymde snart till Köpenhamn. Bengtsson omhändertogs av polisen i Askersund 1926. Eftersom fängelset var fullt fick han stanna över natten på ett pensionat. Därifrån rymde han och polisen förklarade: "Inte kunde jag tro, att den mannen var den ökände dynamitarden. In kom en bildskön yngling med förtroendegivande utseende."

Under åren 1932-34 var Bildsköna Bengtsson på en i pressen mycket uppmärksammas landsomfattande stöldturné tillsammans med Folke Johansson, känd som "Tatuerade Johansson". De båda blev rikskända och lyckades gäcka polisen i drygt två år.

Under åren 1909 till 1951 tillbringade Bengtsson drygt 25 år i fängelse. Under 1950-talet fick han arbete hos en herrekiperingsfirma i Göteborg. Det här var ett arbete han fortsatte med även sedan han fått sin folkpension. Harald Bengtsson avled i juli 1966 och skrevs in i myndigheternas dokument som "Skräddar-mäster Bernhard Harald Bengtsson".

BJÖRKENS VISA

Zacharias Topelius

Vid den kla - ra rand av en blom - mig strand sjöng en björk i - bland si - na grö - na
vi - sor, och jag hör - de då i hans gren där - på och såsjöng han en gång så:

2. Ack, jag vet, jag vet mången hemlighet mången flicka grät under mina grenar. Mången gosse såg här så varm i håg på den blåa vikens våg.	5. Nästa afton sken månen på min gren. Så kom åter en och så kom den andra. Tyst liksom en hamn sökte vännens namn. i min trogna vita famn.	7. Sedan hände så att de båda två togo miste då och ej kysste - trädet. Lilla vän, hur lätt händer icke det? Det har ingen, ingen sett.
3. Klara månen sken på min gröna gren och så var det en som skar namn i barken, och det var blott ett och han kysste det det har ingen, ingen sett	6. Och min vita stam stod helt allvarsam och så smög det fram vad de båda skrivit och de märkte nog vad som stod i skog och jag såg därpå och log.	8. Men där for ett sken över löv och gren och ett sus där ven över blad och toppar och en stjärnas tår föll i vindens spår ned på jordens korta vår.
4. Nästa kväll så kom där en flicka som såg sig ofta om och skar namn i barken, och det var blott ett och hon kysste det det har ingen, ingen sett.	<i>Zacharias Topelius</i> (1818-1898) skrev Björkens visa den 21 juni 1853. Melodin är komponerad några år senare av G.A.Raab. Björkens visa blev populär i början av 1890-talet när den framfördes "med stormande bifall av den svenske nationalsångaren August Westling". Mer än sjuttio år senare sjöngs den in på skiva av Hootenanny singers och fick en helt ny publik. Faktauppgifter från Visor från farfars tid - LT:s förlag	

BLINKA LILLA STJÄRNA

Betty Ehrenborg-Posse
Fransk folksmelodi

Blin - ka lil - la stjär - na där, hur jag und - rar vad du är!
Fjär - ran loc - kar du min syn, lik en di - a - mant i skyn.
Blin - ka lil - la stjär - na där, hur jag und - rar vad du är!

När den sköna sol gått ner,
strax du kommer fram och ler,
börjar klar din stilla gång
glimmar, glimmar natten lång.
Blinka, lilla stjärna där
hur jag undrar vad du är.

Vandraren på nattlig stig,
för ditt ljus han älskar dig.
Han ej hade sett att gå
om du icke glimmat så.
Blinka, lilla stjärna där
hur jag undrar vad du är.

Ofta du med blick så fin
tittar genom min gardin.
Sluter ögat ej förrän
solen visar sig igen.
Blinka, lilla stjärna där
hur jag undrar vad du är.

Melodin till *Blinka lilla stjärna* är hämtad från den franska 1700-talsvisan *Ah, vous dirai-je, Maman*. På den gjorde Wolfgang Amadeus Mozart 12 pianovariationer 1785. I England kombinerades melodin med dikten *The Star* av systrarna Ann och Jane Taylor 1806 och blev *Twinkle, Twinkle, Little Star*. I Sverige sjöngs melodin förr i många svenska skolor med texten *När vi sitta i vår bänk* (sid. 167). Betty Ehrenborg-Posse översatte sedan dikten *The Star* till svenska och sammansatte den med musiken till *Blinka lilla stjärna*.

BLOMMAN OCH FJÄRILEN

Det väx - te ut - i da - lens famn en li - ten blom ma u - tan
namn, bland al - la da - lensblom - mor små hon skö - nast var än - då.

"Ack, lilla fjärl kom till mig,
 bliv kvar, så har din blomma liv,
 men flyr du bort, skall blomman dö,
 bli kall som vinterns snö."

Men fjärlilns liv det var så kort,
 till andra blommor flög han bort,
 och blomman hop sitt öga slog,
 hon vissnade och dog.

BJÖRNEN SOVER

Björ - nen so - ver, björ - nen so - ver i sitt lug - na bo.
Björ - nen so - ver, björ - nen so - ver i sitt lug - na bo.
Han är in - te far - lig, ba - ra man är var - lig.
Men man kan dock, men man kan dock ho - nom ald - rig tro.

C Dm G7 C

Blott en dag, ett ö-gon-blick i sän-der, vil-ken tröst, vad än som kom-mer på! Allt ju

Dm G7 C

vi - lar i min Fa-ders hän-der, skol-le jag, som barn, väl ängs-las då? Hansom

C Dm G7 C

bär för mig en fa - ders hjär - ta, han ju ger åt var - je ny - född dag dess be-

Dm G7 C

skär - da del av fröjd och smär - ta, mö - da, vi - la och_ be - hag.

C Dm
Själven han är mig alla dagar nära
G7 C
för var särskild tid med särskild nåd.
Dm
Varje dags bekymmer vill han bära,
G7 C
han som heter både Kraft och Råd.
Dm
Att sin dyra egendom bevara
G7 C
denna omsorg har han lagt på sig.
Dm
Som din dag, så skall din kraft ock vara,
G7 C
detta löfte gav han mig.

C Dm
Hjälp mig då att vila trygg och stilla
G7 C
blott vi dina löften, Herre kär.
Dm
Och ej trones dyra kraft förspilla,
G7 C
som i ordet mig förvarad är.
Dm
Hjälp mig Herre, att vad helst mig händer
G7 C
taga av din trogna fadershand
Dm
Blott en dag, ett ögonblick i sänder
G7 C
tills jag nått det goda land.

BLÅSEN NU ALLA

Blå-sen nu al-la hör böl-jor-na sval-la, ås-kangår. Ve-nus vill be-fäl-la, där
Nep - tun rår. Sim-men tri - to-ner, och sjung-en mil - jo-ner Frö-jaslov;
sva-ren pos-til-jo-ner i Nep - tuns hov! *Valthorn*
Se Ve-nusi sin prakt! Kring hen-ne håll-la vakt äng-lar, del - fi - ner, se -
fi - rer och Pa-fos he - la_makt; vat - tu - nym - fer plas - ka kring i
ring. *Valthorn*

C G7 C
Om denna parken
G7 C G7 C
rår kärleksmonarken och en kung
G7 C
Djurgåån heter marken;
G7 C G7 C
stöt valthorn, sjung!
G7 C
Sjung till exempel
G7 C G7 C
om Fröjas små tempel som här stå
G7 C
med uråldrig stämpel
G7 C G7 C (C G7 C)
och mossa på! -----
G7
Sjung här om jungfrumord,
C
om hur en brud blir gjord,
G7 C G7 C
hur under valthorn hon kämpar
D7 G
och spritter på ett bord.
C G7 C G7 C G7 C
Ulla Winblad, ingen skymf,
G7 C
min nymf, -----

C   G7 C
 Sjungom nu alla!
 G7 C   G7 C
 Låt kärlek befalla våra liv;
                                  G7 C
 låt oss spelmän kalla
 G7 C   G7 C
 till tidsfördriv;
                                  G7 C
 svalkom vår tunga,
 G7 C   G7 C
 och låtom oss sjunga glädjesång
                                  G7 C
 dansa, gamla, unga,
 G7 C   G7 C   (C G7 C)
 nu på en gång!   -----
                                  G7
 Nymfer och friskt kalas
 C
 vållust i blod och glas,
                                  G7 C   G7 C
 sömniga ögon, friskt hjärta,
 D7   G
 fioler, sång och bas
 C   G7 C   G7 C   G7 C
 var epistel innebär
 G7 C   (G7 C)
 och lär. -----

Och bon - den han kör - de till fu - ru - skog, hej - om, fej - om, fal - li - ral - li - ra, där
såg han en krå - ka som satt och gol. Hej - om, - fej - om, fal - li - ral - li - ra.

- 27

BRED DINA VIDA VINGAR

Lina Sandell
Folkmelodi

Bred_ di - na vi - da_ ving- ar o__ Je - sus ö - ver mig, och_
låt mig stil - la__ vi - la i__ ve och väl hos dig. Bli_
du min ro, min stark - het, min vis - dom och mitt råd, och_
låt mig al - la__ dä - gar fä__ le - va av din nåd.

G D7 G Am D7 G
Förlåt mig alla synder och två mig i ditt blod
D7 G Am D7 G
giv mig ett heligt sinne, en vilja ny och god.
A7 G D Em A7 D
Tag i din vård och hägnad oss alla, stora, små,
G D7 G Am D7 G
och låt i frid oss åter till nattens vila gå.

BRODER JAKOB

Bro - der Ja - kob, bro - der Ja - kob! So - ver du, so - ver du?
Hör du in - te kloc - kan? Hör du in - te kloc - kan? Bing bang bång! Bing bang bång!

D
Frère Jacques, frère Jacques,
dormez-vous, dormez-vous?
Sonnez les matines,
sonnez les matines:
Din, din don! Din din don!

BRO, BRO BREJA

Bro, bro bre - ja, stoc - kar och ste - nar al - la go - da re - nar, ing - en slip - per här fram
 här fram förr - än hon sä - ger sin kä - res - tas namn. Vad he - ter han?
 Har du ta - git prä - tens sko, prä - tens sko, prä - tens sko,
 har du ta - git prä - tens sko, ja el - ler nej?

BRAHMS VAGGSÅNG

Nu god-natt, slum-ra in, sov i bäd - den så fin, sov som blom-man på
 äng i sin gung-an-de säng. Och Guds äng - lar de små bre-da ving-ar - na
 ut, och kring bam - nen de stå till dess nat - ten är slut.

När i drömmen du ler visst en ängel du ser
 som i glänsande prakt vid din bädd hålla vakt
 och dig vaggar så tyst, sen ditt öga han kysst
 och dig vaggar så tyst, sen ditt öga han kysst

BÅD FARSAN OCH MORSAN OCH BRORSAN OCH JAG

På Sö - der där stun - si - ga fjel - lan mig tju - sar, i grän - den, be -
 föl - kad av bus - si - ga bu - sar. Där bo vi, där le - va vi li - vet i
 lag. Båd far - san och mor - san och bror - san och jag.

Två kåkar från Grand restaurang Masis knosis
 där gubbarna vaska sin tuberkulosis.
 Vi hämta en meter varendaste dag,
 Båd' farsan och morsan och brorsan och jag.

Där skråla vi kväsarevalsen med giga
 så låten far upp genom skorsten till Riga.
 Där slåss vi som oftast med lust och behag
 båd' farsan och morsan och brorsan och jag.

Snart kommer en byling och lägger ut giller
 ty jag har för bus fått mej två dussin piller,
 men kommer han smocka' vi till 'en ett tag
 Båd' farsan och morsan och brorsan och jag.

I går slog mej farsan i klumpen med käppen
 men morsan med honom med smockan klöv läppen,
 vi söp och vi slogs och fick roligt ett tag.
 Båd' farsan och morsan och brorsan och jag.

^G Men läppen på farsan har svårt att sej läka ^{Am}
^{D7} så att varken snus eller mat han kan kaka ^G
^C men ändå vi le åt vårt skojiga lag ^{Am}
^G Båd' farsan och morsan och brorsan och jag. ^{D7} ^G

^G Snart ägg ska vi köpa till påsken, den sköna ^{Am}
^{D7} ty morsan min har varken tupp eller höna ^G
^C och sen ska vi nubba och nappas ett tag ^{Am}
^G Båd' farsan och morsan och brorsan och jag. ^{D7} ^G

^G Ja, så plär vi fröjda här hemma på Söder ^{Am}
^{D7} och fagra och klappa tills snusburken blöder, ^G
^C ty blod har vi mastigt av hetaste slag, ^{Am}
^G Båd' farsan och morsan och brorsan och jag. ^{D7} ^G

^G När levnadens minka' varpå man ej jäskar ^{Am}
^{D7} har slutat att schava, och döden oss önskar, ^G
^C i körr'gårn vi alla oss knyta en dag ^{Am}
^G båd' farsan och morsan och brorsan och jag. ^{D7} ^G

Den blom - ster - tid nu kom - mer med lust och fåg - ring stor. Du
 nal - kas, lju - va som - mar, då gräs och grö - da gror. Med
 blid och liv - lig vär - ma till allt som va - rit dött, sig
 so - lens strå - lar när - ma och allt blir å - ter - fött.

2. De fagra blomsterängar
 och åkerns ädla säd,
 de rika örtesängar
 och lundens gröna träd,
 de skola oss påminna
 Guds godhets rikedom
 att vi den nåd besinna
 som räcker året om.

3. Man hörer fåglar sjunga
 med mångahanda ljud;
 skall icke då min tunga
 lovsäga Herren Gud?
 Min själ, upphöj Guds ära,
 stäm upp din glädjesång
 till den som vill oss nära
 och fröjda på en gång.

4. Välsigna årets gröda
 och vattna Du vårt land.
 Giv oss nödortfikt föda,
 välsigna sjö och strand.
 Av himlen drype fetma,
 bespisande vår jord,
 och flöde nådens sötma
 till oss av livets ord.

De kom-ma från öst och väst, de kom-ma från syd och
nord. Att sit-ta till bords med Je-sus en gång och hö-ra hans
väl-komst-ord Att skå-da hans skö-na drag och
mät-tas av sa-lig-het Ta-ga del i
sång och spel u-ti all e-vig-het.

De komma från stormigt hav, de komma från törnestic
De komma från berg, de komma från dal de komma, o Gud, till Dig.
Att klädas i bröllopsskrud och möta sin brudgum skön
Han som uppå korsets stam dem vann som segerlön.
Där samlas en skara stor, förlöst ifrån jordens tvång.
Ej mer någon synd, ej mer någon nöd, ej mer någon natt så lång.
Det gamla förgånget är, se, allting har blivit nytt!
Evigt jubel råda skall, ty sorg och suckan flytt.
Se himmelens pärlport är öppen för var och en.
Ja, plats är beredd där hemma för dig och Jesus dig kallar än.
Och kära som gått förut, de vänta oss dagen lång.
Änglarna på harpor slå och sjunga välkomstsång.

DEN FÖRSTA GÅNG JAG SÅG DIG

Singer Sjöberg

Den förs - ta gång jag såg dig, det var en som - mar - dag på för - mid - dan då so - len lys - te
klar. Och äng - ens al - la blom - mor av mång - a hund - ra slag de
sto - do bu - gan - de i par vid pär. Och
vin - den drog så sak - te - lig och ne - re in - vid stran - den där
smög en böl - ja kär - leks - full till snäc - kan ut - i san - den. Den förs - ta gång jag såg dig det
var en som - mar - dag, den förs - ta gång jag tog dig ut - i han - den.

2. Den första gång jag såg dig, då glänste sommarskyn,
så bländande som svanen i sin skrud.
Då kom det ifrån skogen, från skogens gröna bryn
liksom ett jubel utav fåglars ljud.
Då ljud en sång från himmelen, så skön som inga flera;
det var den lilla lärkan grå, så svår att observera.
Den första gång jag såg dig, då glänste sommarskyn,
så bländande och grann som aldrig mera.

3. Och därför när jag ser dig, om ock i vinterns dag,
 då drivan ligger glittrande och kall,
 nog hör jag sommarns vindar och lärkans friska slag
 och vågens frus i alla fulla fall.
 Nog tycker jag ur dunig bädd sig gröna växter draga
 med blåklint och med klöverblad, som älskande behaga,
 att sommarsolen skiner på dina anletsdrag,
 som rodna och som stråla och betaga.

DEN FINURLIGA DAMEN

Mel. Landahls kanon

En duk - ti - ger tös ha vi läst om i "bla - na" som skul - le gått
 fra - måt på köp-man-nens ba - na om blott hen - nes sin - ne fått rikt-ning där -
 åt, nu kom hon att vand - ra på o - är - lig stråt.

Vid nitton års ålder hon började valsen,
 hon "köpte" sig smycken till armar och halsen
 i Stjärnhof hon bodde och hette "fru Phil",
 ja det var en tusan till fru så sjangtil.

Ett silverschatull dit man strax skulle skicka,
 mot förskottsbetalning, det skulle ej klicka.
 Men skrinet kom åter till handlarens bod,
 där man nu så tämligen slokörad stod.

Som ung officersfru härnäst opererar
 vår fröken Borell som nu modigt pläderar,
 för smörköp, och pengar hon får uppå hand.
 Med smörköpet gick hon dock aldrig i land.

Hon stiger i graden till ung friherrinna
 med samma hon hunnit ett sätt att utfinna
 en pälsvaruhandlares hjärta hon nöp
 Hon fick garnityret, det var inget köp.

Med "Stjärnspets" det gick ju så lätt och behändigt ^G ^{Am}
 man slapp ju allt tarvligt och lågt och eländigt, ^{D7} ^G
 en hatt från en damkonfektion fick hon ock, ^C ^{Am}
 man vet dock ej om, medels lock eller pock. ^G ^{D7} ^G

Lektorska från Uppsala stad blev hon sedan ^G ^{Am}
 gick in på ett conditori uti medan, ^{D7} ^G
 hon ville så gärna få smörja sitt krås. ^C ^{Am}
 Beställa en tårta mot förskott förstås. ^G ^{D7} ^G

På kvartstusen kronor en tanddokter blivit ^G ^{Am}
 av lektorskan lurad, vad hon honom givit ^{D7} ^G
 ett flott löfte endast att anskaffa smör ^C ^{Am}
 Jo sådana äro en del unga mör. ^G ^{D7} ^G

Den sig - na - de dag, som vi nu här se av him - me - len till oss ned -
kom - ma, han bli - ve oss säll, han lå - te sig te oss
al - la till gläd - je och from - ma! Ja, Her - ren den högs - te oss
al - la i dag för syn - der och sor - ger be - va - re!

2. Den signade dag, den signade tid
var morgon jag månne betänka,
då nådenes sol så härlig och blid
rann upp för all världen att blänka
och herdarna hörde Guds änglar i skyn,
som sjöngo att dagen var kommen.

3. Om än varje träd och gräs på vår mark
fått stämma och talande tunga
om djurens och fåglarnas, ljuvlig och stark
som änglarnas röst kunde sjunga,
förmådde de aldrig till fyllest Guds son
Vår Frälsare Jesus, lova.

DENNA RINGEN, DEN SKALL VÄNDRA

Den - na ring - en, den skall vand - ra från den e - na till den and - ra.
 Låt den gå, låt den gå, låt den ald - rig stil - la stå!

DET BRINNER EN ELD

Det brin - ner en eld, den brin - ner så klar, den brin - ner i tu - sen - de kran - sar.
 Kun - de jag den ä - ran få att med min kä - res - ta dan - sa?
 Vänd dig om, tag mig i famn, dan - sa med mig än en gång!
 Vänd dig om, tag mig i famn, dan - sa med mig me - ra!

DET VAR PÅ EPA VI MÖTTE VARANDRA *Melodi: Capri*

Det var på E-P-A vi möt-te var-and-ra, i-bland kal-song-er och dof-tan-de tvål. Jag kän-de
 igen hen - ne bland al - la and-ra, ty påstrum-panhon ha - de ett håll.

DET GAMLA PÅRET

Emil Norlander
Mål. Fredssång

Kä - re, minns du på den ti - den, då vi vo-ro un - ga än?
Ung - doms-ti-den, ung-doms-fri - den, skul - le jag väl glöm-ma den?
När som da-gens stök var slut, bjöd du ut mig till "Blåsut."
När som dagens stök var slut, bjöd du ut mig till "Blåsut."

2. Där som träden tätast växa
och där ingen på oss såg.
Satt man lyckligt med sin sexa,
älskling, kommer du ihåg?
Hur som jag vid mest var rätt
kysste dig så tätt, så tätt.
Hur som jag vid mest var rätt
kysste dig så tätt, så tätt.

3. Ack, du ungdomstid, du glada,
ack, jag minnes dig så väl.
Inte togo vi nå'n skada,
till vår arma, stackars själ
av en lycklig, kort minut
på det trevliga Blåsut.
Av en lycklig, kort minut
på det trevliga Blåsut.

4. Var idyll de nederriva,
där det förr var stilla frid.
Vad, säj, skall väl övrigt bliva,
för de unga i vår tid?
Stackars unga, tänk va' vi
hade gladare än ni.
Stackars unga, tänk va' vi
hade gladare än ni.

5. Ungdomstimmarna är korta,
man bör räkna var minut.
När de en gång äro borta,
är det ock på glädjen slut.
Vilka minnen bär ni på,
när som ni, som vi, blir grå?
Vilka minnen bär ni på
när som ni, som vi, blir grå?

DET STOD TVÅ GUMMOR PÅ KORNHAMNSTORG

Mel. När männen vandrar

Det stod två gum-mor på Korn-hamns-torg, på Korn-hamns-torg, på Korn-hamns-torg. De
 stod och vic - ka med var sin korg och brett och tand - löst var fli - net. De
 stod och tal - te om ditt och datt, om An - ders - son - skans mo - der - na hatt, om
 Pet - ters Fri - da och Lars - sons katt och frö - ken på ma - ga - si - net.

2. De stod och talte om politik
 om politik, om politik,
 om mässling, kikhosta och kolik
 och om hur öronen brände.
 De inte träffats på åtta dar
 och därför hade de mycket kvar.
 De skulle språka om spruckna kar
 och mycket annat elände.

3. Och ej ur fläcken de ville gå,
 de ville gå, de ville gå,
 förrän en spårvagn dem körde på
 och bägge två miste sansen.
 Då vart det jämmer och rop och tjut.
 De blevo platta på en minut.
 Polisen ringde helt resolut
 och genast kom ambulansen.

4. I väg de kördes i vild galopp,
 i vild galopp, i vild galopp.
 Den ena kärringen vakna' opp.
 Hon kunde längre ej tiga.
 Hon gav den andra en liten kick,
 och sa: "Jag dör om ett ögonblick,
 men låt mej veta hur fan det gick
 med Perssons låghalta piga!"

DET VAR EN GÅNG EN BÅTSMAN

Mel. Jag minns den ljva tiden

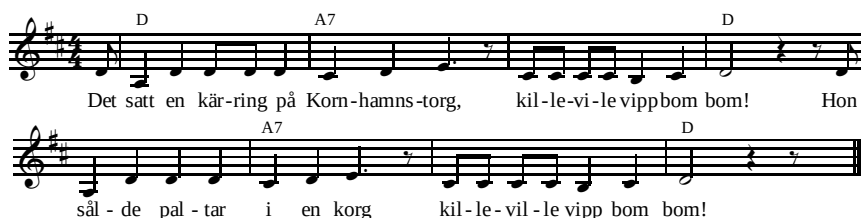

Det var en gång en båts - man, en glad och mun - ter fyr, ha ha! Som ha - de ut - i
Ja - pan ett kär - leks - ä - ven - tyr. När han kring ham - nen kryss - sa en
af - ton nå - got säll, så fick han smak att kys - sa en ja - pa - nes - mam - sell.

2. Men flickan hon var dotter allt till en mandarin - ha, ha!
Från topp till tå hon var som en pleasure-yacht så fin.
Hon sade: Sköna båtsman, följ med mej hem i kväll,
så skall du få belöning för det du var så snäll.
3. Men vet, jag har en fader, så ond, så rik, så snål - ha, ha!
Desslikes ock en fästman, som jag platt intet tål.
Och får du dem ur vägen skall du ha mer än tack.
De sitter nu därhemma som bäst och spelar schack.
4. Och in i salen träder den båtsman full av hin - ha, ha!
God afton, mina herrar! God kväll, herr mandarin!
Jag skall nu Eder lära den svåra konsten att
på samma gång varandra i ett drag göra matt.
5. Å, kan Ni det, herr båtsman? med undran ropte de - ha, ha!
Så var så god och sätt Er och tag Er en kopp te.
Men båtsman tar ur fickan en brännvinsflaska stor:
Jag kanske får den äran att kalla Er för bror?

6. Nu pimplar de så länge det finnes något kvar - ha, ha!
 Sen kommer de i träta om vem som draget har.
 Då mandarinen skriker så vredgat i sitt sinn':
 Tvi tusan på dig, Phu Ling, min dotter blir ej din!
7. Då Phu Ling blev så lissen, drog ut sitt långa svärd - ha, ha!
 Samt stack det mitt i magen, han var ej bättre värd.
 Och mandarinen måste, ty så är Japans lag,
 På samma sätt ta avsked från livets obehag.
8. Men båtsman han fick flickan med all sin rikedom - ha, ha!
 samt rörde jämt på svickan och blev en läckergom.
 Dock efter ett års nöje han ledsnade och for,
 kinesar nu i Haga och lappar gamla skor.

DET SATT EN KÄRRING PÅ KORNHAMNSTORG

- Då kom där en gubbe med krokig nos, kille ville vipp bom bom!
 Han tog en palt och sprang sin kos, kille ville vipp bom bom!
- Då ropa kärringen på polis, kille ville vipp bom bom!
 I stället kom en stöddig gris, kille ville vipp bom bom!
- Och så fick gubben sitta i arrest, kille ville vipp bom bom!
 Och där fick han kaka ärter och fläsk, kille ville vipp bom bom!

DIN KLARA SOL

J. O. Wallin
Svensk folksmelodi

Din kla - ra sol går å - ter opp, jag tac - kar Dig, min Gud. Med

kraft och mod och ny - fött hopp jag hö - jer gläd - jens ljud.

Din klara sol går åter opp:
Em A7 D

Jag tackar Dig, min Gud.

Med kraft och mod och nyfött hopp
Em D7 G

jag höjer glädjens ljud.

Din sol går opp för ond och god,
Em A7 D

för alla som för mig;

O, må jag ock i tålmod
Em D7 G

och kärlek likna Dig.

DOMAREDANSEN

Nu vil - ja vi be - gyn - na en do - ma - re - dans me - dan do - ma - rens själv är hem - ma.

Al - la - de, som i do - mar - dan - sen gå, de - ras hjär - tan sko - la brin - na.

Al - la sä - ga de: "Hå hå hå." Al - la sä - ga de: "Nå nå nå."

Har du drömt om din kä - res - ta i natt, skall du mot lju - set le.

DRINKARFLICKANS DÖD

Vidtolv års ål - der en li - ten flic - kamed korg på ar - men mot kro - gen går. Från hem - met
 hen - ne man djär - vas skic - ka att kö - pa bränn - vin, man väl för - står. I dryc - kes -
 la - get där - hem - ma sit - ter en ru - sig fa - der vid sköv - lad hård. Bland hö - ga
 dri - vor och köl - den bit - ter går lil - la An - na av hung - er tård.

2. Till mor min för mig, så beder Anna,
 tag hem ditt barn, snälle käre Gud.
 Och isig, blek sjunker hennes panna,
 av vita änglar hon förs till Gud.
 Nu har hon kämpat och seger vunnit
 den bleka kinden ej tåras mer.
 Sin kära moder hon återfunnit,
 där ingen skilsmässa mera är.

3. Nu uret redan var midnatt slaget
 men ingen Anna med brännvin kom.
 Och snart insomnade dryckeslaget
 som djur de lågo där om varann.
 De somnade, men de vakna åter,
 då solen högt uppå fästet stod.
 Nu Annas fader sitt brott begråter,
 det hjälper ej om han gråtit blod.

4. Han skyndar ut för att söka Anna,
 det var en kall, dyster vinterdag.
 Helt plötsligt ses han förfärad stanna,
 han blev som träffad utav ett slag.
 Ty uti drivan han ser sin Anna
 i trasig klänning, med bara ben.
 Han tar sin hand uppå hennes panna.
 Den var förfrusen och hård som sten.

5. "Nu har jag mördat mitt barn, min maka,
 av mina vänner jag tar farväl.
 Jag brännvin aldrig mer skall smaka,
 o, Herre Gud, fräls min arma själ."
 Och Gud hans blodröda skuld förlåter,
 nu är han frälst, men han skörda får
 allt vad han sådde, allt vad han gråter.
 Hans hjärta svider av djupa sår.

DU HEMMETS JORD

R. J. Rosénius

Du hem - mets jord, där jag som li - ten lek - te, din blot - ta å - syn gör min käns - la
 varm. Här var det mo - ders - hän - der ömt mig
 smek - te, här blev jag lyft up - på min fa - ders arm.

Här är den fläcken, där jag först såg ljuset
 och där jag nötte mina barnaskor.
 Än står det kvar det kära gamla huset
 med många minnen ifrån far och mor.

Så mycket gott och skönt jag här mig lärde
 på skolans bänk och vid föräldrars bord.
 Och därför sätter jag det högsta värde
 på denna lilla fläck utav vår jord.

Här fick jag se en bok för första gången
 jag gått i skola här och samlat rön
 Här övade jag in den första sången
 och här jag lärde mig min första bön.

DU GAMLA, DU FRIA

Richard Dybeck
Svensk folksmelodi

First system of musical notation (treble clef, 4/4 time). Chords: C, Am, D7, G, C, D7, G. Lyrics: Du gam-la, du fri-a, du fjäll-hö-gaNord du tys-ta dugläd-je-ri-ka skö-na! Jag

Second system of musical notation. Chords: C, Em, Am, D7, G, C, F. Lyrics: häl-sar dig vä-nas-te land_up-på jord din sol, din him-mel di-na äng-der

Third system of musical notation. Chords: G7, C, F, G7, C. Lyrics: grö-na, din sol din him-mel, di-na äng-der grö-na.

C Am D7 G
Du tronar på minnen från fornstora dar,
C D7 G
då årat ditt namn flög över jorden.
C Em Am D7 G
Jag vet, att du är och du blir vad du var.
F G7 C
//: Ja, jag vill leva, jag vill dö i Norden!://

C Am D7 G
Jag städs vill dig tjäna mitt älskade land
C D7 G
din trohet till döden vill jag svära.
C Em Am D7 G
Din rätt ska jag värna, med håg och med hand,
F G7 C
//: din fana, högt den bragderika bära. ://

C Am D7 G
Med Gud skall jag kämpa för hem och för hård,
C D7 G
för Sverige, den kära fosterjorden.
C Em Am D7 G
Jag byter dig ej, mot allt i en värld
F G7 C
//: Nej, jag vill leva, jag vill dö i Norden! ://

När Rickard Dybeck (1811-1877) skrev "Du gamla du fria" 1844 kallade han den *Sång till Norden*. Texten författade han till en gammal folksmelodi från Västmanland, "Så rider jag mig över tolvmilan skog". Det är en melodi som finns i många varianter över hela landet.

Sången publicerades i J N Ahlströms Valda svenska folksånger 1845. Då löd inledningen: Du gamla du friska... vilket Rickard Dybeck några år senare (1858) ändrade till: Du gamla du fria... Sedan 1890-talet har Du gamla du fria fått representera Sverige, men fortfarande saknas det riksdagsbeslut som skulle ge den status som svensk nationalsång.

DU SKA FÅ MIN GAMLA KORTLEK NÄR JAG DÖR

Melodi: She'll be coming round the mountain

Musical notation for the first system of the song. It consists of three staves of music in G major (one sharp) and 2/4 time. The melody is written on a treble clef. Chords are indicated above the notes: D, A7, G, D, A7, D. The lyrics are written below the notes.

Du ska få min gam - la kort - lek när jag dör, du ska få min gam - la
kort - lek när jag dör. Ty där - op - pe hos Gud Fa - der får man
in - te dra en spa - der, du ska få min gam - la kort - lek när jag dör!

D
Du ska få min gamla potta när jag dör,
A7
du ska få min gamla potta när jag dör,
ty där uppe hos Maria
G
får man pissa i det fria
D A7 D
du ska få min gamla potta när jag dör.

D
Du ska få min gamla cykel när jag dör,
A7
du ska få min gamla cykel när jag dör,
För där uppe i Guds rike
G
kör man bara ner i dike
D A7 D
du ska få min gamla cykel när jag dör.

DU MÖRKA GRAN

Tysk folksmelodi

Musical notation for the first system of the song. It consists of three staves of music in G major (one sharp) and 2/4 time. The melody is written on a treble clef. Chords are indicated above the notes: D, A7, D, A7, D, A7, D. The lyrics are written below the notes.

Du mör - ka gran, du mör - ka gran i sko - gens tys - ta dun - kel! I
vin - terns som i som - marns dar din grö - na skrud du stän - digt har. Du
mör - ka gran, du mör - ka gran i sko - gens tys - ta dun - kel!

D A7 D
Du fagra gran, du fagra gran är kär i slott och koja
A7 D
När julens stjärna strålar klar, i julefröjder del du tar
A7 D
Du fagra gran, du fagra gran är kär i slott och koja.

DÄR SJÖNG EN FÅGEL PÅ LINDEKVIST

Æ Copelius

D A7 D

Därsjång en få - gel på lin - de - kvist, på lin - de - kvist, på lin - de - kvist: En

A7 D

li - ten få - gel är jag för - visst, som nog kan spe - la och sjung - a. Men

G A7 D

bor - ta drö - jer mitt hjär - tas vän, men bor - ta drö - jer mitt hjär - tas vän, i

Em A7 D

lund och mark är han fjär - ran än och fly - ger långt bort i sko - gen.

2. Guds vackra ängel med ögon blå,
med ögon blå, med ögon blå
han satt i molnet och hörde på
och sjöng så stilla i kvällen:
Du lilla fågel på lindekvist,
du lilla fågel på lindekvist.
Gud giv din älskling åt dig så visst
som du kan spela och sjunga.

3. Och fågeln sjunger ännu i dag,
ännu idag, ännu i dag,
han slår så ljuvliga sköna slag
och är så snabb med sin tunga.
Att vännen kommit, det hoppas jag,
att vännen kommit, det hoppas jag,
ty fågeln drillar ju slag på slag
till fröjd för gamla och unga.

DU TYCKER DU ÄR VACKER

A D A D

Du tyc - ker du är vac - ker, men det tyc - ker in - te jag. Äng - en var grön och

A E7 A D

flic - kan var skön. Kom, val - sa med mej, jag tyc - ker om dej! Äng - en var

A E7 A

grön och flic kan var skön. Kom, val - sa med mej, jag tyc - ker om dej!

EMMA OCH KUNNIGUNDA

Lina Svoboda
Mål. Långt bort i skogen

Jo - sefhan het - te och bod - de hos sin mam-ma mam-man het - te Jo - se - fi - na

Ka - ro - li - na Blom. Blom het - te pap - pan och Jo - sefs lil - la flam - ma

het - te Pet - ro - nel - la Kun - ni - gun - da viss - la lom. Tra la la la la

tra la la la la het - te Pet - ro - nel - la Kun - ni - gun - da viss - la lom.

2. En dag sa Josef till mamma sin därhemma:
Nu så vill jag gifta mig för jag är stora karln!

Ja, sade mamman, men då får du ta Emma,
Petronella Kunnigunda är ju bara barn!
Tra la la la la, tra la la la la,
Petronella Kunnigunda är ju bara barn!
3. Nej, sade Josef, får jag ej Kunnigunda
gifter jag mig inte alls då stannar jag hos dig!

Emma är gammal och ful så man får blunda,
tacka vet jag Kunnigunda, det är nåt för mig!
Tra la la la la, tra la la la la,
Tacka vet jag Kunnigunda, det är nåt för mig!
4. Nej, sade modern, då får du bli hos mamma
tills att Kunnigunda din blir gammal ful och tvär.

Nej, sade Josef, då gör det mig detsamma,
väntar väl tills Emma blir som Kunnigunda är.
Tra la la la la, tra la la la la,
väntar väl tills Emma blir som Kunnigunda är.

5. ^A
^D Nu går vår Josef och slår för ^A Addelunda
^{E7} Addelunda ^A Rosamunda Kabbelunda Blad.
- Hon liknar Emma, men också ^{E7} Kunnigunda
^D inte vacker, ^A inte ful men ^{E7} kärleksfull och ^A glad.
- ^{E7} Tra la la la la, ^A tra la la la la,
^D inte vacker, ^A inte ful men ^{E7} kärleksfull och ^A glad.

EN GÅNG I MIN UNGDOM

En gång i min ung - dom äls - ka - de jag en flic - ka med skö - na och lju - va be - hag.

Hon lov - te mig tro i lust och i nöd, allt in - till den ble - kas - te död.

Hej hopp fäd - de - ri fäd - de - ral - lan lej! Hej hopp fäd - de - ri fäd - de - ral - lan lej!

Hon lov - te mig tro i lust och i nöd allt in - till den ble - kas - te död.

EN JÄGARE GICK SIG ATT JAGA

En jä - ga - re gick sig att ja - ga, en jä - ga - re gick sig att ja - ga, en
 jä - ga - re gick sig att ja - ga ut - i en lund så grön ä dumä på dä Och sen kom
 du och sen kom jag och sen kom hopp fad - de - ral - lan la och sen kom
 du och sen kom jag och sen kom hopp fad - de - ral - lan la. En jä - ga - re gick sig att
 ja - ga ut - i en lund så grön.

2. Där mötte honom en tärna
 där mötte honom en tärna
 där mötte honom en tärna
 uti en lund så grön
 ä du mä på dä.
 Och sen kom du och sen kom ja'
 och sen kom hoppfadderallanla
 Och sen kom du och sen kom ja'
 och sen kom hoppfadderallanla
 där mötte honom en tärna
 uti en lund så grön.

3. Varthän, o varthän, sköna tärna
 Varthän, o varthän, sköna tärna
 Varthän, o varthän, sköna tärna
 uti en lund så grön
 ä du mä på dä.
 Och sen kom du och sen kom ja'
 och sen kom hoppfadderallanla
 Och sen kom du och sen kom ja'
 och sen kom hoppfadderallanla.
 Varthän, o varthän, sköna tärna,
 uti en lund så grön.

4. Jo, jag ska de blommor plocka,
jo, jag ska de blommor plocka,
jo, jag ska de blommor plocka
uti en lund så grön ä du mä på dä.

Och sen kom du och sen kom ja'
och sen kom hoppfadderallanla
Och sen kom du och sen kom ja'
och sen kom hoppfadderallanla
Jo, jag ska de blommor plocka
uti en lund så grön.

5. Och vad ska du göra med de blommor,
och vad ska du göra med de blommor,
och vad ska du göra med de blommor,
uti en lund så grön ä d mä på dä.

Och sen kom du och sen kom ja'
och sen kom hoppfadderallanla
Och sen kom du och sen kom ja'
och sen kom hoppfadderallanla
Och vad ska du göra med de blommor
uti en lund så grön.

6. Jo, dem skall jag sätta på min byrå
jo, dem skall jag sätta på min byrå
jo, dem skall jag sätta på min byrå
uti en lund så grön ä du mä på dä.
Och sen kom du och sen kom ja'
och sen kom hoppfadderallanla
Och sen kom du och sen kom ja'
och sen kom hoppfadderallanla.
Jo, dem skall jag sätta på min byrå
uti en lund så grön.

*En jägare gick sig att jaga är en sång vars melodi är mer känd som den senare skrivna
I sommarens soliga dagar. Textupbyggnaden påminner till viss del om Pete Seegers
Where have all the flowers gone.*

EN PIGAS VISA I OKTOBER

Melodi: När månen vandrar

Ack, snart ur tjäns - ten jag flyt - ta får och snart får av - sked jag ta - ga. Men
 där - för föl - ler jag ing - en tår och ing - en suck vill jag dra - ga. Snart
 å - ret fa - rit och nått sin än - de, fast det har va - rit ett
 hemskt e - län - de, var lugn för det, var lugn för det.

2. För detta herrskap vet inte hut
 å det går vecka på vecka,
 jag int' hör annat än gnat och tjut,
 jag stackars fattiga flicka.
 Mig dottern pikar en pojk är bråkig
 å frun predikar å herrn är tråkig
 Usch, vilket liv! Usch vilket liv!

3. Var lördagsnatt ska jag skura golv
 å det är skönt vill jag lova.
 Jämt får jag vaka till klockan tolv,
 för jag behöver ej sova.
 Men herrskap själva de måste ligga
 till klockan elva för att bli pigga
 Till gnabb och gräl. Till gnabb och gräl.

4. Nu får jag släpa i slaveri
 med kinden röd som sinober,
 nu är jag fånge, men vänta ni
 till tjugofjärde oktober.
 Då lätt jag lunkar från frun den torra
 bort till en ungska på Klara Norra
 där jag mig statt, där jag mig statt!

EN SJÖMAN ÄLSKAR HAVETS VÅG *Ossian Limborg*

En sjö - man äls - kar ha - vets våg, ja vå - gor - nas brus.
 Hör stor - men ska - kar mast och tåg, hör stor -
 mar - nas sus! Far - väl, far - väl, för -
 tju - san - de mö vi kom - ma väl snart i -
 gen! Far - väl, far - väl, för -
 tju - san - de mö vi kom - ma väl snart i - gen!

2. Jag avsked tar av vännen kär,
 vid vågornas brus.

Den hulda då mig trohet svär,
 i stormarnas sus.

Refr. Farväl, farväl, förtjusande mö
 vi komma väl snart igen!
 Farväl, farväl, förtjusande mö
 vi komma väl snart igen!

3. Hon trycker då så ömt min hand
 hör vågornas brus.

Då känns det tungt att gå från land
 till stormarnas sus.

4. Min trogna flickas varma kyss
 hör vågornas brus.
 För sista gången fick jag nyss.
 Hör stormarnas sus.

5. Där står hon än på stranden grön
 hör vågornas brus.
 Och ber till Gud för mig en bön
 vid stormarnas sus.

EN TORR OCH KALL VÅR

Lars Wallius

Mel. Den signade dag

En torr och kall vår gör som-ma-ren kort och vin-te-rens fö-da för-dri-ver. Gud hjäl-pe, som rår, si vå-ren går bort och li-ten gläd-je oss gi-ver. Sol var-ma, för-bar-ma! Hos väd-ret torrt nu köl-den som-ma-ren ri-ver.

2. Gott majeregnet giv, låt dugga tätt ner,
låt varm dagg örterna fukta.
Oss torkan bortdriv, låt frosten ej mer
de späda blomstren tukta.
Var nådig, var nådig
för dem jag ber
som Herren tjäna och frukta.

3. Gör dagen oss lång, gör natten oss klar
låt duggregnet varna nerfalla.
Och locka till sång den fågel som har
tyst varit vintern kalla.
Låt klinga, låt springa
mångt hjon, mångt par
låt fröjdas människor alla.

4. Ja, ljuvliga sol, du fattig mans vän,
som ditt sken ingen vill spara
lys uppå vårt bol med sommar igen,
låt köld och torka bortfara.
Nu längta, nu trängta
kvinnor och män
att gå i solskenet klara.

5. Låt gräset bli blött och blomstern skön
låt dansa lilla lekatten.
Låt fläktan oss sött vitt ut på sjön,
låt skönt vä'r blåsa på hatten.
På ängen giv sängen
i gräset grön
åt dem som färdas om natten.

EN VISA VILL JAG SJUNGA

Smålandsvisan

En vi - sa vill jag sjung - a som hand - lar om min lil - la vän. Hon är från mig bort
fa - ren, men kom - mer snart i - gen. Ja bort, ja bort, ja, bor - ta är min
lil - la vän. Hon är så röd om kin - der - na, hon är min lil - la vän.

2. Och mor min hon är ledsen för jag till lilla vännen går
men hon har gjort detsamma i sina unga år
Ja, lika glad så gånger jag till vännen min,
när aftonsolen sänker sig på himmelen den blå.

3. Hur ljuvligt är det icke att ta sin lilla vän i famn
och känna sig bortfaren uti ett annat land.
Ja, föj-, ja föj-, ja föjlarna i skogarna
di sjunga om trolovelse en härlig fröjdesång.

4. Och lyster er att veta vem denna visan diktat har
så är det en sjöfarande som ifrån Småland var.
Ja, Små-, ja Små-, ja Småland där mamsellerna
spatserande om kvällarna, spatserande på bal.

EN VISA VILL JAG SJUNGA

Karlsborgsvisan

En vi - sa vill jag sjung - a som hand - lar om Karls-borg och där finns ing - en
gläd - je, men ej hel - ler nå - gon sorg fa - de - ral - lan - la, fa - de - rej och
fa - de - ral - lan lej ja, där finns ing - en gläd - je men ej hel - ler nå - gon sorg.

2. På morgonen när solen går opp så trind och fet
då kommer det en liten fan och blåser i trumpet.
Faderallanla, faderej och faderallanlej,
då kommer det en liten fan och blåser i trumpet.
3. Sen kommer dagkorpralen och säger gossar små,
bli liggande i sängarna så ska ni kaffe få
Faderallanla, faderej och faderallanlej,
bli liggande i sängarna så ska ni kaffe få
4. Sen får vi ställa upp oss med tårna i en rad
och magen in och bröstet ut och blicken mild och glad.
Faderallanla, faderej och faderallanlej,
och magen in och bröstet ut och blicken mild och glad.
5. Och när vi sen marscherat en tre à fyra mil
då kommer officerarna men de far dit med bil
Faderallanla, faderej och faderallanlej,
då kommer officerarna men de far dit med bil.

^D 6. Och om vi ut på fältet det riktigt jäkligt haft ^{A7}
^G så går vi hem till översten och dricker hallonsaft. ^D
^{A7} Faderallanla, faderej och faderallanlej,
^G så går vi hem till översten och dricker hallonsaft. ^D

^D 7. Sen får vi äta middag, ibland så är det kött ^{A7}
^G utav en gammal mager ko som av bekymmer dött. ^D
^{A7} Faderallanla, faderej och faderallanlej,
^G Utav en gammal mager ko som av bekymmer dött. ^D

EN TON FRÅN HIMLEN *(Amazing Grace)*

^D En ton från himlen nåd - de mig, ^G en ton så ^D
^E sil - ver - klar ^A vad ald - rig ^D för jag hört och ^{D7} ^G
^D sett ^{Hm} den to - nen ^{A7} till ^D mej bar.

^D Jag såg en kärlek utan mått ^G ^D
^{Hm} en glädje utan gräns. ^E ^A
^D Jag kände att det finns en ro ^{D7} ^G ^D
^{Hm} som jag ej anat ens. ^{A7} ^D

^D Det var en ton av evighet ^G ^D
^{Hm} en paradismusik ^E ^A
^D och där den tonen klinga får ^{D7} ^G ^D
^{Hm} blir jorden skön och rik. ^{A7} ^D

Till mutter på Tuppen

Fa - derMo - vitz, bror, spänn i - gen di - naskor, kom, tag ditt valt - hom! Jo, kä - ramor, stam - pa
 tak - ten och blås, vick - la fram ditt krås och stå ej som en gås! Tal - ga mus
 ta - scher - na, min son, och vält - ra fa - sta - ger - na i vrån! Öpp - na kär! och sprund du är
 stark din hund, stolt, fro - dig frisk och sund.

2. Mor på Tuppen, du
 är en ståtelig fru,
 en rasker gumma.
 Hör, din filur,
 fast jag nu i år
 fyller sjutti år
 så vet att jag förmår
 brottas med drängarna och slåss
 och tumla i sängarna med tross.
 Se min ludna barm,
 sicken knubbig arm,
 och känn vad jag är varm!

3. Sätt peruken rätt
 valka strumporna nätt
 tag fram skoborsten
 smörj din stövlett!
 Där i burken du sett,
 där står ister och fett,
 kom, badda lädret hett!
 Fall ej på flaskorna, min vän;
 min son, knäpp damaskorna igen!
 Si så där, charmant!
 Nu är du galant;
 kom, kyss din gamla tant!

4. Tag ditt valthorn! - Topp!

Lät nu fönsterna opp

och blås för Fröjas

präktiga tropp!

Där ser du en vagn;

ge valthornet klang

och gör din komplimang!

Klappa med händerna - stor tack! -

och vissla i gränderna, ert pack!

Det gör ingenting;

kör med vagnen kring

och spring mot Ulla, spring!

5. Jag ger balen fan

alla nymfer i stan;

skenbarlig satan

står i sultan,

med sin svarta klo.

Ä' de listiga? Jo,

jo, det må mutter tro.

Ändå om kvällarna blixst full

så slår jag mamsellerna ikull.

Men god natt, farväl!

Kom, slå vad, i kväll

har Movitz sin mamsell!

FLICKORNA DE SMÅ

Flic - kor - na de små ut - i dan - sen de gå. De tän - ka just som så: En

vän jag kun-de få. Och om du vill bli all - ra kä - ras - ten min, så

bju - der jag dig att i dan - sen trä - da in. För bom - fal - le - ral - la, bom - fal - le - ral - la,

bom - fal - le - ral - la - lej, för bom - fal - le - ral - la - lej, för bom fal - le ral - la - lej. Och

om du vill bli all - ra kä - ras - ten min, så bju - der jag dig att i dan - sen trä - da in.

FÄRLIGT FRIERI

Mel. Sandahls kanon

En sa - ga om kär - lek jag nu vill be - rät - ta och när ni har
hört den, så med - ger ni det - ta: Vårt liv är te - a - ter och film - ko - me -
di. Rub - ri - ken kan bli - va: Far - ligt fri - e - ri.

Han var prins utav Wales, när sagan begyntes
med blodet så blått att det utanpå syntes.
Men Simpsonska blodet det var gredelint,
så det ansågs inte som tillräckligt fint.

Vi förut ha hört om den leende prinsen,
att han inte titta så mycket på kvinnsen,
(men) så fann han fru Simpson och kärleken brann,
fast Simpsonskan var gift med sin andra man.

Sen hände att dom till Paris for en vända
och firade där med varann veckoända.
Om Simpson ej va' gift med konungens son,
så tror jag det inte alls var långt ifrån.

Så brukade prinsen mest hela sin löning
att köpa presenter till hennes försköning,
så Edward på pengar blev alldeles ren.
Men hon fick pärlband på båd' armar och ben.

Och så det begav sig att Edward blev konung,
och liksom ett bi ur en blomma tar honung,
vill kungen när han av regering är trött
så gärna få njuta utav något sött.

G Am
 Och konungen sad´ om i världen jag fore
 D7 G
 en blomma som missis ifrån Baltimore
 C Am
 det kunde jag ej finna nån annan stans
 G D7 G
 av den blomman måste jag få stimulans.

G Am
 Så ville han Simpson vid altaret äkta
 D7 G
 men då kom protester ifrån tjocka släkta
 C Am
 och från ärkebisen av Canterbury
 G D7 G
 de sa allihop: Snälla Edward, låt bli...

G Am
 Så ropa bland andra fru drottningen "Jissis"
 D7 G
 hon bliver min död denna yankiska missis.
 C Am
 Och drottningen grät som hon hade betalt
 G D7 G
 och sad´ våran pojke är tokig totalt.

G Am
 Och Baldwin skrodera och aldrig han höll opp
 D7 G
 så att det såg ut som det var Baldwins bröllop.
 C Am
 Till slutet blev kronan för Edward för tung,
 G D7 G
 så han sa ifrån: De ska fasen va´ kung!

G Am
 Han sade till bispen och Baldwin och morsan:
 D7 G
 Mitt jobb kan Ni nu överlämna till brorsan.
 C Am
 För kärlekens skull gick han från sitt palats
 G D7 G
 och lämna en ganska väl avlönad plats.

G Am
 Nu säger en del - Jag hör inte till dessa -
 D7 G
 att Edward bort äkta en riktig prinsessa
 C Am
 och gjort missis Simpson till kungens dansös,
 G D7 G
 så hade han ej behövt bli arbetslös.

FIA JANSSON

Emil Norlander

Kän - ner ni Fi - a Jans - son, som bor up - på sö - der? Hon har för - res - ten
två styc - ken vind - ög - da brö - der. En av dem he - ter Ham - mar - lund, en he - ter
Schrö - der. Här ska ni se ett hjär - ta som klap - par och glö - der.

2. Ifrån den allra finaste adel vi stamma,
aldrig jag ens vågat sagt: Jäklar anamma!
Vilken som var min pappa och vem var min mamma,
det tycker jag förresten kan göra detsamma.
3. Om sommaren bodde vi i en fäbod vid Spånga,
där både tjur och oxar och korna mig stånga.
Den tiden då var kjolarna vida och långa,
men sedan ha de krympt, så att nu är de trånga.
4. Kärleken är i alla fall alltid det värsta.
En gång i detta livet jag hade en kär'sta,
det var en stilig karl ifrån någon affärssta'
men nu så har han flyttat, nu bor han vid Märsta.
5. Syster min var så stor att hon vaktade kriter.
En dag så kom en kärlekskrank karl med sitt kvitter.
Syster min är förstås inte vidare vitter,
nu kan hon också sitta, min själ, där hon sitter.

^G 6. Ack, den som vore drottning ibland eskimåer, ^{D7}
 då skulle med förvåning jag genast beslå Er ^G
 jag skulle gå ikring uti gröna triksåer ^{D7}
 med små, små gula prickar på - tjänare på Er! ^G

FARMAREFLICKAN

Man hör ö - ver - allt sam - ma vi - sa _____ att lan - det är säm - re än
 stan _____ men den kan blott stä - der - na pri - sa, _____ som in - te vid
 an - nat är van, _____ För mej är det ängs - ligt att blic - ka _____ på
 ga - tor med skyl - tar av ljus, _____ ty jag är en
 får - ma - re - flic - ka _____ som äls - kar mitt får - ma - re - hus.

^G 2. När stadsborna vakna i sängen ^C
^{D7} förkrympta till själ och till kropp. ^G
 då vallar jag korna på ängen, ^C
^{D7} och ser huru solen går opp. ^G
^{D7} Den friskaste luft får jag dricka ^G
^C den ljuvaste blomdoft därtill ^G
 ty jag är en farmareflicka ^C
^{D7} som älskar mitt farmarehus. ^G

^G 3. Jag har inga stora bekymmer, ^C
^{D7} jag arbetar, sjunger och ler, ^G
 och aldrig mitt hopp från mig rymmer ^C
^{D7} ty alltid mot höjden jag ser. ^G
^{D7} Jag känner till punkt och till pricka ^G
^C att glädjen är arbetets lön ^G
 ty jag är en farmareflicka ^C
^{D7} som tycker att världen är skön. ^G

FJÄRRAN HAN DRÖJER

Fjär-ran han drö-jer från gröns- kan-de da-lar, bor-ta i ko-nung-ens gyl-le-ne sa-lar.

Ack, lil-la få-ge-len! Ack, lil-lahjär-te-vän! Kom-merdu ej snart! Kom-merdu ej snart!

Am G7 C
Där mände finnas de fagrade tärnor.
G7 C
Älskade se ej de strålande stjärnor!
Em Am G7 C
Ack lilla fågelen! Ack lilla hjärtevän!
Dm Am
Kommer du ej snart?
E7 Am
Kommer du ej snart?

Am G7 C
Fåglar må drilla med ljuvelig tunga,
G7 C
ljuvare höra den älskade sjunga
Em Am G7 C
Ack lilla fågelen! Ack lilla hjärtevän!
Dm Am
Kommer du ej snart?
E7 Am
Kommer du ej snart?

Am G7 C
Fröjdfulla dag, skall jag länge dig bida?
G7 C
När får jag gå vid den älskades sida
Em Am G7 C
Ack lilla fågelen! Ack lilla hjärtevän!
Dm Am
Kommer du ej snart?
E7 Am
Kommer du ej snart?

Am G7 C
Kom, kom tillbaka till hembygdens dalar,
G7 C
att du den väntande vännen hugsvalar
Em Am G7 C
Ack lilla fågelen! Ack lilla hjärtevän!
Dm Am
Kommer du ej snart?
E7 Am
Kommer du ej snart?

Fjä-rl'n ving-ad syns på Ha-ga, mel-lan dim-mors frost och- dun, sigsitt
 grö- na skjul til- la- ga och i blom-man sin- pau- lun; mins-ta
 kräk i kärr och sy- ra, nyss av so- lens vär- ma väckt- till en
 ny hög- tid- lig y- ra el- das vid se- fi- rens- fläkt.

2. Haga i ditt sköte röjes
 gräsets brodd och gula plan;
 stolt i dina rännlar höjes
 gungande den vita svan;
 längst ur skogens glesa kamrar
 höras täta återskall
 än från den graniten hamrar
 än från yx i björk och tall.

3. Se Brunnsvikens små najader
 höja sina gyllne horn,
 och de frusande kaskader
 sprutas över Solna torn;
 under skygd av välvda stammar,
 på den väg man städad ser,
 fålen yvs och hjulet dammar,
 bonden mildt åt Haga ler.

Fjäril'n vingad syns på Haga eller Om Haga är den 64:e sången i Carl Michael Bellmans samlingsverk *Fredmans sånger* utgivna 1791.

Fjäril'n vingad skrevs ursprungligen som en ansökan till Gustav III om att Lovisa skulle anställas som äldfru (husföreståndarinna) på Haga.

Bellman skickade versema, som då även innehöll en strof om Lovisa, till Armfeldt för att denne vid lämpligt tillfälle skulle föredra ärendet inför kungen, troligtvis 1790. Om Armfeldt gjorde detta vet man inte, i vilket fall ledde inte upp- vaktningen till någon anställning för Lovisa.

4. Vad gudomlig lust att röna
 inom en så ljuvlig park,
 då man hälsad av sin sköna,
 ögnas av en mild monark!
 Varje blick hans öga skickar
 lockar tacksamhetens tår;
 rörd och tjust av dessa blickar,
 själv den trumpne glättig går.

FREDSSÅNG

Hart Pease Danks

Emil Norlander/Valdemar Dalquist

Var - för sko - la män - skor stri - da? Var - för skall det fly - ta blod?

Var - för sko - la mång - a li - da blott för någ - ra hjäl - te - mod.

Fri - den är, och skall väl bli _____ li - vets högs - ta po - e - si.

Fri - den är, och skall väl bli _____ li - vets högs - ta po - e - si.

2. Alla äro vi ju lika
födda utav samma ätt.
Både fattiga och rika
ha vi samma mänskorätt.
Varför skall den starke då
så den svage nederslå?
Varför skall den starke då
så den svage nederslå.

3. Varför skilja man från maka,
varför taga moders stöd.
Varför skall de små försaka,
blott för kriget dagligt bröd?
Läggen nu all vapnen ned,
låt oss njuta evig fred.
Läggen nu all vapnen ned,
låt oss njuta evig fred.

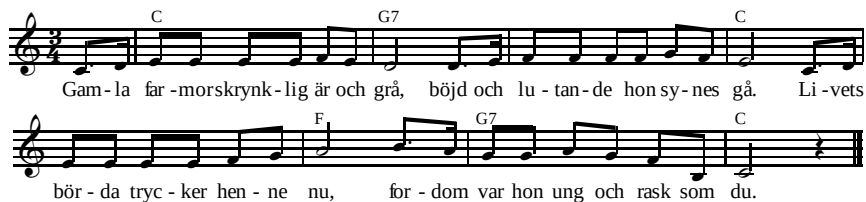
Fredssång

Fredssång (Varför skola människor strida) bygger på en amerikansk sång med musik av *Hart Pease Danks* och text av *Eben E. Rexford*, vilken förlades första gången 1873.

Den svenska texten är skriven av Emil Norlander men bearbetades senare av Valdemar Dalquist.

*Darling, I am growing old,
Silver threads among the gold,
Shine upon my brow today,
Life is fading fast away.
But, my darling, you will be, will be
Always fair to me,
Yes, my darling, you will be
Always young and fair to me.*

GAMLA FARMOR SKRYNKLIG ÄR OCH GRÅ

Gam - la far - morskryn - lig är och grå, böjd och lu - tan - de hon sy - nes gå. Li - vets
bör - da tryc - ker hen - ne nu, för - dom var hon ung och rask som du.

2. Men hon har ett hjärta ömt och gott,
ack, om du det hjärtat kände blott
skulle du som blott till ytan ser
älska farmor mycket, mycket mer.

3. Snart Vår Herre farmor till sig tar
hon är nöjd att sluta sina dar
och få vila i en kyrkogård
där ett kors blir rest som minnesvård.

4. Kära barn, förljuva farmors lott
sök att skaffa henne glädje blott
ty om sorg du gamla farmor ger
hon med smärta går i graven ner.

GESÄLLVISA

C Mån - dag gör jag ing - en - ting, ing - en - ting, ing - en - ting.

G7 Tis - dag ser jag mig om - kring, mig om - kring, mig om - kring.

F Ons - dag går jag ut och van - kar, tors - dag sit - ter jag i tan - kar,

G7 C Lör - dag gör jag vad jag vill. Lör - dag stun - dar hel - gen till.

GLÄDJENS BLOMSTER

Em Gläd - jens bloms - ter i jor - densmull ack visstald - rig gro. Kär - lek själv ju för

H7 Em G H7 såt - lig är för ditt hjär - tas ro. Men där - o - van för hopp och tro

Em H7 Em Am H7 blomst - ra de e - vigt fris - ka. Hör du ej, hur an - dar ljuvt om dem till hjär - tat

Em Am H7 Em vis - ka? Hör du ej, hur an - dar ljuvt om dem till hjär - tat vis - ka?

Gub - ben No - ak, gub - ben No - ak var en he - ders man.

Gub - ben No - ak, gub - ben No - ak var en he - ders man.

När han gick ur ar - ken plan - te - ra han på mar - ken

Myc - ket vin, ja, myc - ket vin, ja det - ta gör - de han.

2. Noak rodde, Noak rodde
 ur sin gamla ark,
 köpte sig butelj
 sådana man säljer
 för att dricka, för att dricka
 på vår nya park.

3. Han väl visste, han väl visste
 att en mänska var
 törstig av naturen
 som de andra djuren,
 därför han ock, därför han ock
 vin planterat har.

4. Gumman Noak, gumman Noak
 var en hedersfru.
 Hon gav man sin dricka
 fick jag sådan flicka
 gifte jag mig, gifte jag mig
 just på stunden nu.

5. Aldrig sad' hon, aldrig sad' hon
 Kära far, nå, nå,
 sätt ifrån dig kruset.
 Nej, det ena ruset
 på det andra, på det andra
 lät hon gubben få.

6. Då var lustigt, då var lustigt
 på vår gröna jord;
 man fick väl till bästa,
 ingen törstig nästa
 satt och blängde, satt och blängde
 vid ett dukat bord.

7. Inga skålar, inga skålar
 gjorde då besvär,
 då var ej den läran
 jag ska ha den äran.
 Nej i botten, nej i botten
 drack man ur så här.

G C G D7 G D7 G

Gub - ben är gam - mal, ur - ver - ket dras, vi - sa - ren vi - sar, tim - man

D A7 D D7 G

i - lar. Dö - den sitt tim - glas har ställt vid mitt glas, kring bu - tel - jenstrött si - na

D A7 D G G7 C Am

pi - lar. Törs - tig jag skå - dar min stjär - na och sol. Vand - rings - man,

A7 D A7 D D7 A7 D

hör nu min bas - fi - ol! Violoncell

C D7 G D7 G

Mo - vitz, din tjä - na - re vil - lar.

G C G
Klaraste sköte, ljuvliga barm!

D7 G D7 G D
sorgligt den blommans liv föröddes,

A7 D D7
som gav min far, till min sveda och harm

G DA7 D
vällust i den säng där jag föddes.

G G7 C
Men båda sova. Gutår i förtret!

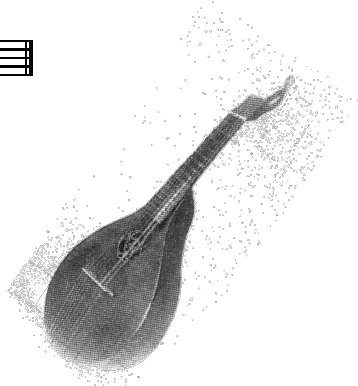
Am A7 D A7 D
Sjung, Movitz, sjung om hur ögat gret

D7 A7 D

C G D7 G
vid de cypresser som ströddes.

Bellmans kritispi

G C G
Raglande skugga, brusiger min,

D7 G D7 G D
skapad att Bacchus gå till handa;

A7 D D7
blåddrigger tunga av brännvin och vin -

G DA7 D
Känn där far min, känn där hans anda!

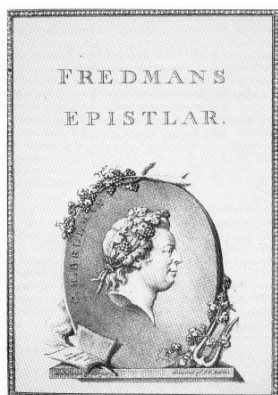
G G7 C
Fröja och Bacchus gav kring dem ett sken.

Am A7 D A7 D
Movitz, lät bland mina fäders ben

D7 A7 D

C G D7 G
detta mitt stoft få sig blanda!

D A7 D
 Gu - tår båd natt och dag! Ny väl - lust, nytt be - hag! Fuk - ta din as - ka,
 A E7 A E7 A
 fram bränn - vins - flas - ka, ly - dom_ Bac - chi lag! Gu - tår_ båd_ natt och dag.
 D G E7 A
 Si vår sys - ter Caj - sa Sti - na, si hur hen - nes flas - kor ski - na!
 Dm A Dm A Dm A D G D A7 D
 Kä - ra, ta hitsto - pet, kä - ra, ta hit sto - pet, gri - na, gri - na svälj_ och_ drick, som jag!

Så här såg Fredmans Epistlar ut när de gavs ut 1790

D A7
 Gutår, ett laga fång!
 D
 vår sorgedag är lång;
 lång är buteljen;
 A
 trumla reveljen;
 E7 A
 supom om en gång!
 E7 A
 Vår sorgedag är lång.
 D G
 Cajsa Stina står och tappar
 E7 A
 hela hjärtat i mig klappar.
 Dm A
 Bara ingen stopet,
 Dm A Dm A
 bara ingen stopet nappar
 D G D A7 D
 då gör jag min svanesång.

Under mer än 20 år arbetade Carl Michael Bellman med Fredmans Epistlar. De första skrevs runt 1767 och genomgick sedan flera förändringar innan de slutligen publicerades i oktober 1790. Epistlarna var från början tänkta att vara bibelparodier.

Bellman lät den försupne f.d.hovurmakaren Fredman ikläda sig aposteln Paulus roll. Fredmans budskap till sina församlingsmedlemmar sammanfattas alldeles utmärkt i epistel nr 2: "Supa, dricka och ha sin flicka är vad sankte Fredman lär."

GULA PAVILJONGEN

Emil Norlander

Al - la vack-ra sa-gor bör-ja som ni ve-ta, van -ligt-vis det var en gång, sa - gan
 som jag nu ska ta - la om ska he - ta blott Den gu - la pa - vil - jong. De svar - ta bo - var -
 na som sy - nas till är Å - ker - lund och Da - ni - el och Smith, o - skul - den, ack, det
 li - ten Sel - ma är och bo - var - na de sa så här: Vill ni gå med oss in -
 i den gu - la pa - vil - jong - en - där gu - den
 A - mor själv se - dan lång - e sit - ter
 fäng - en Vi slå om blott ni vill, en kil - le - kil - le -
 kil - le - kill, en li - ten kär - leks - drill Nå - ja kyss till!

2. Liten Selma endast vackra sagor kände,
 trodde världen mest om gott.
 Åkerlund och Smith och Daniel de rände
 runt i Selmas sagoslott.
 Snart nog de våran Selma-lill' förfört,
 figurligt menat, sen hon hade hört
 på lockelserna här på livets älv,
 så börja hon att sjunga själv:

Refr. Vill Ni gå med oss in
 i "Den gula paviljongen",
 där guden Amor själv
 sedan länge sitter fången?
 Vi slå, om blott Ni vill,
 en killekillekillekill
 en liten kärleksdrill.
 Nåja, kyss till!

3. Hon fick mycket stora skaror att sig följa
 i "Den gula paviljong",
 men du gud, så dessa skaror numer' sörja,
 att de lydde hennes sång.

Nå't så hemskt man uti paviljongen såg,
 det var rent av ett Dionyses tåg,
 man älska, svor och drack på samma gång
 och jämt så sjöng man denna sång:

Refr. Vill Ni gå med oss in i "Den gula paviljongen",
 där guden Amor själv sedan länge sitter fången?
 Vi slå, om blott Ni vill, en killekillekillekill
 en liten kärleksdrill.
 Nåja, kyss till!

4. Liten Selma hon blev lagd uppå ett roster,
 arma lätt förförda barn,
 och en vacker dag så gick hon uti kloster
 att bli fri från världens skarn

Men "paviljongen" ej hon blivit kvitt,
 ty Åkerlund och Daniel och Smith,
 de stå var aftonstund där utanför
 och sjunga ständigt samma kör:

Refr. Vill Ni gå med oss in i "Den gula paviljongen",
 där guden Amor själv sedan länge sitter fången?
 Vi slå, om blott Ni vill, en killekillekillekill
 och vinden svarar still:
 Nåja, kyss till!

GUSTAFSON - FESTÅR 'U

Emil Norlander

Ha - ga - li - gist fes - tår - u an - ti - mi - li - ta - rist fes - tå - ru

Morsk i mitt sinn fes - tå - ru bu - ra - des in, fes - tå - ru

Men blir jag fri fes - tå - ru då ska 'ru si, fes - tå - ru

mak - ten ä min fes - tå - ru li - ka myc - ket som din. talas: feståru.

2. Säjer: så glatt - festår'u,
 tjenare herr Bratt! - festår'u.
 Fort langa hit - festår'u
 en liter sprit - festår'u
 Nekar han då - festår'u
 sä'r man som så - festår'u.
 Lintern ä min - festår'u
 lika mycket som din - festår'u.

3. Sen blir tjohej - festår'u,
 med fjällor och grej - festår'u.
 Fröjdar me' stuns - festår'u
 fin Hagalunds - festår'u
 Nekar nå'n grabb - festår'u
 får han en labb - festår'u.
 För fjällan ä min - festår'u
 lika mycket som din - festår'u.

4. Stöddiga bla'n - festår'u,
 de största i sta'n - festår'u.
 man tar sej fram - festår'u
 bland makadam - festår'u
 Om man är pank - festår'u
 öppnar man bank - festår'u.
 Kovan är min - festår'u
 lika mycket som din - festår'u.

5. Bättre mans ba'n - festår'u,
 inte rädda för fan - festår'u.
 gick in en kväll - festår'u
 Djursholms kapell - festår'u
 Skrev på en lapp - festår'u
 papperslappspapp - festår'u.
 kyrkan är min - festår'u
 lika mycket som din - festår'u.

6. ^GSatt häromda'n - festår'u,
^Cpå Pelikan - festår'u.
^{D7}Klockan slog ett - festår'u
^Ginte en skvätt - festår'u
Riksdagsbeslut - festår'u
^Cföckades ut - festår'u.
^{D7}fast natten ä min - festår'u
^Glika mycket som din - festår'u.

Restaurang Pelikan. Exteriör av restaurangen med rotundan i gjutjärn.

Bilderna utgivna av Stockholms Allmänna Restaurang AB (SARA)
Objekt-ID Stockholms Företagsminnen

GULDGRÄVARSÅNGEN

f. A. Bloom

En gång i fjär-ran Väst, vid Stil-la ha-vets kust, jag fann mig själv en som-mar-dag, mitt
 hjär - ta slog med lust och snart med mod på strand jag
 stod. Jag tänk-te grä-va guld, bli rik och få för - tjänst men
 mi-na pla-ner gick om-kull och jag fick ej en cent men ald-rig förr mig bätt-re
 hänt. Ty jag blev frälst, ja här-ligt frälst och jor-dens skat-ter får vemsom
 helst jag by - ter ej bort den skatt jag
 fått för mil - li - o - ner, jag mår så gott.

2. Jag reste hit och dit att söka guld och glans,
 jag strävade och möda slet att vinna ärans krans,
 jag ville opp till högsta topp.
 Jag tänkte ej uppå, att när min famn var full
 jag måste bort ifrån det gå och lämna mitt schatull
 på denna jord och själv bli mull.
 Men jag blev frälst, ja, härligt frälst
 och jordens skatter får vem som helst
 jag byter ej bort den skatt jag fått
 för millioner, jag mår så gott.

3. ^G Man slåss om torvorna i dagens slit som förr
^C och se den stackars Lazarus därutanför sin dörr,
^{D7} han fattig var på gods och guld. ^G
 Då klappar döden på, vem kan väl hjälpa dem,
^C den rike mannen måste gå från guld och vinning slem ^G
^{D7} men Lazarus han fick gå hem ^G
^C Men han var frälst, ja, härligt frälst..... ^{D7} ^G
4. ^G Att vinna ära här det aktar jag ej stort
^C mitt namn i himlen skrivet är, och genom himlens port ^G
^{D7} en gång jag går och kronan får. ^G
 Betyder minus här att kassan ej är full
^C att vara himmelsk millionär är mera värt än gull, ^G
^{D7} ty banken där går ej omkull. ^G
^C Ty jag är frälst, ja, härligt frälst..... ^{D7} ^G

GREVENS HUND

Gre - ven ha - de en li - ten hund, Trul - le var hans namn, ser - ru!

Gre - ven ha -de en li - ten hund, Trul -le var hans namn, ser - ru!

T - r - u - l - l - e, T - r - u - l - l - e,

T - r - u - l - l - e, Trul - le var hans namn, ser - ru!

GÝLLNE MORGON

Georg Floden

När den gyll - ne mor-gon skör-de-män - nen gå fram att tro - hets -
 lö - nen ut - av Her - ren få skall ba - su - nen lju - da ö - ver
 hav och land, äng - lar trä - da fram och räck - a dem sin
 hand. Gyll - ne mor - gon, gyll - ne mor - gon sis - ta
 nat - ten svun-nit hän. Vi gå ut att mö - ta Fräl-sa -
 ren med fröjd. Hal - le - lu - ja, ä - ra va-re Gud i höjd.

När den gyllne morgon de avsomnade
 träda fram ur gravarna att Herren se
 jubelrop och sång skall fylla himmelen,
 ty de kära evigt mötas få igen.

Gyllne morgon, gyllne morgon,
 sista natten svunnit hän.
 Vi gå ut att möta Frälsaren med fröjd.
 Halleluja, ära vare Gud i höjd.

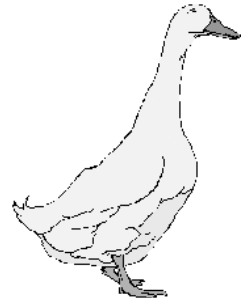
Denna gyllne morgon inför tronen där
 de av glädje stråla, de som gråto här.
 Ty det första är förgånget, anden fri,
 jordisk sorg och möda evigt är förbi.

Gyllne morgon, gyllne morgon,
 sista natten svunnit hän.
 Vi gå ut att möta Frälsaren med fröjd.
 Halleluja, ära vare Gud i höjd.

GÅSA GÅSA KLINGA

Gå - sa, gå - sa kling - a, ge mig di - na ving - ar! Vart ska vi fly - ga? Till
 ro - sen - de lund. Där bor gö - ken, där gror lö - ken.
 Där byg - ger sva - lan i ro - sen - de lund. Där sit - ter gub - bar och
 spe - lar på gull - stub - bar. Där sit - ter gum - mor och spe - lar på gull - trum - mor.
 Där sit - ter snäl - la barn och le - ker med gull - äpp - len.
 Där sit - ter du och där sit - ter jag.

D
 Gåsa gåsa klinga,
 A7 D
 ge mig dina vingar!
 A7 D
 Vart ska vi flyga?
 A7 D
 Till rosende lund
 Där bor göken,
 A7 D
 där gror löken.
 A7 D A7 D
 Där bygger svalan i rosende lund.
 A7 D
 Där sitter drängar
 A7 D
 och spelar på gullsträngar
 A7 D
 Där sitter pigor
 A7 D
 och spelar på gullgigor.
 A7 D
 Där sitter snälla barn
 A7 D
 och leker med gulläpplen.
 A7 D A7 D
 Där sitter du och där sitter jag.

JA, MÅ HAN LEVA!

D A7

Ja, må han le - va, ja, må han le - va, ja, må han le - va ut - i hund - ra - de år! Ja -

D A7 D

visst ska han le - va, ja - visst ska han le - va, ja - visst ska han le - va ut - i hund - ra - de år!

D
Och när han har levat, och när han har levat
A7
och när han har levat uti hundra de år!
D
Ja, då ska han skjutas, ja, då ska han skjutas
A7 D
ja, då ska han skjutas på en skottkärra fram!

JAG VET EN DEJLIG ROSA

Folkvisa

Em H7 Em Am Em H7 Em H7

Jag vet en dej - lig ro - sa och vit som lil - je - blad. När jag på hen - ne

Em Am Em H7 Em E7 Am

tän - ker så görs mitt hjär - ta glad. Dess stäm - ma ger en hjär - tans tröst, lik

D7 G C H7 Em

näk - ter - ga - lens bli - da röst, så fa - ger och så ljuv.

Em H7 Em Am
2. Som solen fagert skiner
Em H7 Em
är hon som purpur klar.
H7 Em Am
Gud låt dig aldrig sörja
Em H7 Em
men alltid vara glad!
E7 Am
Må de få komma samman
D7 G
med hjärtans fröjd och gamman
C H7 Em
som längta till varann!

Em H7 Em Am
3. Var dag går solen neder
Em H7 Em
och dagelig uppgår.
H7 Em Am
När kommer dagen blider
Em H7 Em
att jag dig skåda får?
E7 Am
I hågen är du städs mig när.
D7 G
Farväl, farväl min hjärtans kär!
C H7 Em
Mång tusende god natt!

GÄLLIVAREVISAN

I Gäl - li - va - ras trak - ter jag kno - gat mång - en gång. Och ut - i ber - gets
schak - ter jag bor - rat da - gen lång. Där köl - den mång - a gång - er var
för - ti gra - der kall, och stor - mens hems - ka sång - er mot fön - ter - ru - tan small.

2. Ibland, men icke sällan,
då reser vi till stan.
Då blir det liv i skällan
då dricks till andra dan.
Och så går hela vickan
i rus på samma sätt
tills alla mynt i fickan
har sprungit rätt och slätt.

3. Jag minns så väl den kvällen,
jag sist i staden var
Jag fria till mamsellen,
tills jag fick stanna kvar.
Nu friar jag ej mera,
nu friar hon till mig
för här finns flickor flera,
kan jag försäkra dig.

4. Att fria till en flicka,
som står uppå en krog,
det kännes på vår ficka,
ja, detta vet ni nog.
Men vad gör det till saken,
ty flickor, vin och sång
kan hålla rallarn vaken
ja, hela natten lång.

5. Men nordens möar tycka
ju bäst om rallare,
flör de förtroligt trycka
sin själs utkorade.
Ty rallaren är glader,
han sorgen slår ihjäl,
han drillar sina spader
och är en livad själ.

HALTA LOTTAS KROG

*Trad
Amerikansk folksmelodi*

Brö - der vil - jen I gå med oss, brö - der vil - jen I gå med oss

brö - der vil - jen I gå med oss up - på Hal - ta Lot - tas krog i Gö - te - borg?

2. Femton öre kostar supen,
femton öre kostar supen,
femton öre kostar supen
uppå halta Lottas krog i Göteborg!
3. Varmed skola vi betala
varmed skola vi betala
varmed skola vi betala
uppå halta Lottas krog i Göteborg!
4. Jo, med kyssar skola vi betala
med kyssar skola vi betala
med kyssar skola vi betala
uppå halta Lottas krog i Göteborg!

Melodin till *Halta Lottas krog*

John Brown var en amerikansk slaverimotståndare, född år 1800 i Torrington, Connecticut. Den sextonde oktober 1859 bröt han sig tillsammans med nitton andra män in i ett vapenförråd i Harpers Ferry. De stal vapen och försökte starta ett slavuppror i Shenandoahdalen.

Upproret misslyckades och John Brown dömdes för förräderi och hängdes i Charles Town den 2 december 1859.

Genom sången John Brown's body lever han vidare:

John Brown's body lies a-mouldrin' in his grave
John Brown's body lies a-mouldrin' in his grave
John Brown's body lies a-mouldrin' in his grave
His soul goes marchin' on.

Bröder, viljen I gå med oss,
Bröder, viljen I gå med oss,
Bröder, viljen I gå med oss
Till Kanaans sälla land?

Ja, visst vilja vi gå med er,
Ja, visst vilja vi gå med er,
Ja, visst vilja vi gå med er
Igenom Herrens nåd.

Refräng:
Ära, ära, halleluja!
Ära, ära, halleluja!
Ära, ära, halleluja!
Pris Gud i evighet.

Jubelklngen, 1896, no. 55

HAN HADE SEGLAT FÖR OM MASTEN

Han ha-de seg - lat för om mas - ten _____ som en man ut - i
 mång - a år. _____ Han ha-de seg - lat med för-skjut - ning i las -
 ten, från Fris-co till Sing - a - pore. _____ Han ha-de seg - lat med frans - män och
 brit - ter _____ och med dem som be - talt ho - nom bäst. _____ Han ha-deslung - ats mot
 Syd-Jyllands klit - ter en gång i en storm från syd - väst.

2. Hans rum var den mörkblå skansen
 och hans bädd var den hårda koj
 hans hem var den mörkblå Atlanten
 i storm, som i dynning loj.
 Hans dröm var en annan skuta
 en annan kock och en annan kapten.
 två flickögon bakom en ruta
 som han sett vid kvällslampans sken.

3. Men så en dag det sig hände
 det var i en kinahamn.
 Då kom det en skuta han kände
 som bar hembygdens namn.
 Han blev lite röd om kinden,
 när skeppet med ens föll av
 och flaggan slog ut för vinden,
 den flagg som han en gång höll av.

4. Han såg den fast den var svart av röken
 och blekt av tropikens sol.
 Han hörde den fladdra likt göken
 som i hembygdsskogarna gol,
 och gul som ett skälvande klänge
 han sett i en flickas hand.
 För första gången på länge
 han mindes sitt fädernesland.

5. Han mindes en röd liten stuga
 någonstans i ett hölje skyggt.
 Där höga trädstammar buga
 sig inför så skön en bygd.
 Han hörde flickornas skratt ifrån logen
 och en välbekant dragspelslåt
 Han mindes en gång uti skogen
 och slutligen föll han i gråt.

HAVER NI SETT KARLSSON?

Emil Norlander

Ha - ver ni sett Karls - son? Han som läg-ger ner rör, _____

Karls - son som är lång som en stör Kal - le Karls - son

från Ska - nör? Tja, ha - ver ni sett Karls - son, han som

läg - ger ner rör, _____ han som en gång ska bli -

va sta - dens en - tre - pe - nör. _____

Jons - son, det är hans bäs - ta vän, tra la la la la la la la

la, Jons - son, gas - mo - kam, kän - ner ni den? Tra la la

la la la la. Säj, ha - ver ni sett Karls -

son, han som läg - ger ner rör. _____ och som

jämt är med Jons - son och som ska bli fa - bri - kör!

2. ^G Aldrig ^{D7} skall vi ^G glömma ^C när vi ^G råkades först.
^{D7} Det var en gång i Berns ^G salong.
^{A7} Karlsson har så'n ^{D7} gruvlig törst.
^G Jonsson har detsamma, och så ^{D7} intogo vi ^G
^{Am} var sin stadiga ^{D7} kobbels ^G med ett ^{Em} vassrör i. ^C
^{Em} från ^{C7} tribunen ^{H7} spelte man en ^{Em} psalm
^{Am} tra la la la la la la la. ^{H7}
^{C7} där vi ^{H7} satt bak en ^{Em} konstgjord palm,
^{A7} Tra la la la la la. ^D
^{D7} Tänk, det var som om ^G himlen ^{D7} öppnat ^G porten på ^C glänt. ^G
^{Am} Så'n ^{D7} lycksalighetskänsla, ^G ack, ingen ^{Em} dödlig ^C har ^{D7} känt. ^G

Berns salonger vid Näckströmsgatan 1

Fotograf Okänd Skapad 1890 - 1920
 Objekt-ID Stockholms stadsmuseum Fotonummer C 2198

HERR PEDERS SJÖRESÅ

Herr Pe - der han gång - ar sig i kam - ma - ren in, han
kam - mar och kru - sar upp sitt hår. Sen gång - ar han sig
till sin kä - ra fos - ter - mor och frå - ga - de vad död han skul - le få.

2. Ja, inte skall du ligga på sotesängen död
ej heller bli slagen uti krig.
Men akta dig väl för böljorna de blå,
att de ej må förkorta ditt liv.

3. Nog ämnar jag väl akta mig för böljorna de blå,
att de inte förkortar mitt liv.
Jag ska bygga mig ett skepp utav lättaste kork
med master av valfiskens buk.

4. Och när de hade seglat i fyrtio dygn,
då började skeppet till att stå.
Då bådo de alla till Herren vår Gud
att de någon hjälp skulle få.

5. Kaptenen han var en förståndiger man,
han talte så förståndiga ord.
Han sade: "Låt oss kasta gulltärningen ombord
och se vem största synden haver gjort!"

6. Första gulltärningen på tavelbordet rann
 bland dessa de sjöfarande män,
 och lotten den föll på herr Peder första gång,
 vår älskade konungason.

7. Andra gulltärningen på tavelbordet rann
 bland dessa de sjöfarande män,
 och lotten den föll på herr Peder andra gång,
 vår älskade konungason.

8. Tredje gulltärningen på tavelbordet rann
 bland dessa de sjöfarande män,
 och lotten den föll på herr Peder tredje gång,
 vår älskade konungason.

9. Ja, nog är det jag som största synden haver gjort
 bland dessa de sjöfarande män,
 för kyrkor har jag plundrat och kloster har jag bränt
 och små flickor har jag narrat och skänt.

10. Om någon utav eder skulle komma i land
 och min fästemo hon frågar efter mig,
 säg henne att jag vilar under böljorna de blå,
 säg även att hon gifta sig får.

11. Så togo de herr Peder i hans gullgula hår
 och kastade honom över bord.
 När herr Peder börjat sjunka börja skeppet till att gå
 och gungade på böljorna de blå.

HERRARNA I HAGEN

I fjol så gick jag med her - rar - na i ha - gen, aj, aj, med
 her - rar - na i ha - gen, ja, med her - rar - na i ha - gen. I
 år har jag nå - got som spar - kar i ma - gen, aj, aj, som
 spar - kar i ma - gen, ja, som spar - kar i ma - gen.

Am
 I fjol fick jag höra den spelande lärkan
 Dm
 aj, aj, den spelande lärkan,
 E7 Am
 ja, den spelande lärkan.

Am
 I år fick jag veta vad kärlek har för verkan,
 Dm
 aj, aj, vad kärlek har för verkan,
 E7 Am
 ja, vad kärlek har för verkan.

Am
 I fjol fick så gick jag med långskörta tröja,
 Dm
 aj, aj, med långskörta tröja,
 E7 Am
 ja, med långskörta tröja.

Am
 I år får jag ta den till lindor och blöja,
 Dm
 aj, aj, till lindor och blöja,
 E7 Am
 ja, till lindor och blöja.

Am
 I fjol så gick jag med gossarna på ängen,
 Dm
 aj, aj, med gossarna på ängen,
 E7 Am
 ja, med gossarna på ängen.

Am
 I år får jag gå mellan vaggan och sängen,
 Dm
 aj, aj, mellan vaggan och sängen,
 E7 Am
 ja, mellan vaggan och sängen.

Am
 I fjol var jag klen som en videvidevidja,
 Dm
 aj, aj, en videvidevidja,
 E7 Am
 ja, som en videvidevidja.

Am
 I år får jag gå likt stabban i smedjan,
 Dm
 aj, aj, likt stabban i smedjan,
 E7 Am
 ja, likt stabban i smedjan.

HOLMGRENS ANTECKNINGSBOK

Mel. Sandahls kanon

En yn - ke - lig vi - sa jag bör - jar att sjung - a till var - ning för
frun - tim - mer, gam - la och ung - a. Den hand - lar om Holm - gren som la -de ut
krok för kvin - nor och sen för - de an - teck - nings - bok.

2. Till många små flickor han låtsades fria
och bad var och en att få låna en tia.
Ibland gick det bra och ibland uppå tok,
men allt skrev han opp i sin anteckningsbok.
3. Där stod det att Anna var bra till att gästa,
men bättre var Stina, och Maja den bästa.
Men Lisa, som blivit herr Holmgren för klok,
var struken uti hanses anteckningsbok.
4. Och Holmgren fick pengar och fästemör värre
men ingen utav dem fick make och herre.
Han lånade bara, ja, tänk en sån slok,
och läste och skrev i sin anteckningsbok.
5. Men troheten tryter hos älskande även.
Man gick till polisen, som fångade räven.
Han nekade först, men hux flux fick man snok,
på Holmgrens försvarliga anteckningsbok.
6. Bak hänglås och bom ses nu Holmgren förtvina.
Han sitter och tänker på Maja och Stina
Han tänker uppå hur han fordom sig vrok,
men för nog ej mer någon anteckningsbok.

HÄRLIG ÄR JORDEN

♫ & Sjömann/
 & Sjömann/
 Schlesisk folkvisa

C Am G7 C Am G7 C

Här - lig är jor - den, här - lig är Guds him - mel, skön är

Dm C G C Dm G7

sjä - lar-nas pil - grims - gång. Ge - nom de fäg - ra ri - ken på

C Am C G7 C

jor - den gå vi till pa - ra - dis med sång.

C Am G7 C
 Tidevarv komma,
 Am G7 C
 tidevarv försvinna,
 Dm C G
 släkten följa släktens gång.
 C Dm
 Aldrig förstummas
 G7 C
 tonen från himlen
 Am C G7 C
 i själens glada pilgrimssång.

C Am G7 C
 Änglar den sjöngo
 Am G7 C
 först för markens herdar.
 Dm C G
 Skönt från själ till själ det ljud:
 C Dm
 Människa, gläd dig,
 G7 C
 Frälsarn är kommen,
 Am C G7 C
 frid över jorden Herren bjöd.

HÖGA BERG OCH DJUPA DALAR

G D7 G

Hö - ga berg och dju - pa da - lar, här är vän - nen, som mig be - ha - gar.

D7 G D7 G

Hej hopp, min lil - la soc - ker - topp, vi ska dan - sa, tills so - len rin - ner opp.

D7 G

Hej hopp, min skö - na! Nu ska vi dan - sa i det grö - na.

D7 G

Hej, hopp, min skö - na! nu ska vi dan - sa i det grö - na!

HÄR ÄR GUDAGOTT ATT VARA *Gunnar Wennerberg*

Här är gu - da - gott att va - ra. O, vad li - vet
dock är skönt! Hör, vad fröjd från fåg - lars ska - ra
se, hur grä - set ly - ser grönt! Hum - lan sur - rar
fjä - riln prä - lar lär - kan slår i skyn sin drill och ur
nek - tar - fyll - da skå - lar dric - ka oss små blom - mor till.

HÄR KOMMER LILLA LUDDE!

Här kom - mer lil - la Lud - de, hå - hå, ja - ja,
bä - ran - de på en kud - de, hå - hå, ja - ja!
Här kom - mer Lud - des mam - ma, hå - hå, ja - ja,
bä - ran - des på det - sam - ma, hå - hå, ja - ja!

HÖR HUR VÄSTANVINDEN SUSAR

L.A. Lundh

Hör hur väs - tan - vin - den su - sar, se hur här - ligt maj - sol ler! Hör hur
 bäs - ken ys - tert bru - sar, ing - a bo - jor håll - la mer. Ser du
 sip - por små, hör du lär - kor slå si - na dril - lar högt mot him - len blå. Ack, hur
 ti - den går, nu är å - ter vår. Väl - kom - men här - li - ga vår!

Alla skogens fåglar sjunga.
 Det är liv i dal, på höjd.
 O, så låt oss, gamla, unga
 sjunga vårens lov med fröjd.
 I vår ungdoms vår
 ack, hur lätt det går
 stämma upp en sång för nyfödd vår.
 Är den kulen, grå,
 det är vår ändå.
 Välkommen, härliga vår!

Lars August Lundh

Såväl text som melodi till *Hör hur västanvinden susar* är skrivna av **Lars August Lundh**. Han var en svensk kompositör som föddes den 2 juli 1838 i Katarina församling i Stockholm. Lundh var organist i Tyska kyrkan i Stockholm. Mest känd är han för musiken till kantaten *Svea*, till Esaias Tegnér's dikt med samma namn. Kantaten framfördes vid Oscar II:s 25-årsjubileum som regent 1899 och fick ett översvallande mottagande. "Ett mästerverk i kompositionsväg", skrev Östgöta Correspondentens recensent. Lars August Lundh dog den 14 juli 1916 i Maria församling i Stockholm.

Ulf Lundell lånade melodins inledande takter till sin sång *Öppna landskap* 1981.

HÖSTEN ÄR KOMMEN

*F Dahlgrön
W Udden*

Am E7 Am C G7 C

Hös-ten ärkom-men. Hör stor-mar-nas gny! Sva-nen tar av-sked och sva-lor-na fly.

Am E7 Am C G7 C

Blom-man har bäd-dat i mos-san sin grav vå-gor-na bru-sa på vil-lan-dehav.

Am E7 Am E7 Am E7 Am

Näc-ken motklip-pan guld-har-panslår, skogs-bru-den föl-ler sitt glän-san-dehår.

Am E7 Am
Solen är slocknad, så mörkt blir på hed.

C G7 C
Regnbäckar gråta på fjällarna ned.

Am E7 Am
Källan på knä står invid deras fot

C G7 C
och i sin urna tar tårarna mot.

Am E7 Am E7
Sommarn härnere har slutat sitt lopp,

Am E7 Am
där uti stjärnorna tindrar han opp.

I DALASKOG

D A7

Så går jag här i ring-en och ser up-på dej, så räk-ker jag dej

D A7

han-den. Kom, dan-sa med mej! I da-la, i da-la-skog, i da-la, i

D A7 D

da-la-skog i da-la, i da-la-skog i da-la-skog.

I DENNA LJUVÅ SOMMARTID

Gerhardt
N Söderblom

C Am F C G Em G

I den - na lju - va som - mar - tid gå ut, min själ och gläd dig vid den

Dm G7 C F Dm G

sto - re Gu - dens gå - vor. Se hur i pryd - ning jor - den står, se

Em Am F Dm G7 C

hur för dig och mig hon får så un - der - ba - ra hå - vor.

C Am F C

Av rika löv är grenen full

G Em G

och jorden täckt sin svarta mull

Dm G7 C

med sköna gröna kläder.

F Dm G

De fagra blommors myckenhet

Em Am F

med större prakt och härlighet

Dm G7 C

än Salomos dig gläder.

C Am F C

Behåll mig till ditt paradiset

G Em G

och låt mig på de trognas vis

Dm G7 C

i dina gårdar grönska.

F Dm G

Låt mig få tjäna dig allen,

Em Am F

i trohet sann, i kärlek ren,

Dm G7 C

så vill jag mer ej önska.

I ETT HUS VID SKOGENS SLUT

C Dm G7 C

I ett hus vid sko - gens slut li - ten tom - te tit - tar ut. Ha - ren skut - tar

Dm G7 C Dm

fram så fort knac - kar på hans port. Hjälp, o, hjälp, o hjälp du mej,

G7 C Dm G7 C

an - nars skju - ter jä - gam mej! Kom, o, kom i hu - set in, räck mej han - den din!

I EN SAL PÅ LASARETTET

I en sal på la - sa - ret - tet, där de vi - ta säng - ar stå låg en
li - ten bröst - sjuk flic - ka, blek och tård med loc - kigt hår.

2. Allas hjärtan vann den lilla
där hon låg så mild och god.
Bar sin smärta utan klagan
med ett barnsligt tålmod.

6. Så på nytt hon frågar läkarn
som vid hennes sida står:
Får jag komma hem till hösten
till min egen lilla mor?

3. Så en dag hon frågar läkarn,
som vid hennes sida stod:
Får jag komma hem till påsken
till min egen lilla mor?

7. Läkarn svarar ej den lilla,
men strök sakta hennes hår,
och med tårar i sitt öga
vänder han sig om och går.

4. Läkarn svarar då den lilla:
Nej, mitt barn, det får du ej,
men till pingsten kan det hända
du får komma hem till mor.

8. Nu hon slumrar uti mullen
sover sött i snövit skrud.
Från sin tåligt burna längtan
har hon farit upp till Gud.

5. Pingsten kom med gröna björkar
blomsterklädd står mark och äng,
men den lilla, sjuka flickan
låg där ständigt i sin säng.

I SOMMARENS SOLIGA DAGAR

Gustaf E. Johansson
Gammal marschmelodi

I som - ma - rens - so - li - ga da - gar vi gå ge - nom sko - gar och ha - gar på
fär - dens bes - vär ing - en kla - gar, vi sjung - a var vi gå. Hal - lå! Hal - lå! Du som är
ung, kom med och sjung och sitt ej hem - ma slö och tung! Vår sång - ar -
tropp han gång - ar opp på kul - lens all - ra högs - ta topp. I som - ma - rens so - li - ga
da - gar vi sjung - a var vi gå! Hal - lå! Hal - lå!

2. När vårliga vindarna susa
när natt liksom dag äro ljusa
ja, då skola sångerna brusa
vi sjunga var vi gå, hallå, hallå!

Du som är ung, kom med och sjung,
och sitt ej hemma slö och tung.
Vår sångartropp han gångar opp
på kullens allra högsta topp.
I sommarens soliga dagar
vi sjunga var vi gå, hallå, hallå!

3. Bland mognande skördar, som gunga,
vi vandra i klunga och sjunga.
De gamla som hör oss, bli unga.
Vi sjunga var vi gå, hallå, hallå!

Du som är ung.....

4. När höstvindar ila så kalla
när vita små flingorna falla,
vid minnet så tralla vi alla.
Vi sjunga var vi gå, hallå, hallå!

Du som är ung.....

I ENGELSKA KANALEN

Köpenhamsresan

Three staves of music in G major (one sharp) and 2/4 time. The first staff has a D chord above the first measure and an A7 chord above the fifth measure. The second staff has a D chord above the first measure. The third staff has an Em chord above the first measure, an A7 chord above the fifth measure, and a D chord above the ninth measure. The lyrics are written below the staves.

I Eng - el - ska ka - nal - len där seg - la - de en brigg, och rutt - na var dess
mas - ter och tra - sig var dess rigg. För kors i jis - se namn va det gick
lång - samt fram. Vi hur - ra för den re - san när vi kom till Kö - pen - hamn.

2. Kajutan ombord, det var ett uselt skjul
och ratten den var gjord utav ett spinnerockahjul.
Men kors i jisse namn vad det gick långsamt fram.
Vi hurra för den resan när vi kom till Köpenhamn.
3. Kaptenen ombord, det var en sådan knöl
som jämt stod bakom seglet och pimpla i sig öl.
Men kors i jisse namn vad det gick långsamt fram.
Vi hurra för den resan när vi kom till Köpenhamn.
4. Vi hade inga segel, vi hissade en särk
och aldrig hade folket sett ett sådant underverk!
Men kors i jisse namn vad det gick långsamt fram.
Vi hurra för den resan när vi kom till Köpenhamn.
5. Vi hade ingen matsäck, vi åto bara ägg,
som värptes av en höna, som var målad på en vägg.
Men kors i jisse namn vad det gick långsamt fram.
Vi hurra för den resan när vi kom till Köpenhamn.

IGELKOTTASKINNET

Och gub-ben hansa - detill gum-mansin: Taoch sätt en lapp ut-i byx-an min, ut - i

än - da-nom, ut - i än - da-nom, allt ut - i byx-or-na i än - da-nom.

2. Och gumman hon gick sig till skogen en natt
och där ska ni se hon en igelkott fick fatt,
som sprang på sina ben, som sprang på sina ben
som sprang på sina ben uti månens sken.

3. Och gumman hon tog sitt igelkottaskinn
och alla vassa taggarna vände hon in
uti ändanom, uti ändanom
allt uti byxorna i ändanom.

4. Och gubben han hoppa han skrek och han svor:
Jag tror själva hin uti byxorna for
uti ändanom, uti ändanom
allt uti byxorna i ändanom.

5. Och gubben han tog sina byxor och gick
och då kan ni veta vad käringen fick
uppå ändanom, uppå ändanom
allt uppå byxorna i ändanom.

6. Men då tog gumman ett ekorraskinn
de lenaste håren dom vände hon in
uti ändanom, uti ändanom
allt uti byxorna i ändanom.

7. Och då blev gubben så glad i sitt sinn,
han klappa och pussa käringen sin
uti ändanom, uti ändanom
allt uti byxorna i ändanom.

IMSE VIMSE SPINDEL

Im - se Vim - se spin - del klätt - raup - på trån, ner komallt reg - net, spo - laspin - deln bort.
Upp steg so - len, tor - ka bort allt regn. Im - se, Vim - se spin - del klätt - ra upp i - gen.

HOPPE HOPPE HARE Mel. Imse Vimse spindel

C G7 C
Hoppe hoppe hare satt och mumsa bär
han klappa sig på magen, det var gott det här.
Am E7 F C
Fram smyger räven, sökte haren ta
men hoppe hoppe hare skuttade så bra.
C G7 C
Skuttar in i skogen bakom mossig sten
stannar han och vilar sina trötta ben
Am E7 F C
ugglan flyger tyst ifrån sitt bo
stackars hoppe hare, aldrig får han ro.

INGEBORG PÅ POTTAN SATT

Ing - e - borg på pot - tan satt, satt där bå - de dag och natt, satt där he - la
vec - kan ut, men på mån - dan tog det slut! Ing - e - borg! det rin - ner
ö - ver, det väx - er klö - ver på pot - tans kant!

JAG GICK MIG UT EN AFTON

Jag gick mig ut en af - ton ut - i en lund så grön, jag gick mig ut en af - ton ut -

i en lund så grön. Där möt - te mig en flic - ka så fa - ger och så skön, skön, skön där

möt - te mig en flic - ka så fa - ger och så skön.

A E7 A D A
Hon lovade mig sitt hjärta, hon lovade mig sin hand.

E7 A A D A
Hon lovade mig sitt hjärta, hon lovade mig sin hand.

E7 A E7 A
Vi knöto, vi knöto förtroeliga band, band, band.

E7 A E7 A
Vi knöto, vi knöto förtroeliga band.

A E7 A D A
De banden som vi knöto, dem ingen lossa kan.

E7 A A D A
De banden som vi knöto, dem ingen lossa kan.

E7 A E7 A
Blott döden, blott döden kan lossa dessa band, band, band.

E7 A E7 A
Blott döden, blott döden kan lossa dessa band.

JAG UNNAR DIG ÄNDÅ ALLT GOTT

Jag un - nar_ dig än - då allt_ gott, ö_ lju - va än - gel fin. Fast

du i - från mig ha - ver_ gått, är_ du i hå - gen min. Så tac - kar_ jag för

kär - le - ken jag nju - tit_ har av dig, minvän, till_ den - na dag och stund.

JAG HAR I HIMLEN EN VÄN SÅ GOD

Sils Frykman
Theodor Ödenberg

Jag har i him - len en vän så god, en vän så god, en vän så god. Han
har mig löst med sitt dy - ra blod från sa - tan syn - den och värl - den. Han
hö - rer all - tid mitt hjär - tas bön, han har mig - lo - vat en kro - na skön. Den
skall jag bä - ra som nå - de - lön sen jag en gång lyk - tat får - den.

2. Jag ser i ordet hans sköna bild,
hans sköna bild, hans sköna bild.
Han är så tålig, han är så mild,
han är den bästa av alla.
Han är en hjälte som ingen ann',
för mig han stridde och segern vann.
I honom jag nu ock segra kan,
för mig skall fienden falla.

3. Mitt skuldregister han plånat ut
han plånat ut, han plånat ut.
På mina synder han gjorde slut
den bördan slipper jag bära.
Jag är i honom så tacksam för Gud
ty han har klätt mig i helig skrud.
Och därför höjer jag lovets ljud
så gott jag kan till hans ära.

4. Och nu jag sjunger så nöjd och glad
så nöjd och glad, så nöjd och glad.
Ty Gud berett mig en härlig stad
där jag får vila från striden.
Där finns ej sorger, där finns ej nöd
och ingen smärta och ingen död.
Blott liv och hälsa i överflöd
och ingen ände på friden.

5. Där får jag skåda min vän så god
min vän så god, min vän så god.
Som här lät rinna sitt dyra blod
till min och allas försoning.
Där brusar sången så högt och klar,
en glädjeström genom hjärtat far
och evigt bliver den hos mig kvar
i himlens fridsälla boning.

JAG MINNS DEN LJUVA TIDEN

Anna Maria Lemnigren

W. Glück

The first system of the musical score consists of four staves. Each staff has a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The first staff begins with a D chord, followed by Em, A7, and D. The lyrics are: 'Jag minns den lju - va ti - den, jag minns den som i - går, då'. The second staff has Em, A7, and D chords, with lyrics: 'o - skul - den och fri - den tätt följ - de mi - na spår, då'. The third staff has Em, A7, and D chords, with lyrics: 'las - ten var en häx - a och sor - gen snart för - svann, då'. The fourth staff has Em, A7, and D chords, with lyrics: 'allt u - tom min läx - a jag lätt och lus - tigt fann.'

Ej skillnad till personer jag såg i nöjets dar
 bondpojkar och baroner, allt för mig lika var.
 I glädjen och i yran den av oss, raska barn
 som gav den längsta lyran, var den förnämsta karl'n.

Av falskheten och sveken jag visste intet än.
 i var kamrat av leken jag såg en trogen vän.
 De långa lömska kiven dem kände icke vi
 när örfilen var given var vreden ock förbi.

Men mina ungdomsvänner, hur tiden ändrat sig!
 Jag er ej mera känner, ni känner icke mig.
 De blivit män i staten, de forna pojkarna
 och kivas nu om maten och slåss om titlarna.

Med fyrti år på nacken de streta i besvär
 tungt i den branta backen, där lyckans tempel är.
 Vad ger då denna tärnan, så sökt i alla land?
 Kallt hjärta under stjärnan, gul hy och granna band.

JAG SATTE GLASÖGON PÅ MIN NÄSA

Jag sat - te glas - ö - gon på min nä - sa för att se om jag kun - de lä - sa och jag
 läs - te att det var o - möj - ligt att le - va lyck - lig för - u - tan dej. Tra - la -
 la - la - la - la ja ja! Tra - la - la - la - la - la ja ja, och jag
 läs - te att det var o - möj - ligt att le - va lyck - lig för - ut - an dej.

G
 Utav alla som går i ringen
 D7 G
 jag väljer dej eller också ingen
 för jag finner att det är omöjligt
 D7 G
 att leva lycklig förutan dej.
 D7 G
 Tra la la la la la ja ja,
 D7 G
 tra la la la la la ja ja
 för jag finner att det är omöjligt
 D7 G
 att leva lycklig förutan dej.

Jo a - chim_ut - i Ba - by - lon ha - de en hust - ru Su - san - na. Töm vår kan - na,
töm vår kan - na; skål för dess per - son! Jo - a - chim var en ge - nom - är - li - ger man,
frun li - ka är - li - ger ock - såsom han; fru Su - san - na, fru Su - san - na mång - a hjär - tan vann.

2. Käraste bröder, hör nu då på
F C
vad den frun mände hända;
Dm G7 C
två upptända, två upptända
Dm G7 C
kring om henne gå.
G7
Gubbarna flåsa, krypa tyst om varann;
C
skönheten fanns just där skönheten brann.
Dm G7 C
fru Susanna, fru Susanna
Dm G7 C
trogen var sin man.

3. Joachims trädgård var med maner;
F C
lusthus, tapeter av siden.
Dm G7 C
Middagstiden, middagstiden
Dm G7 C
gick Susanna ner.
G7
Ekar och lindar stodo runt om en damm.
C
sköna Susanna hon plaska och sam.
Dm G7 C
när hon plaska, när hon plaska
Dm G7 C
skymta liljor fram.

4. Vål förstår man gubbarna nog,
F C
vad de hade i sinne;
Dm G7 C
vita linne, vita linne
Dm G7 C
ögat lätt bedrog.
G7
Ögat drog hjärtat men Susanna drog allt
C
lås var för porten, det var så befallt.
Dm G7 C
Hurra gubbar, hurra gubbar!
Dm G7 C
Blodet bliver kallt.

5. Så var sakens sammanhang
F C
himlen Susanna belöna,
Dm G7 C
bland de sköna, bland de sköna
Dm G7 C
har hon dubbel rang.
G7
Klinga med glasen, lät oss leva väl!
C
Vackra små hjärtan uti tankar och själ.
Dm G7 C
Lät oss dricka, lät oss dricka
Dm G7 C
utan larm och gräl.

JAG HAR HÖRT OM EN STAD OVAN MOLNEN *Lytta Lithell Folkmelodi*

Jag har hört om en stad o - van mol - nen, _____ o - van jor - dis - ka,
 dim - hölj - da län - der. _____ Jag har hört om dess sol - lju - sa
 strän - der, _____ och en gång, tänk en gång är jag där. _____ Hal - le -
 lu - ja! Jag högt mås - te sjung - a _____ Hal - le - lu - ja! Jag
 går till den sta - den _____ Om än ste - gen blir tröt - ta och
 tung - a _____ bär det upp - åt och hem - åt än - då.

Jag har hört om ett land utan tårar,
 utan sorg, utan nöd, utan strider.
 Och där ingen av sjukdom mer lider,
 och en gång, tänk en gång är jag där.
 Halleluja! Där fröjdas vi alla.
 Halleluja! Vart tvivel försvunnit.
 Aldrig mer skall jag stappla och falla,
 jag är framme, ja hemma hos Gud.

Jag har hört om den snövita dräkten
 och om glansen av gyllene kronor.
 Jag har hört om den himmelska släkten
 och en gång, tänk en gång är jag där.
 Halleluja! Jag fröjdas i anden,
 jag kan höra den himmelska sången.
 Och det sliter i jordiska banden
 ty jag vet jag skall snart vara där.

JULMARKNADSJUBILEET

Mel. Sandahls kanon

Jul - mark - na'ns två - hund - ra - de - års - ju - bi - le - um vi fi - ra, dock
 ic - ke med nå - got Te De - um på jul - da - gens mor - gon och an - nan - dags -
 kväll i stock - holm - ska kyr - kor och ho - vets ka - pell.

Nej, fast man för julmarkna'n nu jubilerar,
 man ej i vår huvudstad illuminerar.

Här flaggas ej ens vid den närmaste knut,
 och icke från Skeppsholmen gives salut.

Men vi jubelfesta, vi klinga och dricka,
 då julglögg och kaffe vi ha på vår bricka.
 En skål för vår marknad, som ännu finns kvar,
 med anor ifrån Karolinernas dar.

Uppå detta torg Kopparmatte synts trona,
 och fast han ej kröntes av konungslig krona,
 så var han dock prydlig och gjorde effekt,
 då varje kanalje han ingav respekt.

Och här har vi Börsen, där stundom man svindlar
 och fastnar i nät, liksom flugor hos spindlar.
 Och börsmatadoren, så fiffig och slängd,
 kan riddare bliva, om ej han blir hängd.

G Am
 De börsmän som svindla och djärvt kalkylera,
 D7 G
 helt plötsligt vid domstolen bonis cedera,
 C Am
 och Lundqvista se'n, för att rädda sitt skinn,
 G D7 G
 om tvärt de ej gripas och så buras in.

G Am
 Nog grosshandelshus uppå hus mände falla,
 D7 G
 men julmarknadsstånden de stånda dock alla.
 C Am
 Nog skola de stå sig, tror jag, över lag,
 G D7 G
 på denna tvåhundraårs festliga dag.

G Am
 Må nu blott vår marknad man friskt frekventera,
 D7 G
 då skola vi alla så glatt jubilera.
 C Am
 Ja, fruar av stånd må nu göra en rond
 G D7 G
 i markna'n och handla av fruar i stånd.

Julmarknad på Stortorget

Konstnär: Dahlström, Carl Andreas (Anders) (1806-1869) Skapad 1859
 Objekt-ID Stockholms stadsmuseum Inventarienummer SSM 101398

JUNGMAN JANSSON

Dan Andersson

Hej å hå, Jung - man Jans - son, re - dan fris - kar mor - gon - vin - den sis - ta
 nat - ten rul - lat un - dan och Con - stan - ti - a ska gå. Har du grå - tit med din
 Sti - na har du kysst din mor på kin - den, har du druc - kit ur ditt
 bränn - vin, så sjung hej å hå!

Hej å hå, jungman Jansson, är du rädd din lilla snärta
 ska bedraga dig, bedraga dig och för en annan slå?
 Och som morgonstjärnor blinka, säj, så bultar väl ditt hjärta,
 vänd din näsa rätt mot stormen och sjung hej å hå!

Hej å hå, jungman Jansson, kanske ödeslotten faller
 ej bland kvinnfolk, men bland hajarna i Söderhaven blå?
 Kanske döden står och lurar bakom trasiga koraller
 han är hårdhänt, men hederlig, så sjung hej å hå!

Kanske sitter du som gammal på en farm i Alabama
 medan åren siktas långsamt över tinningarna grå.
 Kanske glömmet du din Stina för en sup i Jokohama -
 det är slarvigt, men mänskligt, så sjung hej å hå!

KLARA SOLEN PÅ HIMMELEN DEN LYSER

Kla-ra so-len på him-me-len den- ly-ser, kla-ra so-len på him-me-len den-
 ly-ser. Och fris-ka vatt-net i kla-ra käl-lan det fry-ser, och fris-ka vatt-net i
 kla-ra käl-lan det fry-ser. Kom, kom, min lil-la vän ska vi dan-sa,
 kom, kom, min lil-la vän, ska vi dan-sa.
 Ef-ter kom-mer prä-s-ten, ef-ter kom-mer prä-s-ten
 med sin lång-a svar-ta kap-pa. Ef-ter kom-mer prä-s-ten,
 ef-ter kom-mer prä-s-ten med sin lång-a svar-ta kap-pa.

JAG SKULLE SÅ GÄRNA VILJA GIFTA MEJ

Jag skul-le så gär-na vil-ja gif-ta mej om jag ha-de nå-got på föt-ter-na.
 Mor min har lo-vat mig strum-por och skor om jag håll-ler mej in-ne om nät-ter-na.

KAFFE UTAN GRÄDDE

D

Kaf-fe u-tan gräd-de ärsom kär-lek u-tan kys-sar och kär-lek u-tan

E7 A7 D

kys-sar är väl ing-en kär-lek, säg? Om vi i sko-gen vand-rar el-ler

E7 A E7

ut på ha-vet krys-sar får det in-te fät-tas kys-sar, hel-ler in-te gräd-de,

A A7 D

säg? Minns när du kö-per flas-kan el-ler tu-ben ner i bo'n, na-

E7 A7 D

tur-gräd-de ska de va, skydds-mär-ke flic-kan med kon. Kaf-fe u-tan

gräd-de är somkär-lek u-tan kys-sar och kär-lek u-tan kys-sar är väl

A7 D A7 D A7 D

ing-en kär-lek, säg? Ba-ra gläd-je hjär-tat rym-mer det bliring-a grädd-be-

E7 A

kym-mer, Mjöl-cen-tra-lens ste-ri-li-se-ra-de gräd-de den blijämt o-key. Den står

Em H7 Em H7

ald-rig och ser sur ut, den kan ta-gas med på tur ut, vår och

Em E7 A7

vin-ter, sommar och höst, li-ka bra den håll-er sig. Hej!

D

Kaf-fe u-tan gräd-de är som kär-lek u-tan kys-sar och kär-lek u-tan

A7 D

kys-sar är väl ing-en kär-lek, säg?

KAFFETÅREN

Mauritz Stamer
Med Sär månen vandrar

Av allt det go - da som man för - tar bland al - la jor - dis - ka dryc - ker ju
 kaf - fe-tå - ren den bäs - ta är: Den sking - rar män - ni - skans nyc - ker. Den
 styr - ker krop - pen, den li - var sjä - len, den känns från hjäs - san, ja,
 ned i hä - len! Hå hå ja ja, hå hå ja ja!

2. När hösten kommer med blåst och snö
 och våren börjar sin väta,
 då blir till lynnet man kärv och slö,
 man vill blott sova och träta.
 Ja, man är ruskig
 i hela kroppen
 men...då finns hälsan i kaffekoppen!
 Hå hå, ja ja. Hå hå, ja, ja.

4. Den ena dricker sin tår på bit,
 en annan älskar att doppa.
 Parlerar därvid med sådan flit
 att man bör öronen proppa.
 Som trumman bullrar
 vid krigsreveljen
 så bullra tungorna i konseljen
 Hå hå, ja ja. Hå hå, ja, ja.

3. När färska nyheter månde tas
 från stadens hundra kanter
 man på ett litet honett kalas
 ser sina vänner och tanter..
 Vid kaffebordet
 man gör sitt bästa
 med fantiserande om sin nästa.
 Hå hå, ja ja. Hå hå, ja, ja.

5. Förutan kaffe - o, gudadryck!
 Vad vore mänskliga livet?
 Allt nytt som ännu ej finns i tryck
 i pannans botten står skrivet:
 Ty sen man druckit
 ur sista slumpen,
 stå livets gåtor i kaffesumpen!
 Hå hå, ja ja. Hå hå, ja, ja.

KOM, HÖR MIN VACKRA VISA

Zacharias Topelius
W.A. Mozart

Kom hör min vack - ra vi - sa, som få - geln dik - tat har. Guds
god - het vill jag pri - sa i al - la mi - na där, om
ho - nom su - sar bär - ken om ho - nom ta - lar skyn.
rö - da ro - sen häc - ken han blomst - rar för vår syn.

2. Och himlen är hans höga,
hans underbara hus,
och stjärnan är hans öga,
och solen är hans ljus.
Och vida världen glädes
att honom prisa få
och Gud är allestädes
han är i mig också.

KALLE P.

Vill ni se Kal - le P. vär - l - dens störs - te sko - ja - re?
Ing - en kan, så - som han vän - da byx - an bak och fram.

KARUSELLEN

Jung-fru, jung-fru, jung-fru, jung-fru skär, här är ka-ru-sel-len somskall gåtillkväl-len.
 Ti - o för de sto - ra och fem för de små, skyn - da på, skyn - da på, nu ska
 ka - ru-sel-len gå. För ha ha ha, nu går det så bra för
 An - ders - son och Pet - ters - son och Lund - ström och jag. För ha ha ha nu
 går det så bra för An - ders - son och Pet - ters - son och Lund - ström och jag!

KOM JULIA VI GÅ

Kom Ju - li - a, vi gå med sto - ra trä - skor på. Kom
 Ju - li - a, kom Ju - li - a, kom Ju - li - a, vi gå.

D Em A7
 Vad heter då din fästman som bor i Lundagård?
 D
 Vad heter då din fästman som bor i Lundagård?

D Em A7
 Min fästman heter Kalle och bor i Lundagård.
 D
 Min fästman heter Kalle och bor i Lundagård.

KOM, MIN LILLA

L. M. Sontsen

Melodi: Gubben Noak -

Kom, min lil - la, nu vi vil - ja raskt till sko - lan gå.

Sjung - a, lä - sa, skri - va, så att vi må bli - va

ras - ka gos - sar, snäl - la flic - kor. Å, vad det skall gå.

D A7
 Sy och sticka bör var flicka
 D A7 D
 det kan man förstå.
 Em
 Gossarna de slöjda
 A7 D
 över hyveln böjda
 A7
 raspa, hamra, bulta, slamra,
 D A7 D
 ingen lat får stå.

D A7
 Ja, vi vilja gärna vara
 D A7 D
 käcka, muntra små,
 Em
 som små fåglar sjunga
 A7 D
 när vi äro unga
 A7
 att vår fader och vår moder
 D A7 D
 glädje av oss få.

KOM, LILLA FLICKA, VÄLSA MED MEJ!

Kom, lil - la flic - ka, val - sa med mej, val - sa med mej, val - sa med mej!

Mitt un - der dan - sen kys - ser jag dej. Tra - la - la - la - la - lej.

Tra - la - la - la, tra - la - la - la, tra - la - la - la, tra - la - la - la.

Mitt un - der dan - sen kys - ser jag dej. Tra - la - la - la - la - lej!

KOM, SKÖNA MAJ OCH BLICKA

J. D. Valerius
W. A. Mozart

G Am D7 G

Kom, skö - na maj och blic - ka med mil - da ö - gon ner, jag är en li - ten

Am D7 G Am D7 G Em

flic_ ka, som dan - sar blott_ och ler. Det är för sött_ om vå - ren att

A7 D G C Am G D7 G

un_ der lek_ och ras, strö blom - mor ut - i hå - ren och sät - ta löv_ i glas.

2. Snart kommer liten ärla
Am D7 G
och säger: "Det är vår!"

Snart daggens silverpärla
Am D7 G
i sippans sköte står.

Am D7 G Em
Bror Calle, ack hur roligt
A7 D
att vid en aftonstund
G C Am
gå hand i hand förtroligt
G D7 G
omkring i gröna lund.

3. Nog händer det att kjolen
Am D7 G
blir lite våt i dyn,

att kinden steks av solen
Am D7 G
och blåsten skämmer hyn.
Am D7 G Em
Men mamma aldrig räknar
A7 D
så strängt med sin Sofi.
G C Am
Vad gör mig några fräknar
G D7 G
blott jag är glad och fri.

KORS PÅ IDAS GRAV

Moss-be-lu-pen hyd-dastår vid Hek-las fot, hö-ga gra-nar skyd-darden mot stor-mens
hot. Men där-in-ne, sorgs-na min-ne, stor-mens hand en ros bröt av, än på
strand vi fin-na kors på I-das grav.

2. Alfred, skön som våren,
drog till fjärran land.

Blek med spridda håren,
Ida grät på strand.

Gå att strida, glöm ej Ida,
hennes kärlek, hennes tro.

Sorgligt skall hon bida
återkomstens ro.

3. Året slöt sin bana
tvenne gånger om,

saknad blev en vana,
ingen Alfred kom.

Van att lida, stackars Ida
dolde smärtan för sin far,

kraft att ensam strida
än dess hjärta bar.

4. Snart från bleka kinden
blomman vek sin kos.

Så av siroscvinden
härjas söderns ros.

Tårfylt öga, mot det höga,
fångt följde hjärtats bön,

trohet batar föga,
sveket blir dess lön.

5. Enda dotterns smärta
rör den gamles bröst,

ömt hans fadershjärta
skyndar att ge tröst:

"Sörj ej Ida, till din sida
snart jag Alfred återför.

Blott för dig jag vida
bort en resa gör."

6. ^D Ida gick till stranden
^{A7} lik en enslig hamn,
 ritade i sanden
^D mången älskat namn.
 Morgondimma, middagstimma,
^G suckande hon andas här.
^D Månens bleka strimma
^{A7} ^D finner henne där.

7. ^D Skyhögt böljan svallar
^{A7} över havets bryn,
 åskan rysligt knallar,
^D blixten delar skyn.
 Skepp förstöras, nödrop höras,
^G vrakne slungas emot land,
^D och av vågen föras
^{A7} ^D många upp på land.

8. ^D Av förtvivlan slagen
^{A7} Ida ser sin far.
 Redan skumt för dagen
^D gubbens öga var:
 ”Dödsminuten är förfluten
^G döden redan kallar mig,
^D Alfreds tro är bruten,
^{A7} ^D han har svikit dig.”

9. ^D Nu sin hand han lade
^{A7} i sin dotters hand.
 Ett farväl han sade,
^D gick till fridens land.
 Döden svingar, mörka vingar
^G nu ett hemskt och smärtsamt ljud
^D samma ängel bringar
^{A7} ^D Idas själ till Gud.

10. ^D Mossbelupen hydda
^{A7} står vid Heklas fot,
 höga granar skydda den
^D mot stormens hot.
 Men därinne, sorgsna minne,
^G stormens hand en ros bröt av,
^D än på strand vi finna
^{A7} ^D kors på Idas grav.

Kors på Idas grav publicerades första gången i *Magazin för Konst, Moder och Nyheter* 1826. Texten är skriven av Charlotta Berger (1784-1852) och melodin av hennes make, J.G.Berger.

Som så många andra populära melodier har Kors på Idas grav använts till åtskilliga snapsvisor.

Faktauppgifter från Visor från farfars tid - LT:s förlag

KOVAN KOMMER, KOVAN GÅR

Emil Norlander

Vad man än vill fö - re - ta, ko - van går, ko - van går.
 Om man vill nå't ro - ligt ha, ko - van går, ko - van går.
 Ko - van är ej gjord att spa - ra, ko - van den ska rul - la ba - ra,
 ko - van kom - mer, ko - van går, lyck - lig den som ko - van får.

2. Vill man sig en fåstmö ha,
 kovan går, kovan går.
 Och till hustru henne ta,
 kovan går, kovan går.
 Om man sedan skulle vilja
 sig en dag från henne skilja.
 Kovan kommer, kovan går
 lycklig den som kovan får!

3. Vill man ha ett stilla rus,
 kovan går, kovan går.
 Vill man ha ett "Folkets hus"
 kovan går, kovan går.
 Vinner man på lotteriet
 och taxeringen får si'et
 Kovan kommer, kovan går
 lycklig den som kovan får!

4. Vill man undgå nöd och brist,
 kovan går, kovan går.
 Vill man en gång dö till sist,
 kovan går, kovan går.
 Först en kova ger man prästen
 sen tar björnarna nog resten,
 Kovan kommer, kovan går
 lycklig den som kovan får!

KRISTALLEN DEN FINA

Folkvisa

Am G C E7 Am G

Kris - tal - len den fi - na som so - len månd ski - na som stjär - nor - na blän - ka i

C Am G C E7 Am G7

skyn. Jag kän - ner en flic - ka i dyg - den den fi - na en flic - ka i den - na här

C E7 Am E7 Am E7 Am

byn. Min vän, min vän och äl - skogs - blom - ma! Ack, om vi kun - de till -

E7 Am G C Am G

sam - mans kom - ma och jag vo - re vän - nen din och du all - ra kä - res - tan

C E7 Am Dm Am E7 Am

min! Du ä - de - la ros och för - gyl - lan - de skrin.

- Am G C E7
2. //: Och om jag än fore till världens ände,
- Am Dm E
- så ropar mitt hjärta till dig. //
- Am E7 Am E
- Till dig, min vän och älskogsblomma!
- C Am E
- Ack om vi kunde tillsammans komma,
- Am Dm E
- och jag vore vännen din
- Am Dm C E7
- och du allra kärestan min!
- Am E7 Am E7 Am
- Du ädela ros och förgyllande skrin.

Kristallen den fina

Kristallen den fina är en folkvisa som kommer från Skattungbyn i Dalarna.

Melodin till Kristallen den fina är mycket gammal. Den bygger ursprungligen på en femtonsskala, som var vanlig i Sverige under medeltiden. En melodi gjord med tonerna från skalan får en ålderdomlig klang. Prova gärna!

KULLERULLVISAN

Karl-Erik Forsslund

Här sit - ter jag å tral - la - di - ra - di - ral - lar för mej själv. Djupt i
 da - len går den bru - san - de älv. Jag hör väl hur han kal - la - di - ra - di
 ral - lar just på mej, han vill ha - va mej till säll - skap åt sej. Å han
 vill att vi ska gå till - sam - mans ner till kul - le - rul - le - rul - lor - na i byn, kul - lor - na de
 små med ro - sen - de lil - jor må - la - de i hyn.

2. Å jag ska ta fiolodolodolodolen mä mej
 älven själv ska hålla basen med sitt brus.
 Små kullorna dra kjolodolodolodolen kring sej
 Den vill släcka alla ljus i dansens hus.
 Å de svänga å de viddevirvla
 å de trippelippa hoppiloppa lätt
 kullorna de små, en fjäderilsdans, en rosdebukett.

3. Men kära stora brusudurudurusande vän
 du och jag vi är nog gamla nu, vi två,
 Små kullor vill ha tjusudurudurusande män
 som kan svänga sej å trippa fint på tå.
 Vi få lunka vi i våra höjder blå
 å sitta i vår vrå å titta på.
 Nya unga karlar dansa väl bort med kullorna de små.

KUNGSSÅNGEN

*P. A. Strandberg
Otto Lindblad*

Ur sven-ska hjär-tans djup en gång en sam-fälld och en en - kel sång som
går till kung-en_ fram! Var ho-nom tro-fast och hans ätt, gör kro-nan på hans
hjä-sa lätt, och all din tro till ho-nom sätt, du folk av frej-dad stam!

Du himlens Herre med oss var,
som förr Du med oss varit har,
och liva på vår strand
det gamla lynnets art igen
hos Sveakungen och hans män
och låt Din ande vila än utöver nordanland!

Kungssången sjungs i regel då kungen närvarar vid olika ceremonier och besök, men ibland även som en ren hyllning till honom.

Sången sjungs unisont som inledning till i stort sett alla arrangemang i Sverige, där kungen är hedersgäst. Kungen själv sjunger inte med i sången, då den är en hyllning till honom personligen.

KÄNNER DU LOTTA, MIN VÄN?

Kän - ner du Lot - ta min vän, som bor i Fis - ka - re - gränd.
Hon har en söt li - ten vän, kom ska vi dan - sa med den.

Hon har en rikstelefon
som går till Nacka station
och om du ringer på den
svarar hon: Tre, fyra, fem!
Tra la la la la la la
tra la la la la la la
tra la la la la la la tra la la la

C
Kä - ras - te brö - der - syst - rar och vän - ner, si fa - der Berg han skru - var och spän - ner

G
sträng - ar - na på fi - o - len och strå - ken han tar i hand._

C
Ö - gat är bor - ta, nå - san är klu - ven; si hur han står och spot - tar på skru - ven;

G
öl - kan - nan står på sto - len; nu knäp - per han li - te grand._

G7
violoncell_____ gri - nar mot so - len violoncell_____ pi - nar fi - o - len

F C G7 C G7 Am D7 G
violoncell_____ han sig för - vil - lar, dril - lar i - bland.

C A7 Dm G7 C
Kä - ras - te brö - der, dan - sa på tå, hand - skar i hand och hat - tar - na på.

G7 C G7 C G7 C
Si på jung - fru Lo - na, rö - da band i sko - na, ny - a strum - por him - mels - blå.

C
2. Si Jergen Puckel fläktar med hatten,
pipan i mun och brännvin som vatten
dricker han och gör fukter
G
med huvud och hand och fot.
C
Guldguler rock med styva ducriner;
tätt uti nacken hårpiskan hänger;
ryggen i hundra bukter,
G
och kindbenen stå som klot;

G
----- gapar på noten,
G7
----- skrapar med foten
F C G7 C G7

Am D7 G
Pipan han stoppar, hoppar emot.
C A7 Dm
Käraste systrar, alltid honnett;
G7 C
bröderna dansa jämt menuett,
G7
hela natten fulla.
C G7
Rak i livet, Ulla,
C G7 C
ge nu hand, håll takten rätt!

3. Si vem är det i nattrock så nätter,
C

med gula böxor, vita stövletter,

som dansar där med Lotta,

den där som har röd peruk?
G

Ta mej sju tusen, se två i flocken,
C

sydda manschetter, snören på rocken.

Drick, fader Berg, och spotta;

tvi, svagdricka gör mig sjuk.
G

----- Kruset ska rinna;

G7

----- huset ska brinna,

F C G7 C G7

Am D7 G
ingen ska klämta. Flämta, min buk!

C A7 Dm
Käraste systrar, tagen i ring,

G7 C
dansa och fläktat, tumla och spring;

var nu blind och döver;
G7

C G7
spelman ger nu över,

C G7 C
raglar med fiolen kring.

4. Hej, mina flickor, lyfta på kjolen,
C

dansa och skratta, hör basfiolen!

Ge fader Berg konfonium

och Hoglands med gröna blan!
G

Hör, fader Berg, säg vad hon heter,
C

hon där vi skänken vindögd och feter?

Gumman på Thermopolium,

hon är det, ja ta mig fan.
G

----- Trumpen och blinder,

G7

----- gumpen är trinder

F C G7 C G7

Am D7 G
halsfräs min gumba! Brumma dulcian!

C A7 Dm
Käraste bröder, här är behag,

G7 C
här är musik och flickor var dag,

här är Bacchus buden,
G7

C G7
här är kärleksguden,

C G7 C
här är allting, här är jag.

Movitz

Fredrik Movitz föddes 1712. Han gick först i perukmakarlära, men arbetade senare som hantlangare vid artilleriet. Han fick avsked 1763 efter en skada i arbetet. Efter det försörjde han sig som krögare och festarrangör. Movitz var gift två gånger och hade tre söner i det första gifftet. I företalet till Fredmans Epistlar läser vi:

*"Fader Movitz: konstapel, namnkunnig
av sin konsert på Tre Byttor"*

Movitz kom att bli den figur som Bellman själv kände mest samhörighet med. Mot slutet av sin levnad kunde han till och med underteckna sina egna brev med "Eder förbundne Movitz"

LAPPFLICKAN

Augusta Amalia Östengren

Bland O - vi - kens snö - krön - ta sky - hö - ga fjäll. Bland gröns - kan - de tu - vor där
 lig - ger mitt tjäll. Där - väx - te jag opp, li - ten lil - ja i knopp. Där
 lär - de jag blic - ka mot him - me - len opp. Där - väx - te jag opp, li - ten
 lil - ja i knopp. Där lär - de jag blic - ka mot him - me - len opp.

Visst vindsvallor flögo kring fjällarna grå,
 men Herren gav hägn ock åt lärkorna små.
 //: Och bland drivor och snår liten lappflicka går
 och jag sjöng som man sjunger i ungdomens vår://

Där tärde en brinnande längtan min håg,
 att skåda det land som bak fjällarna låg.
 //: Se dess bländande prakt. Och jag flydde den trakt
 Där barndomens änglar kring vaggan stått vakt://

Sen haver jag farit så vida omkring
 och skådat i världen mång' underbar ting.
 //: Men jag längtar ibland, hem till fjällbackens strand.
 Till min hembygd där norrskenet flammar ibland://

Nog vänder jag åter till hemmet en gång
 och sjunger bland Ovikens fjällar min sång.
 //: Sjunger glad och förnöjd och i jublande fröjd
 går min sång mot den blånande himmelens höjd://

Lik-som en her - din - na, hög - tids - klädd, vid käl - lan en ju - ni - dag__ hop
 le - tar urgrä - sets ro - si - gabädd sin pryd - nad och små be - hag,__ och ej bland väpp - ling,
 hägg och si - ren in - blan - dar pär - lors strim - man - de sken in - om den krans i
 blom - mors val hon flä - tar med le - kan - de kval.

2. Så höljde min nymf på Floras fest
 ett enkelt och skiftat flor,
 då hon utav Mollberg buden till gäst
 ut till Första torpet for,
 det torpet lilla, straxt utom tulln
 där kräftan ljustras röd i kastrulln
 och dit Brunnsvikens bölja klar
 i vattrade vågor sig drar.

3. Helt tunn i en nankinströja snörd,
 vår Ulla sitt intåg höll;
 tunt lyft av sefiren halsduken rörd
 i vicklade skrynklor föll;
 dess front sågs ej i bucklor mer spridd,
 och nymfens kjortel, knappad i vidd,
 ej vådligt mer i ögat stack
 och skon bar nu ingen vit klack.

4. Nu började tumlarn gå ikring
 och Mollberg han damp av stoln;
 vår nymf med sin arm och blixtrande ring
 slog tallstrunten ut på kjoln.
 Herdinnan trumf i bordet hon slog
 och kjorteln över axlarna drog,
 och mor på torpet utan krus
 måst borga vårt herrskap sitt rus.

5. På backen mot luckan hästen gul
 uppreser sin man i sky,
 så korg och blankarder, skenor och hjul
 med lossnade skruvar fly.
 I eldad brunst han trängtar sin kos
 och frustar med en gnäggande nos.
 Men Ulla, kullstjälpt som en fru,
 med Mollberg hon snarkar ännu.

LEJONBRUDEN

I skim - ran - de brud - dräkt så vit som en snö står djur - täm - jams dot - ter en
blom - stran - de mö. Hon tving - ats att gi - va en främ - ling sin hand. I
mor - gon går fär - den till främ - man - de land.

Re´n gästerna samlas, men tid är det än

för Selma att träffa sin trofaste vän.

Och sorgsen hon gånger till lejonets bur,
att taga farväl av sitt älskade djur.

Hon lägger sig ner, där hon förr varit van,
och lindar sin arm kring dess böljande man.
Och skogarnas konung sin vildhet har glömt
när Selma hon smeker och viskar så ömt.

”Vi måste nu skiljas, min bruddräkt du ser.
Hav tack, käre vän, nu vi råkas ej mer.
Jag tvingas att giva en främling min hand,
i morgon går färden till främmande land.

Du blickar så ömt, du mig säkert förstår.
Förlåt, käre vän, men jag torkar en tår.
Men hör hur min brudgum han ropar igen!
Farväl nu för alltid, min älskade vän!”

^D
 En kyss nu till avsked hon lejonet ger,
^{A7}
^D
 men mannen vid gallret nu lejonet ser.
^{A7}
^D
 Med ens är dess saktmod och mildhet förbi
^{Em} ^{A7} ^D
 det reser sig håftigt i fullt raseri.

^D ^{A7}
 Den väldiga svansen nu svängningen tar,
^D
 och Selma står dödsblek men fattning hon har.
^{A7} ^D
 Att bedja och hota är fåfängt beslut.
^{Em} ^{A7} ^D
 För i dörren står djuret. Hon slipper ej ut.

^D ^{A7}
 ”Kom hit med en bössa”, nu främlingen skrek.
^D
 ”Ett skott skall väl ända den blodiga lek.”
^{A7} ^D
 Och dödstystnad härskar, geväret han får.
^{Em} ^{A7} ^D
 Han laddar, nu djuret hans mening förstår.

^D ^{A7}
 Och lejonet rasar i fängslande bur
^D
 Vill Selma försvara, men vet icke hur.
^{A7} ^D
 Ett rytande skallar. Barmhärtige Gud.
^{Em} ^{A7} ^D
 I stycken slet lejonet främlingens brud.

^D ^{A7}
 Och sedan det druckit den älskades blod,
^D
 det lägger sig stilla med nedslaget mod.
^{A7} ^D
 Vid bleknade liket det väntar få tröst.
^{Em} ^{A7} ^D
 En kula, som mördande sårar dess bröst.

LILLA ESTER

Så bis-tert kallt sve-per nor-dan-vin-den kringstu-gu-knu-ten en ku-len kväll. I
 stu-gan sit-ter så blek om kin-den en li-ten flö-ka vid spi-sens häll. Den
 ble-ka hyn och de tår-da dra-gen, de vitt-na tyd-ligt om sjuk-dom, nöd. Ty
 hen-nes pap-pa har he-la da-gen på kro-gen glömt skaf-fa bar-nen bröd.

2. I kalla stugan vid fönstret sitter
 bror Axel skådande upp mot skyn.
 Fast minnets hägring än ljuv, än bitter,
 förväxlar om med hans inre syn.
 Fast tåren skymmer hans blick han sjunger,
 gråt icke Ester, min syster snäll.
 Snart kommer pappa och då vår hunger
 skall fly sin kos, vi få mat i kväll.

4. En liten stjärna, så sade Ester,
 skall falla ned då jag går till Gud.
 Så tänkte brodern och skådar efter,
 ty lilla Ester hade re'n fått bud.
 Ty ögat brustit och bleka kinden
 ej mer den sköljes av sorgens tår.
 Ej mer den isas av kalla vinden,
 förklarad Ester för tronen står.

3. Den grymme fadern från krogen kommer
 får se sin dotter re'n kall och död.
 Då i hans själ väckes verklig ånger,
 till Jesus flydde han i sin nöd.
 Nu aldrig mer han på krogen sitter,
 men ofta stödd mot sin vandringsstav,
 av ånger faller han tåren bitter
 vid enkla korset på Esters grav.

Som så många andra visor är den här visan
 mer känd för sina inledningsord än för titeln.
 Författaren till *Lilla Ester* eller *Så bister
 kall blåser nordanvinden* är okänd.
 Visan har framförts till flera olika melodier.
 Den här varianten är säkert den som är
 mest känd.

LILLA CARL SOV SÖTT I FRID!

Carl Michael Bellman

Vaggvisa för min son Carl den 18 augusti 1787

Am E Am

Lil - la Carl sov sött i frid! Ty du får tids nog_ va - ka, tids nog se vår

E Am E Dm E

on - da tid och hen - nes gal - la_ sma - ka. Värld - den är en sor - ge - ö:

Am E Dm E Am E Am

Bäst man an - das ska man dö och bli mull till_ ba - ka.

2. En gång, där en källa flöt
 förbi en skyl i rågen,
 stod en liten gosse söt
 och spegla sig i vågen.
 Bäst sin bild han såg så skön
 uti böljan, klar och grön,
 strax han inte såg den.

3. Så är med vår levnad fatt
 och så försvinna åren.
 Bäst man andas gott och glatt
 så lägges man på bårén.
 Lilla Carl skall tänka så
 när han ser de blommor små
 som bepryda våren!

4. Sova lulla, lilla vän.
 Din välgång alla gläda.
 När du vaknar ska vi sen
 dig klippa häst och släda;
 sen små hus av kort - lull, lull -
 ska vi bygga, blåsa kull
 och små visor kväda.

5. Mamma har åt barnet här
 små gullskor och guld kappa;
 och om Carl beskedlig är
 så kommer rätt nu pappa.
 Lilla barnet namnam ger...
 Sove lulla! Ligg nu ner,
 och din kudde klappa!

LILLA VACKRA ANNA

Bengt Henrik Alstermark

Lil - la vack - ra An - na om du vill hö - rer dig mitt he - la hjär - ta till.
Jag är öm och tro - gen och i dyg - den mo - gen tyc - ker om att va - ra jäf och gill.

2. Minns du hur vi lekte alla dar
smekande varann som mor och far
redde ler med handen
byggde hus i sanden
ack, hur lätt och lustigt livet var.

3. Men den glada tiden snart försvann.
Jag fick lära tröska och du spann.
Du gick vall i skogen
och jag körde plogen.
Mera sällan sågo vi varann.

4. Blott när sommarn stod i blomsterkrans
och när julen bjöd oss upp till dans,
kunde vi få råkas,
rodna, le och språkas.
Aldrig någon större glädje fanns.

5. Kärlek sådan oro kallas plär.
Ingen vet just vad den skälmen är.
Blott att han kan plåga
sätta oss i låga
som på en gång roar och förtär.

6. Snälla Anna när Gud skapte dig,
tänkte han helt viss i nåd på mig.
Kom att ja mig giva
och min maka bliva,
så skall det bli ljust på livets stig.

7. I en liten stuga ska vi bo
leva med varann i fred och ro.
Lära barnen kära
Gud och kungen ära
det skall bli så roligt må du tro.

8. Sist vi följas åt till himmelen
råka far och mor på nytt igen.
Bliva åter unga
börja åter sjunga
kärleken är livets bästa vän.

Pästmannen Bengt Henrik Alstermark skrev *Lilla vackra Anna* år 1824. Trots de vackra orden fick han korgen av sin tillbedda och uppträdde därefter "med bruten hälsa och förkrossad".

LITET BO JAG SÄTTA VILL

Elias Öhlstedt
Trad.

Li - tet bo jag sät - ta vill; gård med träd - gårds - täp - pa till. Li - ten
å - ker till att gra - va vill jag up - på lan - det ha - va. Hu - set
u - tan vank och brist; fy - ra rum och för - stu - kvist.

2. Ladugården lagom stor;
åtta får och fyra kor,
gris i stian, häst i stallet,
liten kvarn vid vattenfallet,
och vid bryggan ner vid strand
liten båt att ro ibland.

3. Gröna ängar, gödda fält,
allting så ordentligt ställt,
harvad åker, raka diken
vacker utsikt utåt viken;
och så långt man skönja kan
berg och holmar om varann.

4. Dito vill jag ha ännu
en för söt och hygglig fru.
Men hos flickorna jag tycker
ej om flärd och bjäfs och nycker.
Är hon flärdfull vill jag ha
hellre korgen än få ja.

5. Frun bör vara, hör ni det
mera magerlagd än fet
glad och vänlig, from i seder
nådigt jag mig undanbeder
en som schaffsar utan ro
ut och in på kippad sko.

6. Trevnad skall bli hedersgäst
lögn och skvaller bli vår pest
öppen sanning föra ordet
varmt i hjärtat, gott på bordet
dörren öppen för var vän
stängs för flärdfull blott igen.

7. Sådant bo jag sätta vill
bums - när kassan räcker till
men hur skall väl kassan ökas
i vad värv skall lyckan sökas?
Kanske sitter hon uti
något utländskt lotteri?

LINCOLNVISAN

Har ni hört den för-skräck-li-ga hän-del-sen, den är sann för den hän-de just
 nu, när_kung-en av nord-lig-A-me-ri-ka blev sku-ten, ja sku-ten mitt i -
 tu? Tjo la hopp tjang tjong fa de ra la la, tjo la hopp tjang tjong fa de
 rej. När_kung-en av nord-lig A-me-ri-ka blev sku-ten, jaskju-ten mitt i -tu?

2. Han gick ut för att se komedianterna
 för det rogade hans majestät
 men inte så kunde han väl tänka
 att han skulle bli skjuten just för det.

Tja la hopp tjang tjong faderallala
 tjo la hopp tjang tjong faderej
 Men inte så kunde han väl tänka
 att han skulle bli skjuten just för det.

3. På en stol satt han gladelig och tittade
 när de spelte en glad komedi.
 Han var klädd i de finaste kläder
 och stövlar med saffian uti.

Tja la hopp tjang tjong faderallala
 tjo la hopp tjang tjong faderej
 Han var klädd i de finaste kläder
 och stövlar med saffian uti.

4. Men då kom där en bov genom dörren
 usch så hiskeligt ful han såg ut!
 Och i handen så bar han ett geväder
 som var laddat med kulor och med krut.

Tja la hopp tjang tjong faderallala
 tjo la hopp tjang tjong faderej
 Och i handen så bar han ett geväder
 som var laddat med kulor och med krut.

5. Och så sköt han kungen i planeten
 så att huvudet trilla från hans hals
 och blodet det stänkte på tapeten
 och kammartjänarn ropa: Vad befalls!

Tja la hopp tjang tjong faderallala
 tjo la hopp tjang tjong faderej
 och blodet det stänkte på tapeten
 och kammartjänarn ropa: Vad befalls!

6. Och så la de kungen på ett papper
 och de strök balsamir i hans hår
 och kungen han tog sig åt huvet
 och sa: Aj, aj, så illa jag mår!

Tja la hopp tjang tjong faderallala
 tjo la hopp tjang tjong faderej
 och kungen han tog sig åt huvet
 och sa: Aj, aj, så illa jag mår!

7. Och så dog den beskedlige konungen
 och är salig, jag tänker, just nu
 men Hin Onde må taga den boven
 som sköt den kungen mitt itu!

Tja la hopp tjang tjong faderallala
 tjo la hopp tjang tjong faderej
 men Hin Onde må taga den boven
 som sköt den kungen mitt itu!

LILLA LASSE SITTER OCH GRÅTER

Lil - la Las - se sit - ter och grå - ter, bor - ta är hans fis - ka - re - bå - ten.
 Gråt in - te, du lil - la Las - se, din båt han står ut - i vas - sen,
 ful - ler med mör - ter och lö - jor! Las - se ro hem, Las - se ro hem,
 mor har fått barn, kon har fått kalv, sug - gan fått ti - o små gri - sar!

LIMU LIMU LIMA

Li - mu, li - mu, li - ma, Gud, låt so - len ski - na. Ö - ver ber - ge - na
 blå, ö - ver kul - lor - na små, som i sko - gen ska gå om som - ma - ren.

LITEN KARIN

Och li - ten Ka - rin tjän - te på ung - a kung - ens gård. Och
 li - ten Ka - rin tjän - te på ung - a kung - ens gård. Hon
 lys - te som en stjär - na bland al - la tär - nor små. Hon
 lys - te som en stjär - na bland al - la tär - nor små.

//: Hon lyste som en stjärna allt bland de tärnor små ://
 C G7 C F Am E7 Am

//: Och unga kungen talte till liten Karin så: ://

//: "Och hör du, liten Karin! Säg vill du bli min? ://
 C G7 C F Am E7 Am

//: Grå hästen och gullsadelen, dem vill jag giva dig." ://

//: "Grå hästen och gullsadelen jag passar inte på. ://
 C G7 C F Am E7 Am

//: Giv dem din unga drottning, låt mig med äran gå!" ://

//: "Och hör du, liten Karin! Säg vill du bli min? ://
 C G7 C F Am E7 Am

//: Min rödaste gullkrona, den vill jag giva dig." ://

//: "Din rödaste gullkrona jag passar inte på. ://
 C G7 C F Am E7 Am

//: Giv dem din unga drottning, låt mig med äran gå!" ://

//: "Och hör du liten Karin! Vill du ej bli min ://
 C G7 C F Am E7 Am

//: så skall jag låta sätta dig i spiketunnan in." ://

//: Och vill du låta sätta mig i spiketunnan in ://
 C G7 C F Am E7 Am

//: Guds änglar små de se att jag är oskyldig därtill. ://

Am E7 Am C Dm E
 //: De satte liten Karin i spiketunnan in. ://
 C G7 C F Am E7 Am
 //: Och konungens små svenner de rulla´ henne kring. ://
 Am E7 Am C Dm E
 //: Då kom det ifrån himmelen två vita duvor ner. ://
 C G7 C F Am E7 Am
 //: De togo liten Karin, och strax så blev de tre.” ://
 Am E7 Am C Dm E
 //: Så kom två svarta korpar dit upp från helvete. ://
 C G7 C F Am E7 Am
 //: De togo unga konungen och strax så blev de tre. ://

OM JA FICK 5 ÖRE

Felix Körting

G C G
 Om pap - pa vil - le ge ja en fem - ö - ring, vet mam - ma, då
 D7 G
 skul - le ja bli så glad, så glad så glad, då skul - le ja kö - pa så
 C G C Am D7 G
 myc - ket med det - sam - ma, och ja skul - le kö - pa allt vad ja vill ha.

G C G
 En docka, en stor, som kan blunda och kan titta,
 D7
 med kläder så fina skulld ja´ köpa åt ja´,
 G C G
 och gräddkarameller ja´ skulle ge åt Britta,
 C Am D7 G
 men hon skulle bjuda ja´ när ja´ vill ha.

G C G
 Och mamma skulle få en ny hatt och en ny kapp,
 D7
 och ja´ skulle ha en muff som Stina har,
 G C G
 och sen skulle ja´ visa alltihop för pappa,
 C Am D7 G
 och ge pappa pengarna som sen va´ kvar.

LUGN VILAR SJÖN

Ac. Edil

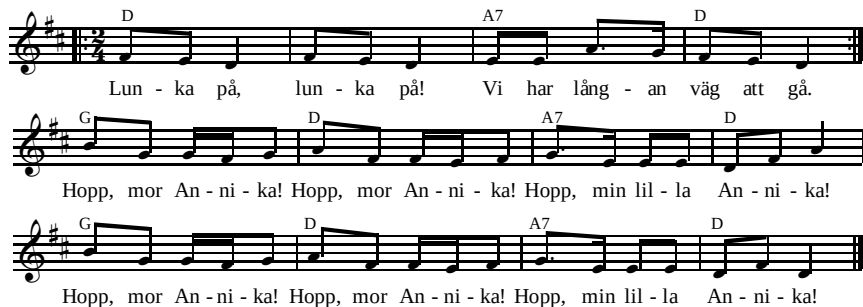
Lugn vi - lar sjön. Kring berg och da - lar nu bre - der nat - ten milt sin
am. Och få - gelns röst ej me - ra ta - lar, han slum - rat in vid sko - gens
barm, han slum - rat in vid sko - gens barm.

2. Lugn vilar sjön! Var fågel stilla
sitt huvud under vingen lagt.
All världens ävlan, flärd och villa,
de fjättras nu av sömnens makt,
de fjättras nu av sömnens makt.

3. Lugn vilar sjön! Igenom parken
en viskning går kring bergens krön,
Och alla blommorna på marken
de bedja fromt sin aftonbön,
de bedja fromt sin aftonbön.

4. Lugn vilar sjön! Mot jordens smärta
le hoppets stjärnor från det blå.
Var frid, var tröst, o mänskohjärta,
ty även dig skall friden nå,
ty även dig ska friden nå.

LUNKA PÅ

Lun - ka på, lun - ka på! Vi har lång - an väg att gå.
Hopp, mor An - ni - ka! Hopp, mor An - ni - ka! Hopp, min lil - la An - ni - ka!
Hopp, mor An - ni - ka! Hopp, mor An - ni - ka! Hopp, min lil - la An - ni - ka!

LÅNGT BORT I SKOGEN

J. O. Laurin

Långt bort i sko-gen där trä - den väx - a hö - ga, dan - sar bäc - ken ge - nom da - len
 un - der mun - ter sång. Sip - pan i lun - den slår upp sitt kla - ra ö - ga
 so - len vär - mer vå - ren kom - mer till oss än en gång. Tra la la la la,
 tra la la la la, so - len vär - mer, vå - ren kom - mer till oss än en gång.

2. Hör, huru trastarna sjunga uti hagen,
 humlan surrar, gräset växer, allt är liv och lust.
 Rosen hon doftar av morgondaggen tvagen.
 O, hur härligt att få vara här på Sveriges kust!
 Tra la la la la, tra la la la la,
 o, hur härligt att få vara här på Sveriges kust!

Melodin till. Långt bort i skogen

Det här är en av våra mest sjunga melodier - mycket tack vare de många snapsvisor som diktats till just de här tonerna. Nedanstående diktverk finns i otaliga varianter över hela landet. Ibland inleds sången med orden "Långt ner i Småland där rider själva djävulen...."

Hurra för Svealand!

Nubben kan tagas på många sätt och handa vis,
 ett sätt är att ta den såsom Bismarck tog Paris.
 Hurra för Svealand, hurra för Götaland,
 hurra för potatisland som ger oss brännevin!

Långt bort - om rym - der vi - da, läng - re än so - lar går,
 hög - re än stjär - nor tind - rar den bed - jan - des suc - kar når.
 An - den från stof - tets värl - dar lyf - ter sitt ving - e - par,
 klap - par på him - la - por - ten och sö - ker sitt hem, sin Far.

2. Trång är världen vida, hjälplös var jordisk vän.
 själen får ro och fäste allena i himmelen.
 Mörkaste natt skall ljusna, bittraste kval få ro,
 lär dig du blott att vandra på börnernas himlabro.
3. Ringaste barn som beder lever oändligt tryggt,
 mäktar långt mer än hjälten som starkaste fästen byggt.
 Måtte vi aldrig glömma, var vi i världen går,
 att till Guds eget hjärta den bedjandes suckar går.

LÅT OSS SPRIDA SOLSKEN

J. A. Culman

Låt oss spri-da sol - sken var - helst vi än gå ge - nom mör-ka
da - lar där vi vand-ra må. Gyll - ne strå-lar kas - ta
ut - av kär - lek, frid för de dju - past
fäll - na gör ditt bäs - ta id.
Sol - sken, sol - sken må vi spri-da sol - sken, bring - a him-melsk
gläd - je var vi än gå fram. Sol - sken, sol - sken, en - dast li - te
sol - sken ta - la blott i kär - lek, vitt-na om Guds lamm.

2. Liksom Herren Jesus här vi verka må,
och förkunna frid för dem som borta gå.

Villigt räcka handen åt förlorade,
och från Jesus hälsa: Frid, förlåtelse.

3. Endast lite solsken på en mark så hård
kan förvandla heden till en blomstergård.
Skingra sorgens dimma i vart mänskobröst
så skall skörden mogna, kärleken bli störst.

LÄNGTAN TILL LANDET

H. Säterberg
Otto Lindblad

Vin-tern ra - sat ut bland vå-ra fjäl - lar, dri - vans blom - morsmål - taned och dö.

Him - len ler i vå - rens lju - sa kväl - lar so - len kys - ser liv i skog och sjö.

Snart ärsom - mam här i pur - pur - vå - gor, guld - be - lag - da a - zur - skif - tan - de,

lig - ga än - gar - ne i da - gens lå - gor, och i lun - den dan - sakäl - lor - ne.

2. Ja, jag kommer! Hälsen glada vindar,
ut till landet, ut till fåglarne,
att jag älskar dem, till björk och lindar
sjö och berg jag vill dem återse;
se dem än som i min barndoms stunder,
följa bäckens dans till klarnad sjö,
trastens sång i furuskogens lunder,
vattenfågeln lek kring fjärd och ö.

Längtan till landet, även känd som "Vintern ra", är en sång med text av Herman Säterberg och tonsatt för manskör av Otto Lindblad 1839. Sången är en av de mest typiska vårsångerna i Sverige och har anknytning till Valborgsmässoafton då den sjungs av studentkör. Texten publicerades ursprungligen som en vers i boken *Jägarens vila*, 1838. Några år efter visans tillkomst skrev Säterberg ny text. Båda textversionerna börjar ungefär likadant. Den ursprungliga versionen är fyra strofer lång, den reviderade versionen har sex strofer. Det är de två första stroferna i den reviderade versionen som blivit folkkära.

Noterbart är också att melodin kan framföras med den alternativa texten *Flugans stolta gång på rullgardinen* hela sången igenom, förhoppningsvis utan att uppmärksammas av läraren.

Löf - te - na kun - na ej svi - ka, nej, de stå e - vigt kvar.

Je - sus med blo - det be - seg - lat allt vad han lo - vat har.

Him - mel och jord må brin - na, höj - der och berg för - svin - na,

men den som tror skall fin - na, löf - te - na de stå kvar.

2. Gör såsom Abraham gjorde, blicka mot himlen opp.
Medan du stjärnorna räknar, växer din tro, ditt hopp.

Refr. Himmel och jord må brinna
höjder och berg försvinna
men den som tror skall finna
löftena de stå kvar.

3. Tro när det mörknar på färdens, solen ej slocknat har
blott några timmar och sedan strålar en morgon klar.

4. Tro under allt som du möter, snart du ju hemma är.
Då skall i åskådning bytas det som du trodde här.

LÖJTNANTER BORDE ALDRIG FINNAS TILL *Elias Schteudt*

Det var en tid, då jag var ung och glad, fal - le ra. Då
 bod - de jag ut - i en li - ten stad, fal - le - ra. En
 lyc - ka ha - de där så när mig hänt, fal - le - ra, det
 var strax ef - ter sen jag blev stu - dent, fal - le - ral - le - ral - le -
 ral - le - ral - le - ral - le - ral - le - ra, fal - le - ra.

2. Jag i en flicka blev så dödligt kär, fallera
 Ni vet vad det är för ett grymt besvär, fallera.
 Fast jag var glad jag ändå grät och led, fallera,
 då man är kär är allting upp och ned.
 Fallerallerallerallera, fallera.

3. Om dagen gick jag sovande omkring, fallera.
 Då natten kom då sov jag ingenting, fallera.
 Jag magrade, blev glåmig, blek och vit, fallera,
 fast jag var hungrig åt jag en en bit.
 Fallerallerallerallera, fallera.

4. Min sköna, som jag var så kär uti, fallera
 var sjutton år och hette Amelie, fallera.
 av blicken som i hennes öga brann, fallera,
 jag märkte snart att vi förstått varann.
 Fallerallerallerallera, fallera.

5. På stadens brygga stodo vi en dag, fallera
 "Stå ej så nära kanten!" sade jag, fallera.
 "För min skull, Amelie låt bli, låt bli! fallera,
 Men foten slant och flickan föll uti.
 Fallerallerallerallerallera, fallera.
6. "Fräls himmel!" skrek dess moder, som var med, fallera.
 och med ett skutt jag dök i djupet ned, fallera.
 Men i en slup en löjtnant kom med hast, fallera,
 och fick med ens i hennes klädning fast.
 Fallerallerallerallerallera, fallera.
7. Han flickan förde levande, fast blek, fallera
 till hennes mor som stod på strand och skrek, fallera.
 Jag sam till stranden med det rön jag gjort, fallera,
 i byxor är det svårt att simma fort.
 Fallerallerallerallerallera, fallera.
8. Men mamma i sin famn löjtnanten slöt, fallera
 och gav mig fan, fast jag var mera blöt, fallera.
 Löjtnanten kom i sjunde himlen in, fallera,
 och Amelie var icke mera min.
 Fallerallerallerallerallera, fallera.
9. En ed jag svor, så helig som en bön, fallera
 att ej för flickor hoppa uti sjön, fallera.
 Men sällan går det som man tror och vill, fallera,
 löjtnanter borde aldrig finnas till.
 Fallerallerallerallerallera, fallera.

MAJVISA

God - af - ton, om ni hem - ma är, maj är väl - kom - men, för - låt oss om vi
väs - ka er. Som - ma - ren är ljuv - lig för ung - do - men.

2. Nu komma vi uti er går',
Maj är välkommen!
och fråga om vi sjunga får.
Sommaren är ljuvlig för ungdomen.

7. Förläna oss ett ymnigt år
Maj är välkommen!
bevara både hus och går'
Sommaren är ljuvlig för ungdomen.

3. Ty bära vi nu Maj i by,
Maj är välkommen!
och prisa den med sånger ny.
Sommaren är ljuvlig för ungdomen.

8. Stark humle häng på stängerna
Maj är välkommen!
så bäsk malört på ängarna
Sommaren är ljuvlig för ungdomen.

4. Ty vintrens fång ur landet är,
Maj är välkommen!
För löv och gräset grönt nu är.
Sommaren är ljuvlig för ungdomen.

9. Låt hönan värpa ägg på fat
Maj är välkommen!
till pannkakor och äggemat.
Sommaren är ljuvlig för ungdomen.

5. Den lilla lärkans ljuva klång
Maj är välkommen!
går upp i skyn med Majesång.
Sommaren är ljuvlig för ungdomen.

10. Nu sätta vi löv uti ert tak,
Maj är välkommen!
Det skall ni få se i morgon dag.
Sommaren är ljuvlig för ungdomen.

6. Välkommen är Maj månads tid;
Maj är välkommen!
Gud signe denna sommar blid!
Sommaren är ljuvlig för ungdomen.

11. God natt och tack det skall ni ha,
Maj är välkommen!
för gåvan den var ganska bra.
Sommaren är ljuvlig för ungdomen.

MARGARIN-VISA

Mel. Sandahls kanon

En yn - ke - lig vi - sa jag öns - kar att sjung - a på känd me - lo -
di för båd gam - la och ung - a och äm - net för vi - san be - rör in - du -
strin: en om - tug - gad va - ra som nämns mar - ga - rin.

Si, saken var den att man börjat fundera
på något, som kunde för smöret passera
och bliva mer billigt för ekonomin -
då uppfann ett slughuvud just margarin.

Och läkare påstod att varan är pråktig,
men bonden och prästen, i skrifterna mäktigt
de tro att det görs av en avgrundsmaskin,
det rysliga sattyg, som nämns margarin.

Ja, bonde och prostfar de mista humöret,
ty båda ha "kommit sig upp uti smöret";
de göra grimaser och sticka som bin
så snart någon vill föra in margarin.

För den skull nu riksdagen varan förbjudit
och gubbarnas visa i samklang så ljudit:
"du ädela smör och förgyllande skrin!
Du fyller vår plånbok, men ej margarin!"

Var starkare nu, fastän mager är pungen,
att köpa den dyraste varan blir tvungen.
Och luft får man sluka, ja fin, riktigt fin,
men fan ska' ta' den, som förtär margarin!

MIN FÅR HAN HAR

Melodi Gökragen

Min får, han har en halv - li - ter bränn - vin kvar. Min
mor hon tror att hon ska få ny - a skor.

Alternativa avslutningar: .....min mor, hon tror att jag ska få en liten bror!
.....min mor, hon tror att f-n uti flaskan bor!
.....min mor, hon tror att flaskan är full av snor!

MIN HATT DEN HAR TRE KANTER

Min hatt den har tre kan - ter tre kan - ter har min
hatt och har den ej tre kan - ter så
är det ej min hatt.

MORSGRISAR ÄR VI ALLIHOPA

Mors - gri - sar är vi al - li - ho - pa, al - li - ho - pa, al - li - ho - pa. Mors - gri - sar är vi
al - li - ho - pa, al - li - ho - pa och jag med. Jag med, och du med!

MORGON MELLAN FJÄLLEN

Betty Ehrenborg - Rose

K. H. L. Hauer

Musical score for 'MORGON MELLAN FJÄLLEN'. The score is written in G major (one sharp) and 4/4 time. It consists of two staves. The first staff has a treble clef and the second has a bass clef. Chords are indicated above the notes: G, D7, G, D, G, D. The lyrics are: Mor - gon mel - lan fjäl - len. Kla - ra bäck och flod - sor - lan - de mot hä - len, sjung - a: Gud - är god, Gud - är god.

G D7 G Em
Dagen ser jag bräcka,
G D
fram går ljusets flod.
G D7 G Em
Dalen som den väcker
Am D7 G
svarar: Gud är god,
G Am D7 G
Gud är god.

MORGONSOLEN REDAN STRÅLAR

Musical score for 'MORGONSOLEN REDAN STRÅLAR'. The score is written in C major (no sharps or flats) and 4/4 time. It consists of two staves. The first staff has a treble clef and the second has a bass clef. Chords are indicated above the notes: C, F, G7, Dm, G. The lyrics are: Mor - gon - so - len re - dan strå - lar högt på blå - a him - me - len, lil - la få - geln glät - tigt sjung - er från sin gren i - gen.

C F G7
Såsom han vi glada stämma
Dm G
opp vår sång mot himlens höjd.
C G7 C G7
Sedan skynda vi att börja
C G7 C
arbetet med fröjd.

C F G7
Dagens stund är snart förliden.
Dm G
Blott för den som flitig är,
C G7 C G7
bliver efter slutad möda
C G7 C
vilan ljuv och kär.

MOTORCYKELN

Det hän-de här-om-dan att jag för intill stan och in på jäm-af-fä-rengickmin lug-na ban. Jag
 skul-le kö-pa nåt, men jag kom in-te på't och hand-larn sa: "Jag får väl gis-sa!" Han
 gis-sa-de up-på allt som fanns i bo'n från spik och kät-ting och ner till häst-e-skön men
 sing-e-li-dut-tan och ta mej sjut-tan han gis-sa rätt så jag blev ut-tan!

2. Men så till sist han sa: Nå't ska du väl ha?
 Du kan väl inte komma tomhänt från en sta'?
 Och pengar har du tjänt på kristi'n rent gement
 så köp dig du en motorcykel!
 Me' sidovagn, den ä fin de' ska du si
 i sidovagnen du sätter käringa di'
 och singeliduttan dä går som sjuttan
 en sån kan knappast nån va' uttan!

3. Vad kostar dä? sa ja. Ja, ska du ha en bra
 så ä dä bäst att en på fyratusen ta
 ja har en extra fin, en sidovagnsmaskin,
 du ser, dä står "Komet" på sidan!
 Du slår bensin i ett litet hål så här
 och rycker te i manicken sen så bär
 dä av som sjuttan, å singeliduttan
 båd häst och vagn kan du va uttan.

4. ^G Jaha, köss te, sa ja och ^C fyratusen la
^{D7} ja uppå disken och sen ^G gav jag mej åsta.
^C Dä gick som en raket (Han hette ju "Komet")
^{D7} å jösses va då rök om svansen!
^C Polisen ropte: "Nu kör du rent för fort!"
^{D7} Du stänker ner både folk och hus med lort
^C för singeliduttan då går som sjuttan
^{D7} och nummer bak då ä du uttan!" ^G

5. ^G Ja allri i min da ja åkt så fort å bra
^{D7} och uti diket ingen enda gång jag va
^C men min bensin tog slut sen stod hon absolut
^{D7} som en istadig märr på vägen.
^C Men då kom Karlsson från stan mä åkedon
^{D7} ja fick ett rep av en annan känd person
^C men singeliduttan å ta mej sjuttan
^{D7} en häst då kan man knappt va uttan. ^G

6. ^G Ja, cykeln ä nog fin, men ^C köra mä bensin
^{D7} dä tycker inte ja ä bra å min Kristin
^C hon sa te mej som så: Sätt du skaklar på
^{D7} och sätt sen mätta för maskinen!" ^G
^C Nu sitter hon i sin sidovagn så gla´
^{D7} och jag rider på sitsen brevena´ ^G
^C och singeliduttan, då går som sjuttan
^{D7} men mätta kan vi ej va uttan! ^G

MURARHANTLANGERSKORNAS STREJK

Vi mu - rar - hant - lang - er - skor strej - kat som män - nen och nu ha vi
 seg - rat som ä - ven I kän - nen, först av - slogs vår bön om för - höj - ning men
 så be - ha - ga - de man att till - mö - tes oss gå.

I början man trodde att vi voro svaga
 men kvinnornas svaghet är endast en saga.
 Beslutsamhet finns det och handling och mod
 ja, det finns en kraft som är kärnfrisk och god.

Vi tillhöra arbetets torftiga kvinnor
 men äro väl ej som de svarta slavinnor
 Vi leva i "frihetens stamort" och där
 man lön för sitt arbete rättvist begär.

Då vi bära dagarnas hetta och tunga
 på torget vår mening vi fritt ut må sjunga.
 En stubb är så god som en stövel minsann
 och fanns ingen kvinna så fanns ingen man.

De kjortlar som visst icke äro av siden
 de duga förvisso i dagliga striden
 i dagliga kampen mot brist och mot nöd
 i kampen för rättvisa, frihet och bröd.

^G Se, kinden är brunstekt, av solen jag bränd är
^{D7} vi ha ej som fröknarne snövita ^G händer
ack nej, men de duga för hantverket än -
^G kamrater - nu skola vi ^{D7} ^G långa igen.

MOZARTS VAGGSÅNG

^G ^{D7} ^G ^C ^G
Slum - ra så sött lil - la gull him - len av stjär - nor är full.

^{D7} ^G ^{D7} ^G ^C
Al - la så vän - ligt de le al - la sin häls - ning dig ge. De runt omdighål - la

^G ^{D7} ^G ^{D7}
vakt smyc - kadin bädd med sin prakt Mån - gub - ben ock tit - tar in

^G ^{D7} ^G ^{D7}
sov där - för gott vän - nen min! Ja, sov gott lil - la vän - nen

^G ^{D7} ^G
min ja sov gott lil - la vän - nen min!

MUSIKMJÖLKNINGEN

melodi: Motorcykeln

Det hän - de sig en dag att i ett tid - nings - blad fick Skrut - te - bo - da - Li - nus
lä - sa att det var be - vi - sat med kon - troll från ve - ten - skap - ligt håll att
var - je ko är mu - si - ka - lisk. Och släp - per ner me - ra
mjölk i var - je hink ut - av kla ver - låt och av pi - a - no - klink, så
sing - e - li - dut - ta Li - nus beslut - ta att bör - ja la - gårds - tru - de - lu - ta.

2. Han Bläsen spänner för och ner till lagårn kör
sitt orgelverk och gumman spelar på gehör
det som hon ej har glömt av Kors på Idas grav
och Alpens ros och Kalle Schewen.
Men korna gilla ej detta orgelspel
kanhända var det för gumman spela fel
så singelidutta Linus beslutta
att nå'n annan skulle trudelutta.

3. Han gick med raska ben till Pjattebodasme'n
som är ett övermusikaliskt fenomen
och han svarte strax: "Nog ska jag bli till lags
för dina gamla kräsna kritter!"
Han samla hop där i byn en fin sextett
av nyckelharpor, klaver och klarinett
så singelidutta de två beslutta
att dessa skulle trudelutta.

4. På kvällen var det hänt med alla instrument
 för säkerhetens skull med lagårdsdörr'n på glänt
 dom räknade till tre och sen dom klämde te
 och spela Gladiatoreernas avsked.
 Ur alla spenar det skvalade och rann
 så Linus hann knappast med att byta spann
 så singelidutta dom trudelutta
 så korna ville aldrig slutta.

5. Men bortifrån ett bås kom Linus med ett flås:
 "För hundra sjutton gubbar sluta upp och blås!
 för hinkarna är slut och jag står inte ut
 och hela lagårn rinner över."
 Det bara forsa i hektolitervis
 så dom fick avbryta mitt i en repris
 så singelidutta dom tog och skutta
 till nästa gård och trudelutta.

6. Dom gav sig på turne' till byarna breve
 och sme'n han sa att det ska fanken vara sme'
 han sålde sina don och smedjan på auktion
 och döpte om sin mjölkorkester.
 till Milking boys leading band of cownmusic
 och glömde aldrig det stora ögonblick
 när singelidutta som han beslutta
 att börja lagårdstrudelutta.

MORMOR

2 Nicken

Så - dan mor - mor just som min, fin - nes ej. Hur - dan är din?
Du har ing - en? Det är ska - da, o, vad det är ska - da.

2. Hon är sex och sextio år,
jag blev, vet du, sex i går.
Vad vi kunna trivas samman,
kunna trivas samman!

6. Hon kan sjunga psalmer, du,
räkna fort till nittisju,
och så fort som hon kan sticka,
ja, som hon kan sticka!

3. Hon förtäljer sagor små,
än om djur och trollen grå,
än om kungar och prinsessor,
kungar och prinsessor.

7. Handen darrar, tråden går,
snart hon strumpan färdig får:
Mormor stickar en om dagen,
stickar en om dagen.

4. Hon av papper klipper bäst
kor och får och tupp och häst,
som därtill kan stå på bordet,
som kan stå på bordet.

8. Sådan mormor just som min,
finnes ej. Hur - dan är din?
Du har ingen? Det är skada,
o, vad det är skada!

5. Ställes hela flocken tätt
och jag blåser än så lätt,
blir det liv i allesamman,
liv i allesamman.

Em H7 C G Em H7

Märk, hur vår skug-ga, märk, Mo-vitz mon frere, in - om ett mör - kersig slu - tar,

Em H7 C Am Em Am Em H7 Em

hur guld och pur - pur i sko - veln, den där, byts till grus_ och_ klu - tar.

G D Em H7

Vin - kar Cha-ron från sin bru-san-de älv, och tre gång-er sen_ död - grä-va-rensjäl, v,

Em H7 Em H7 C Am

mer du din dru - va ej kryss - ter. Där - fö - re, Mo - vitz, kom hjälpmig och väl

Em Am Em H7 Em

grav - sten ö - ver vår sys - ter!

Em H7 C G

Ack, längtansvärda och bortskymda skjul

Em H7

under de susande grenar,

Em H7 C Am

där tid och döden, en skönhet och ful

Em Am Em H7 Em

till ett stoft förenar!

G D

Till dig aldrig avund sökt någon stig;

Em H7

lyckan, eljest uti flykten så vig,

Em H7

aldrig kring grifternas ilar.

Em H7 C Am

Ovän där väpnad, vad synes väl dig,

Em Am Em H7 Em

bryter fromt sina pilar.

Em H7 C G

Så gick till vila, från slagsmål och bal,

Em H7

grälmakar Löfberg, din maka,

Em H7 C Am

där, dit åt gräset långhalsig och smal

Em Am Em H7 Em

du än glör tillbaka.

G D

Hon från Dantobommen skildes i dag

Em H7

och med henne alla lustiga lag.

Em H7

Vem skall nu flaskan befalla?

Em H7 C Am

Torstig var hon och uttorstig är jag;

Em Am Em H7 Em

vi är torstiga alla.

MÄRTA

Med Fämanorisan

Hon var en flic - ka, hon var en snär - ta, hon bar det kling - an - de nam - net

Mär - ta. Vi bru - ka träf - fas så där i - bland, tills helt mitt hjär - ta hon satt i brand.

2. En dag sa Märta: "Ska vi spatsera
omkring i parken och resonera,
vi kan gå runt ner´ på sta´n en stund,
sen får du följa mig till mitt rum."

3. På ett bananskal, som låg på vägen,
där halka Märta, jag blev förlägen,
ty kan ni tänka vad jag fick se?
Min Märta hade ett ben av trä!

4. Hon var en flicka av rätta sorten,
det fick jag se när jag kom till porten.
Hon hala klänningen upp en flik;
där hängde portnyckeln på en spik.

5. Och när som Märta hon hade somnat,
och hennes träben det hade domnat,
jag rista namnet i benets bark;
alltmedan Märta i sängen snark.

6. En tös med träben ska ni bortvisa,
det har ni lärt utav denna visa.
Jag plocka stickor i fjorton da´r
och har väl alltjämt ett flertal kvar.

NEJ, SE DET SNÖAR!

Felix Norling

Nej, se det snö - ar, nej se det snö - ar, det var väl ro - ligt, hur - ra! Nu blir det
vin - ter, nu blir det vin - ter som vi ha öns - kat, hur - ra! Då ta vi
käl - kar - na fram och van - tar - na på, och sen vi
å - ka i bac - ken, hej, vad det skall gå!

Och fram med skidan, och fram med skidan
och se'n på backarna opp!
Vi stå på näsan, vi stå på näsan
ibland när vi gör ett hopp,
men inte lipar vi, nej, det gör ingenting
om man i drivan den mjuka ett tag rullar kring.

Och isen ligger, och isen ligger
liksom en spegel så klar.

Och snabbt som vinden och snabbt som vinden
på skridsko fram vi då far.
Vi sätter rovor ibland och slår ytterskär.
Hurra för vintern, för vintern, som äntligt är här!

NIKOLINA

Att va - ra kär det är en rys - lig plå - ga. Den som för - sökt den sä - ger in - te
nej. Jag var så rys - ligt kär i Ni - ko - li - na. Och Li - na
hon var li - ka kär i mej.

2. Om hennes hand jag bad hos hennes pappa
men jag fick det, som jag ej väntat på.
Jag aldrig kommit ut för någon trappa
så rysligt hastigt som jag gjorde då.
3. Jag gick då hem och satte mig att skriva,
bad Nikolina ville va' så snäll
å möta mig, när månen börja skina
i ekebacken nästa lördagskväll.
4. Så mötte jag en mörk figur i kappa
och månen sken på himmelen den blå.
Den mötande var Nikolinas pappa
beväpnad med en rätt försvarlig påk.
5. Jag började att darra uti knäna
och tänkte ta' till benen rädd och skygg
men medan jag så gnodde mellan träna
fick påken dansa polska på min rygg.

6. Jag skrev till Nikolina då och sade
 ”Nu är det med mitt hopp totalt adjö.
 Om du ej bota kan min kärlekspina
 så dränker jag mig uti närmsta sjö

7. Men Lina skrev igen och sade till mig:
 ”O, käre Pelle blott nu på mig hör,
 den som sitt liv förkortar är en kruka.
 Du kan väl vänta till dess gubben dör.”

8. Och nu så väntar jag på Nikolina
 att gubben snart skall kola vippen av,
 och som en gravsten skall jag då just sätta
 den gamla påken uppå gubbens grav.

Friedmans sång n:o 6

NOTA BENE

Carl Michael Bellman

När_ jag_ har en plåt att_ dric - ka, no - ta_ be - ne_ gott renskt vin,
 och_ där - till en vac - ker_ flic - ka, no - ta_ be - ne_ som är min;
 är jag nöjd av hjär - tats grund, no - ta_ be - ne_ blott en stund.

C F C
 Ja, vår tid är alltför härlig,
 G7 C
 nota bene litet svår,
 F C
 ovän uppå blod begärlig,
 G7 C
 och förtjänsten slagen går,
 G7
 mången tror sig fri och säll,
 C G7 C
 nota bene bagatell!

C F C
 Lät då allt sin cirkel löpa,
 G7 C
 men dock nota bene håll;
 F C
 ålderdomen ej må stöpa
 G7 C
 om min sköna till ett troll.
 G7
 Vin och skönhet mig upprör,
 C G7 C
 nota bene tills jag dör.

NU SKA VI SKÖRDA LINET I DAG

Nu ska vi skör - da li - net i - dag, häck - la det väl och spin - na det bra.

Sen ska vi sör - ma skör - ta och kjol, sväng - a oss glatt i dan - sen.

Dunk, dunk, dunk, dunk, dunk, dunk, väv - sto - len slår, spo - len den går.

Dunk, dunk, dunk, dunk, dunk, dunk, sväng - a oss glatt i dan - sen.

2. Nu ska vi **häckla** linet idag,
häckla det väl och spinna det bra.

Sen ska vi sömma tröja och kjol,
svänga oss glatt i dansen
Dunk, dunk, dunk,
dunk, dunk, dunk,
vävstolen slår, spolen den går.
Dunk, dunk, dunk,
dunk, dunk, dunk,
svänga oss glatt i dansen.

3. Nu ska vi **spinna** linet i dag

4. Nu ska vi **väva** linet i dag

NU Ä DE SOMMAR

Nu ä de som-mar, nu ski-ner so-len, nu är det gröns-ka och vac-kert
 vä'r. Ljunt fal-ler reg-net å fuk-tar jo-la å vack-ra bloms-ter
 äng-ar-na klär. Sing du li du a la lej sing du li la a la lej
 å vack-ra bloms-ter äng-ar-na klär. Sing du li du a la lej
 sing du li la a la lej å vack-ra bloms-ter äng-ar-na klär.

2. Nu ä de sommar, nu savar grana
 nu doftar hagen liljekonvalj
 å tulipaner växer bland blana
 de ä som grannlåt på fin stramalj.
 Sing duli dualalej
 sing duli dualalej
 de ä som grannlåt på fin stramalj.

3. Nu ä de sommar å uti dika
 där finns det smultronblomster som gror,
 å uti sjöga nere i vika
 där står en abborreluring och glor.
 Sing duli dualalej
 sing duli dualalej
 där står en abborreluring och glor.

4. Nu ä de sommar, nu hörs klaveret
 nu ä de dans bort i grönskande lund,
 å vackra flecker gå att spatsera
 gå att spatsera i kvällningens stund
 Sing duli dualalej
 sing duli dualalej
 gå att spatsera i kvällningens stund.

Nå, skru-va fi-o-len, hej, spel-man_skyn-da_ dej! Kä-ra sys-ter, hej! Sva-ra
in-te nej, sva-ra ja. så blir vi gla-da. Sätt dej du på sto-len och
stryk_dinsil-ver-sträng! Rö-da strå-kenslång och med ar-mensvång; gör_ ej fi-o-len
ska-da! Du svet-tas, stor sak, i bränn-vin skall du ba-da, ty un-der det-ta
tak är Bac-chi-la-da. Sum sum sum sum sum sum sum sum sum sum_ Gans-ka_
rik-tigt, ditt kall är vik-tigt båd för ö-ra_ syn och smak.

D A7 D A7 D
Bland nymfernas skara är du omistlig man
du båd' vill och kan mer än någon ann'
A7
de unga hjärtan binda,
D A7 D A7 D
och kärlekens snara på dina strängar står;
varje ton du slår du ett hjärta får
A7
att konstigt sammanlinda.
H7 Em H7 Em
Just på en minut små ögon bliva blinda
A7 D A7
och flickorna till slut de bli så trinda
G A7
Sum sum sum, sum sum sum,
D A7
sum sum sum, hur du bullrar!
D
Men nymfen kullrar
Em A7 D
och du skrattar med din trut.

^D Jag ^{A7} älskar de sköna men ^D vinet ^{A7} ändå ^D mer:

jag på båda ser och åt båda ler

men ^{A7} skiljer ändå båda.

^D En ^{A7} nymf i det gröna och ^D vin i ^{A7} gröna ^D glas;

lika gott kalas båda om mig dras.

^{A7} Ge stråken mera kåda;

^{H7} konfonium ^{Em} tag där uti min ^{H7} gröna ^{Em} låda;

och ^{A7} vinet ^D står ju ^{A7} här. Jag ^{A7} är i våda.

^G Sum ^{A7} sum ^{A7} sum, ^{A7} sum ^{A7} sum ^{A7} sum,

^D sum ^{A7} sum ^{A7} sum, ^{A7} supa, ^{A7} dricka

^D och ha sin flicka

^{Em} är vad ^{A7} Sankte ^D Fredman ^D lär.

NÄR JAG KOM HEM FRÅN GÄRDE

^D När jag kom hem från gä - de då ^{A7} tog jag mig en knorr. För

klä - der - na di va vå - ta men ^D stru - pen den var torr. Å då

^G tänk - te jag som så det är ^D bäst te blö - te på för

^{A7} stru - pen ^D tor - kar för - ta - re än klä - der - na än - då.

NÄR KRINOLINEN KOMMER

Mel. Sandahls kanon

En yn - ke - lig vi - sa jag öns - kar att sjung - a, fast hes är min
röst och för - la - mad min tung - a. Jag tänkt på en flic - ka vars ar - ma per -
son blir "fång - ad i nät" av vår ny - a fa - son.

Nog gräsligt det låter att höra dem klaga,
men modets gudinna de måste behaga.
O, arma små varelser, finns ej pardon
från "jernbojan" uti vår nya fason?

Jag känt mig så lycklig vid flickornas sida
och kuttrat så ömt - Ack, men nu får jag lida!
Ty "utstängd" blir jag ju och "instängd" blir hon
allt för den sju.....rasande dumma fason!

Du söker att komma den dyrkade nära
och avskedets kyss till dess läppar få bära;
men nej, - hon står utspänd, liksom en kalkon:
Hon blivit så "spänstig" - det är ju fason!

I dansen ej mera behag kan jag finna
ty lik en ballong sig framvältrar var kvinna
och skulle hon falla.....! Ej en diakon
kan undgå att skratta. - Ack, är det fason?

G Am
 Min visa jag borde väl sluta med tårar,
 D7 G
 dock hellre jag tror, att jag ler åt de dårar,
 C Am
 som i krinolin stoppa i sin person,
 G D7 G
 emedan den blivit så dum, vår fason.

NÄR VI SITTA I VÅR BÄNK

Melodi: Slinka lilla stjärna

D G D Em D A7 D
 När vi sit - ta i vår bänk, då det he - ter: Ef - ter - tänk!
 A7 D A7 D A7 D A7
 Ge - nast bör - ja vi fun - de - ra på det där och an - nat me - ra.
 D G D Em D A7 D
 Den först sva - ret hit - ta kan, han är duk - tig han, min - sann!

D G D Em D A7 D
 Stackars barn som ute gå bara odygd lära få
 A7 D A7 D A7 D A7
 Intet kunna, intet veta, aldrig snälla barn få heta
 D G D A7 D A7 D
 Hemma och i skolan vi lära gott att sälla bli.

NÄR MÅNEN VANDRAR

Text: Christina Lagerlöf

Musik: Träd

När må - nen vand - rar på fås - tet blå och tit - tar in ge - nom ru - tan, då
 tän - ker jag un - der-stun - dom så och knäp - per sak - ta på lu - tan: Vad
 du är lyck - lig, du må - ne kla - ra, som får så högt ö - ver
 jor - den få - ra och blott se på, och blott se på.

2. Visst ser du dårskaper utan tal,
 det kan man nog hålla troligt.
 Båd' älskande som förgås av kval
 och älskande som har roligt.
 Väl ser du tåren, från ögat rinner,
 men sorgen aldrig upp till dig hinner -
 det är för högt, det är för högt.

4. O, kära måne, tag mig till dig,
 från denna världen så trånga!
 Här skulle visst ingen sakna mig,
 ty så 'na finns här så många.
 Jag längtar till dig upp i det höga,
 där skall väl en gång mitt trötta öga
 ej gråta mer, ej gråta mer.

3. Spektaklet tröttrar dig inom kort
 det kan man inte förtänka.
 Då går du bara helt enkelt bort,
 man tröttnar också att blänka.
 Så blir du borta i några dagar
 och kommer åter när du behagar
 och ser på oss, och ser på oss.

5. Och när jag här ej skall dväjas mer
 och gröna kullen mig gömmer,
 du lika milt uppå graven ser
 fast alla andra den glömmmer.
 Då skall min ande när den får fara
 till stjärnelanden så fritt förklara
 min kärlek dig, min kärlek dig.

NÄR SKÄMTET TAR ORDET *Franz Michael Franzén*

När skäm-tet tar or-det vid vän-ska-pens bord med fing-ret åt gla-sen som dof - ta, så
 drick och var glad, på vårsorg-li-ga jord man glä-der sig ald-rig för of - ta. En
 blom-ma ärgläd-jen, i -dag slår honut, i mor-gon för-viss-nar hon re - dan. Just
 nu, när du kan, hav en lyck-lig mi-nut och tänk på den kom-man-de se - dan.

2. Vem drog ej en suck över tidernas lopp?
 Dock sitt ej och dröm på kalaset!
 Här lev i sekunden, och hela ditt hopp
 se fyllas och tömmas - i glaset!
 Här sörj ej för glaset: Om fullt, så drick ut;
 om tomt, så försänd det att fyllas;
 och minns, att det sköna och goda förut
 sen glädjen och nöjet må hyllas.

3. För övrigt må värden ge alltid nytt skäl
 till ständig omsättning av glasen
 och visa att rangen är nyttig likväl -
 till skålarernas mängd på kalasen!
 Men förr'n han är färdig med klang och harang
 vi skynda att självmant dricka
 och helga ett glas, som är över all rang,
 i tysthet - envar åt sin flicka!

NÄRMARE GUD TILL DIG

Adams, Linderholm

Mason

När - ma - re, Gud, till dig, när - ma - re dig!

Om det än blir ett kors som lyf - ter mig,

sjung - er jag in - ner - lig: När - ma - re, Gud, till dig,

när - ma - re, Gud, till dig, när - ma - re dig!

D G D A
Döljer för pilgrim trött solen sitt sken,
D G D A7 D
blir än min huvudgård hårdaste sten,
A D A
skall jag dock drömma mig, närmare, Gud, till dig
D G D A7 D
närmare, Gud, till dig, närmare dig.

D G D A
Där skall all nåd du gav stå för min syn
D G D A7 D
såsom en stege, rest upp emot skyn.
A D A
Änglar där vinka mig, närmare, Gud, till dig
D G D A7 D
närmare, Gud, till dig, närmare dig.

D G D A
Vaknad jag reser glad stenen så hård
D G D A7 D
såsom mitt Betel upp, minnet till vård.
A D A
Natten ju förde mig, närmare, Gud, till dig
D G D A7 D
närmare, Gud, till dig, närmare dig.

D G D A
Sist, när jag ställa får uppåt min färd
D G D A7 D
och jag har bakom mig jordelivets värld,
A D A
viskar det än i mig, närmare, Gud, till dig
D G D A7 D
närmare, Gud, till dig, närmare dig.

FOLKVISOR

Vad är en folkvisa? Under 1800-talets romantiska skede föreställde man sig gärna att folkvisorna saknade bestämda upphovsmän. Visorna tänktes ha uppkommit spontant ur folkdjupet genom ett kollektivt, anonymt skapande. Ett bevis för det skulle vara att samma visa dök upp i olika skepnader över hela landet.

Dagens forskare menar att varje visa haft en egen upphovsman. De många varianter av samma visa som tecknats ned i olika landsändar har kommit till när visorna spridits från bygd till bygd genom muntlig tradition.

En folkvisa kan beskrivas som en visa...

... med flera varianter

...utan känd upphovsman,

...spridd genom muntlig tradition.

Detta är ingen exakt definition och forskarna är inte helt överens. Säkert är att melodierna till många av våra folkvisor är "vandrare". De har kommit till Sverige med sjömän och resande från kontinenten och från de Brittiska öarna.

SKILLINGTRYCK

Ett skillingtryck var en liten tryckt skrift på några få sidor. De innehöll sångtexter, men inga noter. Ofta stod en melodihänvisning till visan i trycket. Skillingtrycken såldes av knallar och gårdsmusikanter som vandrade kring på landsbygden och i städerna. Visor i skillingtryck är kända ända sedan 1500-talet och mer än 25.000 olika texter har dokumenterats!

När vi hör ordet skillingtryck tänker vi på sorgliga visor och hemska händelser. Men visorna som såldes som skillingtryck var ofta både muntra och burliska. Skillingtrycken kunde innehålla texter av de mest skilda slag: bevaringsvisor, kärleksvisor, emigrantvisor och visor om sensationer och mörka öden.

G Am D7

O, hur sa - ligt att få vand - ra hem - åt vid min Fa - ders hand__

G Am D7 G

Snart vi slu - tat ö - ken - fär - den och gå in i Ka - naans land.

C G Am D7 G

Här - ligt sång - en där skall bru - sa stark som då - net av en vat - tu - flod__

C G Am D7 G

Ä - ran till - hör Gud och Lam - met, som oss vun - nit med sitt blod.

- G Am D7
2. Här vid ängarna i Babel tystnar ofta nog vår sång
- G Am D7 G
- Men vi vänta bättre dagar i Jerusalem en gång.

C G Am D7 G

Refr. Härligt sången där skall brusa stark som dånet av en vattuflod

C G Am D7 G

Äran tillhör Gud och Lammet som oss vunnit med sitt blod.

- G Am D7
3. Intet mörker där skall vara, inga tårar, ingen nöd.
- G Am D7 G
- Ingen synd och ingen plåga, ingen djävul, ingen död.

- G Am D7
4. Här vi skiljas från varandra här är möda, sorg och strid.
- G Am D7 G
- Men uti den gyllne staden snart vi mötas få i frid.

- G Am D7
5. O, må ingen bli tillbaka här i denna mörka värld
- G Am D7 G
- Må vi alla där få mötas efter slutad pilgrimsfärd.

O, MIN CARL GUSTAF

Emil Norlander

Kär - lek, kär - lek, him - mels - ka lå - ga, dig jag, dig jag äg - nar min
sång. Du som, du som skän - ker mig plå - ga, men som lli - sar
på sam - ma gång. O, Carl Gus - taf, lju - va Carl Gus - taf, du som har
kär - lek mig lärt O, Carl Gus - taf, lju - va Carl
Gus - taf, Gud, vad ditt namn är mig kärt!

2. Tuvan, tuvan tätt under linden
skönt så skönt man vilar uppå,
men, ack, men att få luta kinden
mot sin vän är bättre ändå.
O, Carl Gustaf, ljuva Carl Gustaf,
kärlekens tuva du är.
O, Carl Gustaf, ljuva Carl Gustaf,
jesses så skönt det är där!

3. Blomman, blomman vaggar på stängeln
doftar, doftar gör hon också,
likväl, likväl vännen, den ängeln,
doftar mer än blomman ändå!
O, Carl Gustaf, ljuva Carl Gustaf,
vällukter kring dej du strör.
O, Carl Gustaf, ljuva Carl Gustaf,
du är mitt hjärtas odör!

O, sto-re Gud, när jag den värld be-skå-dar som du har ska-pat
med ditt all-makts-ord. Hur där din vis-dom le-der li-vets trä-dar
och al-la vä-sen mät-tas vid ditt bord. Då bris-ter
sjä-len ut i lov-sångs-ljud O, sto-re Gud,
o, sto-re Gud. Då bris-ter sjä-len ut i lov-sångs-
ljud O, sto-re Gud, o, sto-re Gud.

När sommarvinden susar över fälten,
när blommor dofta invid källans rand.
När trastar drilla i de gröna tälten
vid furuskogens tysta, dunkla rand.
Då brister själen ut i lovsångsljud.
O, store Gud, o, store Gud
Då brister själen ut i lovsångsljud.
O, store Gud, o, store Gud

4. När slutligt tidens alla höljen falla
uti åskådning byter sig min tro.
Och evighetens klara klockor kalla
min frälsta ande till dess sabbatsro.

När jag i bibeln skådar alla under
som Herren gjort sen förste Adams tid,
hur nådefull han varit alla stunder
och hjälpt sitt folk ur livets synd och strid
Då brister själen ut i lovsångsljud.
O, store Gud, o, store Gud
Då brister själen ut i lovsångsljud.
O, store Gud, o, store Gud

Då brister själen ut i lovsångsljud,
tack, gode Gud, tack, gode Gud.
Då brister själen ut i lovsångsljud,
tack, gode Gud, tack, gode Gud.

O, SUSANNA

Jag är född vid gam - la Sveri - ges kust där den stol - ta sku - tan går, och den
 stol - te sjö - man var min lust från jag blott var sjut - ton år. Men när
 förs - ta gång han gick om - bord kyss - te han mig öm och huld och han
 sa - de vän - ligt des - sa ord: Du är allt mitt hjär - tas guld.
 O, Su - san - na, gråt ic - ke för din vän men
 bliu mig städ - se tro - gen tills jag kom - mer hem i - gen.

På den långa resan drog han bort
 jag satt ensam, o min skatt.
 Och när vädret det var riktig hårt
 låg jag vaken mången natt.
 Men när tåren bittert flöt på kind,
 kom min sjöman hem i hamn
 och så sjöng han med ett nöjsamt sinn'
 då han tryckte mig i famn:
 "O, Susanna, gråt icke för din vän.
 Jag gungat har uppå böljan blå,
 och här har du mig igen!"

I ett litet hus vid kusten bor
 vi som lyckligt äkta par
 Han kom hem igen, han höll sitt ord
 fyra vackra barn vi har.
 Han går icke mer på resor, nej,
 men när stormen rasar vild
 han till barmen älskligt trycker mig
 och så säger han så mild:
 "O, Susanna, mitt allt, min fröjd, min lust
 det finns ej en man så glad som jag
 på hela Sveriges kust!"

O, Susanna är en svensk översättning av Stephen Fosters (1826-1864) sång med samma titel.
 (Well I've come from Alabama with my banjo on my knee...)

O, säll - het stor som Her - ren ger ren här på den - na
jord. I nåd han städs till bar - nen ser, dem fö - der vid sitt
bord. Hans nåd är ny var dag och stund och e - vigt
fast står hans för - bund Hal - le - lu - ja, Hal - le - lu
ja, Hal - le - lu - ja vår Gud.

G C
 Det är så gott att älska Gud
 D7 G
 som först har älskat oss.
 C
 Så gott att vara Kristi brud
 D7 G
 och slippa att förgås
 H7 Em A7 D
 All världens fröjd en ände tar,
 Em C G D7
 Guds källa flödar städse klar.
 G C D7 G
 Halleluja, Halleluja, Halleluja, vår Gud.

G C
 Väl blir det mörker mången gång
 D7 G
 ej solen skiner jämt.
 C
 Väl få vi känna tidens tvång,
 D7 G
 vi veta dock bestämt:
 H7 Em A7 D
 Det blir ej mörkt i himmelen,
 Em C G D7
 och resan, vad betyder den?
 G C D7 G
 Halleluja, Halleluja, Halleluja, vår Gud.

O TYSTA ENSAMHET

O__ tys - ta en - sam - het var_ skall jag nö - jen_ fin - na? Bland_

sorg som ing - en_ vet skall mi - na där för - rin - na. En

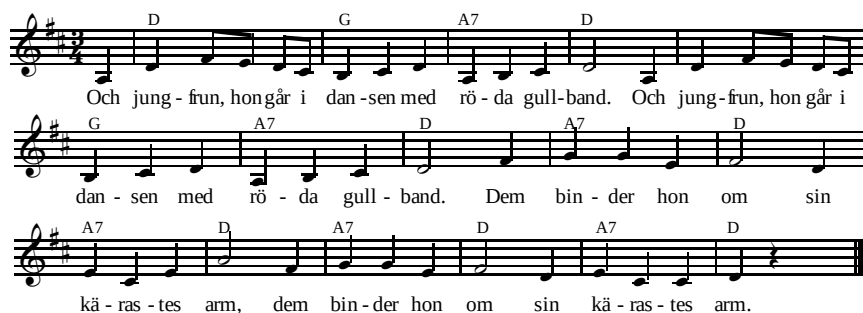
bör - da tung som_ sten mig mö - ter vart jag går. Bland_

tu - sen_ finns knappt en, som_ kär - lek_ rätt för - står.

2. Det är den tyngsta sorg
 som jorden månne bära
 att man skall mista bort
 sin allra hjärtans kära.
 Det är den tyngsta sorg
 som solen övergår
 att man skall älska den
 man aldrig nånsin får.

3. Emellan dig och mig
 det tändes upp en låga
 där tändes upp en eld
 som är en daglig plåga.
 Hur jag skall dämpa den
 vet jag alls ingen rå',
 jag sörjer till min död
 om jag dig ej kan få.

OCH JUNGFRUN HON GÅR I DANSEN

Och jung-frun, hongår i dan-sen med rö-da gull-band. Och jung-frun, hon går i
dan-sen med rö-da gull-band. Dem bin-der hon om sin
kä-ras-tes arm, dem bin-der hon om sin kä-ras-tes arm.

D
G
A7
D
 //: Och kära min lilla flicka, knyt inte så hårt! ://

A7
D
A7
D
 //: Jag ämnar ej att rymma bort! ://

D
G
A7
D
 //: Och flickan hon går och lossar de röda gullband. ://

A7
D
A7
D
 //: Så hastigt den gossen åt skogen försvann ://

D
G
A7
D
 //: Då sköto de efter honom med femton gevär. ://

A7
D
A7
D
 //: "Och vill ni mig något så har ni mig här." ://

D
G
A7
D
 //: Och nu har jag blivit gifter, nu har jag fått man, ://

A7
D
A7
D
 //: den vackraste gossen i hela vårt land. ://

OCH JUNGFRUN GICK ÅT KILLAN

Och jung - frun gick åt kil - lan, hon skol - le häm - ta vann. Och
 jung - frun gick åt kil__ lan hon skol - le häm - ta vann. Där
 stod en li - ten has - sel - gren, han var så myc - ket grann. Där
 stod en li - ten has - sel - gren, han var så myc - ket grann.

2. //: Ack, hör du liten hasselgren, varför är du så grann? ://
 //: Jag äter mull, jag dricker vann, därför är jag så grann ://

3. //: Ack, hör hon liten jungfru, varför är hon så fin? ://
 //: Jag äter socker, dricker vin, därför är jag så fin.: //

4. //: Ack, hör du liten hasselgren, försmå du ej min' ord ://
 //: Jag har två bröder på kungens gård, de hugga dig i rot. ://

5. //: De hugga mig om vintern, om sommarn står jag grön; ://
 //: men mister jungfrun äran sin den får hon ej igen. ://

OCH LESSAMT ÄR ATT LEVA

Och les - samt är att le - va och les - samt är att dö, och
 les - samt är att le - va och les - samt är att dö, och
 les - samt är att ha - va en tjoc - ker fäst - e - mö i sin ung - dom.

//: Du tror la jag ä lessen, men strunt de går la ann, ://
 och vill du inte ha mej så får jag nog en ann, i min ungdom.

//: Och jag har lurat bönder, och jag har lurat präst, ://
 men flickor har jag lurat etthundrasextiosex, i min ungdom.

//: Och alla våra flickor vill gifta sej i år, ://
 så går de ut åt gåla och ta vad strunt de få, i sin ungdom.

//: De går la ann att leva så länge vi ä två, ://
 men värre kommer ätter då vagga börjar gå, i vår ungdom.

OM DAGEN VID MITT ARBETE

Om da - gen vid mitt ar - be - te är du ut - i mitt sinn. Om nat - ten, då jag
 so - ver är du i dröm - men min. Om mor - gon då jag vak - nar, vem sak - nar jag väl
 då? Jag sak - nar lil - la vän - nen, som är långt här - i - från.

OM MIKAELIDAGEN...

Om Mi - ka - e - li - da - gen som fal - ler in i år, tän - ker
jag till att re - sa här - i - från. Men ing - en ha - ver jag som
sör - jer mig än - då. Ej hel - ler så föl - ler jag en tår.

H7 Em D7 G
Och längtat haver jag efter dig, min lilla vän,
Am Hm
liksom fågeln efter ljusnande dag.
D Em C
Och var en gång då jag dina ögon ser
H7 Em
så bliver jag så hjärteligen glad.

H7 Em D7 G
Men hur det skall gå, när som jag tänker på
Am Hm
till att taga en annan till vän.
D Em C
Först får du glömma mig, sen får jag glömma dig
H7 Em
och sedan så är vänskapen all.

OM SOMMAREN SKÖNA

Anders Walerius

Om som - ma - ren skö - na när mar - ken hon gläds vid Da - la två äl - var - na vi - da från
 Tu - na - å strand - till Gag - nef - mäns näs hur fa - gert att ro och att ri - da! Gud
 gläd - je och styr - ke de män som där bo, Gud gläd - je och styr - ke de män som där bo, vid
 äl - vom, på berg och i da - lom.

2. Vid Leksand där möter man Siljanom,
 den sjö sig så vida utsprider
 i fyra de delar, som löpa runt om
 men österut Rättviken vrider.

Refräng: Gud glädje och styrke de män som där bo,
 Gud glädje och styrke de män som där bo,
 vid älvom, på berg och i dalom.

3. Från Rättvik och Ore man färdas också
 till Moramäns nöjsamma stränder,
 ditupp ifrån Falun de handelsmän gå
 så sjöleds som ock uppå landen.

4. Där haver vår sol formerat en ö,
 som Siljan så kärligt omfamnar,
 där tusentals fiskar de lämna sitt frö
 i gräsrika vikar och hamnar.

5. Från Venjan och Orsa till Älvenes dal
och så över bergen till Särna,
där älgar och renar till tusendetal
i skogarna vistas så gärna.
6. Från öster- till västerdalmännernas bo
man kommer och där får beskåda
båd' Lima och Malung och Äpplebo,
tillika med Järna, Nås, Floda.
7. Så äro belägne till vatten och land
de skönaste dalar i Svea.
Besöke den orten helst vilken som kan,
så får han erfara långt mera.
8. Allt detta blev fattat en midsommardag
på Moramäns nöjsamma ängar,
vid Utmelands by med lust och behag
bland blomstrande, grönskande sängar.

Opp, A - ma - ryl - lis, vak - na, min lil - la! Väd_ ret är stil - la, luf - ten sval,
 regn - bå - gen prä - lar med sin - na strå - lar, ran_ di - ga må - lar skog och däl.
 A - ma - ryl - lis, lät mig u - tan vå - da, i Nep - tu - ni fämn dig frid be - bå - da
 söm - nens gud får ic - ke me - ra rå - da i di - na ö - gon i suc - kar och tal.

G C
 Kom nu och fiska, noten är bunden

D7
 kom nu på stunden,
 G
 följ mig åt;

kläd på dig tröjan,
 C
 kjorteln och slöjan;
 D7
 gäddan och löjan
 G
 ställ försåt.

D7 G
 Vakna, Amaryllis lilla, vakna;
 D7 Em D7
 lät mig ej ditt glada sällskap sakna;
 G D7 G
 bland delfiner och sirener nakna
 C G D7 G
 sku vi nu plaska med vår lilla båt.

G C
 Stig då i båten, sjungom vi båda!

D7
 Kärlek skall råda
 G
 i vårt bröst

Eol sig harmar,
 C
 men när han larmar,
 D7
 i dina armar
 G
 är min tröst.

D7 G
 Lycklig uppå havets vreda bölja,
 D7 Em D7
 i din stilla famn kan jag ej dölja
 G D7 G
 hur i döden hjärtat vill dig följa.
 C G D7 G
 Sjungen, sirener, och härmnen min röst!

PELLE

J. O. Laurin

G E7 Am D7

Det var en gång en li - ten pilt som het - te Pel - le. Hans fa - der lant - man var och råd - de

G Em

om ett stäl - le med då - lig be - tes - mark och än - nu säm - re jord, så

Am G Am D7 G

det blev knapp och ma - ger kost på bon - dens bord.

G E7 Am

Men Pelle växte upp, blev stor och stark med tiden.

D7 G

I bygden sade man att han var lite vriden,

Em

ty utan rast han grävde diken, røjde skog

Am G Am D7 G

på mark som aldrig rörts av spade eller plog.

G E7 Am

Men se! Om några år kom lönen av hans möda

D7 G

då han med lust och fröjd högg av sin första gröda.

Em

Då sade man ej mer att Pelle var en tok,

Am G Am D7 G

nej, nu förstod man mycket väl att han var klok.

OPP OCH HOPPA!

G A7 D7

Opp och hop - pa, stå ej och dra dej, när du blir gam - mal vill ing - en ha dej.

G Am D7 G

Sit - ta i en vrå, det kan du väl få, men mitt ung - a hjär - ta får du ej än - då.

PER SPELMAN

Per Spel-man han ha-de en en-das-teko. Per Spel-man han ha-de en en-das-te ko. Han
 byt-te bort kon sin, fick fe-lan i-gen, han byt-te bort kon sin, fick fe-lan i-gen. Du
 gam-la go-da fi-o-lin, du fi-o-lin, du fe-lan min!

2. ^{E7 A D A}
 Per Spelman han spela och felan hon lät,
^{E7 A D A}
 Per Spelman han spela och felan hon lät,
^{E7 A E7 A}
 så pojarna dansa och flickorna grät
^{E7 A E7 A}
 så pojarna dansa och flickorna grät
^{E7 A}
 ”Du gamla, goda fiolin, du fiolin, du felan min!”
3. ^{E7 A D A}
 Och om jag vart gammal som sten under bro,
^{E7 A D A}
 Och om jag vart gammal som sten under bro,
^{E7 A E7 A}
 så aldrig jag bytte bort felan mot ko,
^{E7 A E7 A}
 så aldrig jag bytte bort felan mot ko.
^{E7 A}
 ”Du gamla, goda fiolin, du fiolin, du felan min!”
4. ^{E7 A D A}
 Och om jag vart gammal som mossen på trä,
^{E7 A D A}
 Och om jag vart gammal som mossen på trä,
^{E7 A E7 A}
 så aldrig jag bytte bort felan mot få,
^{E7 A E7 A}
 så aldrig jag bytte bort felan mot få.
^{E7 A}
 ”Du gamla, goda fiolin, du fiolin, du felan min!”

PLOCKA VILL JAG SKOGSVIOL

Alexander Slette
Finsk folksmelodi

G D7 G

Ploc - ka vill jag skogs - vi - ol och ljun - gens fi - na frans.

D7 G

Ploc - ka, ploc - ka fam - nen full och bin - da till en krans.

Em Am D7 G

Vin - ter - grön och tim - je, min - na mig om vän - nen min, och

C Am G D7 G

mån - ga, mån - ga tan - kar jag i kran - sen bin - der in.

2. G D7 G
Här är stigen som vi gått i söndagsstilla kväll.
D7 G
här vi suttit hand i hand på mossbelupen håll.
Em Am D7 G
Är det dock en annan, som du givit har din hand
C Am G D7 G
jag blir dig huld, du är dock min i mina drömmars land.
3. G D7 G
Ensam är jag vorden här och ensam skall jag gå.
D7 G
Ringa jag på jorden är och fattig likaså.
Em Am D7 G
Ingen kan dock taga från mig minnets lyckoskatt.
C Am G D7 G
Jag är så rik allt med min krans i sommarljuvlig natt.

PRÄSTENS LILLA KRÅKA

G C D7 G

Präs - tens lil - la krå - ka skul - le ut och å - ka, ing - en ha - de hon som kör - de.

C D7 G

Präs - tens lil - la krå - ka skul - le ut och å - ka, ing - en ha - de hon som kör - de.

C D7 G

Än slank hon dit, än slank hon hit, än slank hon ner i di - ket.

PETTER JÖNSSON

Pet - ter Jöns - son han såg i Fä - der - nes - lan - det att äm - bets - män - nen för -
 stört det nor - dis - ka lan - det. Då blev han led - sen och tänk - te "je - keln a -
 nam - ma, jag tror jag kil - lar min väg och det med det - sam - ma!"

D A7
 Han tog sin plunta och stoppa' matsäck i kistan,
 D
 Och af polisen hans namn vardt uppsatt på listan.
 G
 Ur venstra ögat han strök bort tåren med vanten,
 A7 D
 Tog Gud i hågen och gaf sig ut på Atlanten.

D A7
 Han ville bort till det stora landet i vester,
 D
 Der ingen kung finns och inga »kitsliga» prester;
 G
 Der man får sofva och äta fläsk och potatis
 A7 D
 Och se'n med flottet kan smörja stöflarna gratis.

D A7
 Der ingen länsman törs stöta bonden för pannan,
 D
 Och renadt brännvin kan fås för sex styfver kannan;
 G
 Der mera pengar finns än loppor i Trosa -
 A7 D
 Dit ville Petter, och dit han styrde sin kosa.

D A7
 På skeppet stod han och liksom höll sig för magen;
 D
 För ty hans själ var af mycket ångest betagen.
 G
 Det stod ej till att gå ned och lägga sig heller;
 A7 D
 Ty stormen blåser som bara f-n, när det gäller.

^D Ett gudslån (om man ej räknar fårstek och limpa!)^{A7}
 Han ej fått i sig, och våt han var som en simpa.^D
 Uti sitt förskinn han utgöt hela sin suckan^G
 Och snyfta' bittert: »ack, den som vore vid luckan!»^{A7 D}

^D I våta byxor han stod vid masten och lipa':^{A7}
 Det var så kallt så, och magen började knipa!^D
 Då kom en sjöman, tog Petter Jönsson i nacken,^G
 Liksom en hundvalp, och slängde ner'en på backen.^{A7 D}

^D Där låg nu Petter, och vattnet skvalpade om'en,^{A7}
 Och sjelf han trodde hans sista timme var kommen^D
 Men sjöman skratta' och ropade i hans öra:^G
 »Hvad tusan skulle du på gelejan att göra?»^{A7 D}

^D Men vädret stillna' och solen sken öfver skutan.^{A7}
 Då vakna' Petter och ramla' ner i kajutan.^D
 Han tog en långsup, tog två, kröp ner under täcket,^G
 Och på tre veckor han se'n ej syntes på däck.^{A7 D}

^D Först när i New York på redde skutan låg inne,^{A7}
 Kröp Petter fram, ack, men magerlagd som en pinne!^D
 Med sorgsna blickar han mätte förskinnets stroppar^G
 Och bad, för Guds skull, om några koleradroppar.^{A7 D}

^D Men Petter Jönsson till hamnen styrde sin kosa,^{A7}
 Och da'n derpå reste han tillbaka till Trosa.^D
 Och förr skall solen väl spricka sönder i kanten,^G
 Än Petter Jönsson far ut igen på Atlanten!^{A7 D}

POLKAN GÅR

Martin Nilsson
Rydberg-Nymar

När som so - la har gått ner tar Karl - E - rik sitt kla - ver. Spe - lar opp med ett till en
fin och nätt flink och lätt gam - mal grann pol - kett ing - en jän - ta kan stå still al - la
poj - kar dan - sa vill. Det blir fris - katag i vårt gla - dalag dansin - till lju - san dag. Ad - de
li, ad - de - lej, fa - de - ri, fa - de - rej! Den gla - das - te bland skep - par - na för sin tös i
step - par - na och kys - ser 'na på läp - par - na. Ad - de - li, ad - de - lej, fa - de - ri, fa - de - rej! Hän
ö - ver grö - na äng - ar - na ö - ver bloms - ter - säng - ar - na pol - kan går fram, tjo - hej!

G
Handelsman från Södervik
han som luktar kosmetik
D7
kors i all sin dar vilka steg han tar
G
girar, far, men går ändå klar.
Och så Sjöblom som har vatt
tre år i Amerikat
far iväg sin kos
D7
med en skärgårdsros
G
röd liksom krösamos.

G
Addeli, addelej, fadderi, fadderej!
D7
Den gladaste bland skepparna
för sin tös i stepparna
G
och kysser 'na på läpparna.
Addeli, addelej, fadderi, fadderej!
D7
hän över gröna ängarna
över blomstersängarna
G
polkan går fram, tjo hej!

PÅ DJURGÅRDSSLÄTTEN

På Djur-gårds-slät-ten en lör-dags kväll jag möt-te ho-nom, han var så snäll. Förmitt på
slät-ten han knöt min sko och vi fick säll-skap till Bell-mans-ro.

2. Där ute i gräset vi slog oss ned,
allt intill roten utav ett träd,
på samma ställe som Bellman sto'
när han sjöng visor vid Bellmansro.

6. Då gick han bort att beställa den
och sade vänta, min kära vän.
Jag vänta länge, det skall I tro,
jag väntar ännu vid Bellmansro.

3. Där la' han hand sin allt uti min,
i mina ögon han titta in,
han lova kärlek, han lova tro,
han lova kvällsmat på Bellmansro.

7. Jag har ett minne; det var hans blick,
det var det sista när som han gick,
men jag har ett till uti mitt bo,
sen den där kvällen vid Bellmansro.

4. Sen la' han armen omkring mitt liv
i fjärran hördes ett positiv,
musikens toner satt gång min blo'
och jag såg himmelen vid Bellmansro.

8. Nu ären flyktat, de svunnit har
och under tiden han blivit far,
men får jag fatt'in jag slår min klo
i både honom och Bellmansro.

5. Sen ville jag ha den maten som
han hade lovat när som han kom.
Han hade lovat mej kabeljo,
med fin-fin senapssås på Bellmansro.

Som en här - lig gu - doms - käl - la, rik och mäk - tig, djup och stor,
 är den kär - lek, nåd och san - ning, som i Je - su här - ta bor.
 Han har öpp - nat pär - le - por - ten, så att jag kan kom - ma in.
 Ge - nom blo - det har han frälst mig och be - va - rat mig som sin.

2. D A7 D
 En gång som en jagad duva,
G D E7 A7
 som en sårad hjort jag var.
D G
 Men ett djupt förkrossat hjärta
D A7 D
 Jesus ej förskjutit har.

Refr. A7 D
 Han har öppnat pärlporten
G D E7 A7
 så att jag kan komma in.
D G
 genom blodet har han frälst mig
D A7 D
 och bevarat mig som sin.

3. D A7 D
 Under över alla under,
G D E7 A7
 allt förlät han mig en gång.
D G
 Om hans underbara godhet
D A7 D
 glad jag sjunger nu min sång.

4. D A7
 När en gång i livets morgon
G D E7 A7
 till den gyllne port jag når.
D G
 Då för Jesu stora kärlek
D A7 D
 ock för mig den öppna står.

RITSCH, RATSCH, FILIBOMBOMBOM

Ritsch,ratsch,fi-li bom-bom-bom,fi-li bom-bom-bom,fi-li bom-bom-bom,ritsch, ratsch fi-li
 bom - bom - bom, fi - li - bom - bom - bom, fi - li bom! Fru Sö - der-ström, fru
 Sö - der-ström, fru Sö - der-ström, fru Sö - derström och lil-la mam-sell Ros! De
 tvät - ta sig i sjö - a - vat - ten, sjö - a - vat - ten, sjö - a - vat - ten, tvät - ta sig i
 sjö - a - vat - tan, sjö - a - vat - ten klart!

A E7 A
 Ritsch, ratsch, filibombombom, filibombombom, filibombombom!

E7 A
 Ritsch, ratsch, filibombombom, filibombombom, filibom!

E7 A
 Fru Söderström, fru Söderström, fru Söderström,

E7 A
 fru Söderström och lilla mamsell Ros!

D A E7 A
 Kom ge oss lite sodavatten, sodavatten, sodavatten

D A E7 A
 ge oss lite sodavatten, sodavatten, punsch!

ROSEN OCH FJÄRILEN

Daniel Fallström

Walter Lindblom

Den sis - ta ros, som röd i so - len brann och
 sis - ta fjä - ril tal - te med va - rann. Och
 ro - sen sa - de, nu är som - marn slut och
 mi - na kron - blad strös för stor - men ut.

D E7 A
 Du vackra fjärl, stanna hos mej här.
 A7 D
 Om ej så se hur allting kring oss dör.
 G D
 Men fjärln flög som uti flydda dar
 A7 D
 han lyfte vingarna till flykt som svar.

D E7 A
 Han flög, han flög tills kvällens skymning kom
 A7 D
 han vände ångerfull till rosen om.
 G D
 Han ville tigga vad han ratat nyss:
 A7 D
 En bädd av purpur och en drottningkyss.

D E7 A
 För sent, för sent! Hon vissnad var och död.
 A7 D
 Nu blott en tistel fjärln famnen bjöd.
 G D
 Så kom det sej när sol i öster brann,
 A7 D
 att man en fjärl hos en tistel fann.

RÄVEN RASKAR ÖVER ISEN

Rä - ven ras - kar ö - ver i - sen, rä - ven ras - kar ö - ver i - sen.

Få vi lov och få vi lov att sjung - a flic - kor - nas vi - sa? Så

här gör flic - kor - na var de gå och var de sit - ta och var de stå.

Få vi lov och få vi lov att sjung - a flic - kor - nas vi - sa?

C F C F C
 Räven raskar över isen, räven raskar över isen.
 Få vi lov, och få vi lov att sjunga **poj**karnas visa?
 Så här gör **poj**karna var de gå
 och var de sit - ta och var de stå.
 Får vi lov, och få vi lov att sjunga **poj**karnas visa?

Gummornas visa

Gubbarnas visa

Grin-Olles visa

Skräddarens visa

OSV.

SE STJÄRNORNA PÅ HIMMELEN

Se stjär - nor - na på him - me - len, de dan - sa par om par! Se

stjär - nor - na på him - me - len de dan - sa par om par! Ja,

så gör du och jag, min vän, tra-la-la-la-la, min lil-la vän! Up-på vår bröl - lopsdag.

D A7 D
 //: Se skyarna på himmelen de stöta sig emot! ://
 G D
 Ja, så gör du och jag , min vän,
 A7 D
 trallalalala, min lilla vän!
 A7 D
 Uppå vår bröllopsdag.

Kanske var det den här melodin som Evert Taube hade i tankarna när han skrev "Som stjärnor små" till sin Astri under deras förlovningstid?

//:Som stjärnor små på himlen blå de vinka till varann://

Så gör du och jag min vän

för kärleken, för kärleken

emellan mig och dig.

SI GOD AFTON OCH GOD KVÄLL

Si god af - ton och god kväll, min ut val - das - te vän, hu - ru le - ver nu
 vÄrl - den med dig? Har du hä - san och mÅr bra, som jag tror visst att du har, har du
 hä - san, viss ro - ar det mig. Har du hä - san visst ro - ar det mig.

2. Har du silver har du gull,
 har du kistorna full?
 Har du penningar, visst roar det mig!
 Jag har ett förnöjsamt sinn'
 det är rikedom min,
 det är bättre än penningar och gull.
 Det är bättre än penningar och gull.

3. När jag tänker uppå dig
 röres blodet uti mig,
 lilla vännen, förglöm aldrig mig!
 Ser du stjärnorna de små
 uppå himmelen den blå
 falla neder till jorden som strå.
 Falla neder till jorden som strå.

4. Förr skall sjöar och strand
 bliva torra som sand,
 förrän jag tager mig någon ann'.
 Förr skall måne och sol
 falla neder till jord
 förrän jag ändrar om dessa ord,
 förrän jag ändrar om dessa ord.

Si god afton och god kväll är ett skillingtryck från 1851.
 Melodin är en gånglåt från Mora och Älvdalen. Visan kallades
 också Kungsmarschen eftersom den sjögs då Karl XIV Johans
 porfyrarkofag drogs på släde från Älvdalen till Gävle.

SJU VACKRA FLICKOR

Sju vack - ra flic - kor i en ring, sju vack - ra flic - kor i en ring,
vack - ras - te flic - kor här - om - kring, i - bland de flic - kor al - la!

G
Flickorna vänder sig omkring
flickorna vänder sig omkring,
D7
sökande efter vännen sin
A7 D
ibland de gossar alla!

G
Vara vem det vara vill
vara vem det vara vill
D7
den som jag räcker handen till,
A7 D
han får mitt unga hjärta.

G
Nu kan jag vara riktigt glad
nu kan jag vara riktigt glad
D7
Nu har jag fått den jag vill ha
A7 D
ibland de gossar alla!

SKATAN SITTER PÅ KYRKETORN

Ska - tan sit - ter på kyr - ke - torn, och gå - sen läggs i en gry - ta; och

den som har sitt hjär - te - korn, be - hö - ver där - med ej skry - ta.

2. Lilla vän, kom tag i ring
och dansa golvet i splitter!
Gör inte narr av hjärtesting
jag känner bäst själv var det sitter.

5. Havet svallar och skeppet far
från Göteborg och till Kina,
och den sin vän i tankar har
kan inte rasa och flina.

3. Hiss upp segel, nu ha vi vind
jag vågar alltid på skutan!
Var tar sin, så tar jag min,
och stackare den som blir utan!

6. Fågeln sjunger i grönan lund,
och kvisten börjar att bära.
Jag tänker på var rolig stund
som jag lär få med min kära.

4. Sätt dig neder i bara snön,
så fryser du ej om pannan!
Och om min ängel ej vore skön,
så toge jag säkert en annan.

SITTER INTE KÄRRINGEN PÅ GÄRSGÅRN...

Melodi: Ach du lieber Augustin (mer eller mindre)

Sit - ter in-te kär-ring-en på gärs - gån och ski - ner in-te so - len på

him - me - len blå? Står där in - te gub - ben vid

la - gån och pis - kar in-te reg - net från him - me - len ner?

SKJUTSPOJKENS VISA

Köl - den är bis - ter och roc - ken är tunn arm - bå - gen i - ge - nom den
ly - ser tän - der - na hop - par som krå - kor i mun, hej
hopp - san, men skam den som fry - ser!

2. Landsvägen älskar jag mer än mitt hem,
hemma är huller och buller.
Värdfolket super och barnen med dem,
hej hoppсан, husbonden är fuller.

3. En gång så skjutsade jag en mamsell,
Brunte fick trava för vinden.
Kölden var bister, precis som i kväll,
hej hoppсан, det knep uti kinden.

5. Men en gång skjutsade jag en officer,
då fick man veta på annat.
Örfilar fick man och skällsord med,
hej hoppсан, han sover så förbannat.

4. Kinden var vit som vår husknut är grå
fruntimret snyftar och gråter.
Jag tog en snöklimp och lade därpå,
hej hoppсан, och färgen kom åter.

6. Julaftonsmorgon och skjutsen ska gå
in i den blekaste döden,
då kan man kanske en tolvskilling få
hej hoppсан, vad rysliga öden.

SKÄRA, SKÄRA HAVRE

Skä - ra, skä - ra hav - re, vem skall hav - ren bin - da? Jo, det skall all - ra
 kä - res - tan min. Var skall jag ho - nom fin - na? Jag såg en i går - af - ton ut
 i det kla - ra må - ne - sken. När var tarsin, så tar jag min och så blirtrol - let u - tan.
 Det var rätt och det var rätt och det var rätt och la - gom, att trol - let fick i ring - en gå för
 ing - en vil - le ha - na. Fy skam, fy skam, ing - en vil - le ha - na.

Fredmans sång n:o 49

SOM NU OCH EMEDAN

Carl Michael Sellman

Som nu och e - me - dan rät - ten fun - nit al - la - re - dan, att Bacc - hi
 par - ter ta - git in så mång - a kvar - ter att ej mer nå - gon ser
 var - ken him - mel ny ell' ne - dan allt - så må sa - ken då
 vi - la till och med till fre - dan.

SKRÄDDARENS LÅR

Emil Norlander
Mel. Sandahls kanon

Att ti - den går fram - åt i o - li - ka ske - den, det vet man, men
vad som har hänt här - för - le - den för - vis - so med eld - skrift på sport - him - len
står; om skräd - darn som res - te om - kring i en lår.

2. Den skräddarn av ödet har fått sina slängar,
han längta få resa - men hade ej pengar.
Dock plötsligt ett ljus i hans hjärna uppstår:
att resa som fraktgods omkring i en lår.

3. Han kröp ner i lårn mitt i mörkaste natten
med tre apelsiner och ett kvarter vatten.
Och se'n till Paris uppå järnväg det går
med skräddarn och vattnet i skräddarens lår.

4. Hur än som han tumlade om med bagaget
höll skräddaren uppe det tyska kuraget.
Och aldrig, därför uti borgen jag går -
var skräddaren "skräddare" uti sin lår.

5. Se'n for han till Stockholm med vattenransonen,
men när som man hyva med lårn vid stationen,
stationskarln som träffad av blixten där står,
ty usch, vad det lät ifrån skräddarens lår!

6. Man våga knappt andas och började maka
 sej mera och mera från låren tillbaka,
 tills man genom springan en brevlapp sej får...
 Dom trodde visst fan satt i skräddarens lår.

7. Se'n visa han sej varje kväll för publiken
 och samma publik var alls inte besviken.
 Det är inte ofta som skåda man får
 en skräddare komma till sej i en lår.

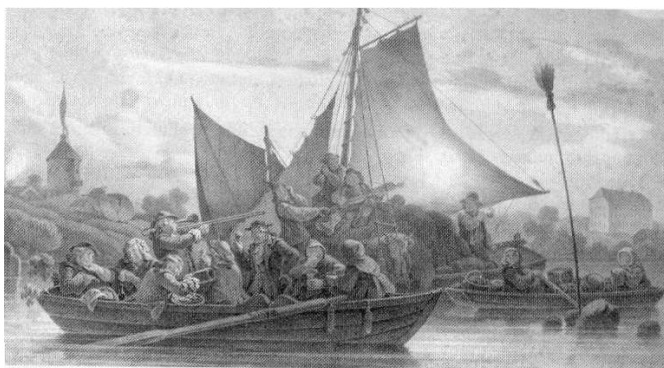
8. O, tänk vilken glädje bland ungarlars skara
 om tyskens exempel så följdrikt skull' vara
 och här varje skräddare reslusten får!
 nog fan skall man kunna bestå dem en lår!

En sann visa om en tysk skräddare som reste Europa runt i en lår.
 (Sjungen av Axel Sernqvist, när skräddaren uppträdde på Alhambra.)

E A E H7 E
 So - len glim - mar blank och trind, vatt - net likt en spe - gel.
 E A E H7 E
 Små - ning - om upp - blå - ser vind i den fall - na se - gel.
 H7
 Vim - peln sträcks och med en år Ol - le på en hö - båt står,
 E A E H7 E
 Kjers - tin ur ka - ju - tan går, skju - ter lås och re - gel.

E A E
 2. Stålet gnistrar, pipan tänds,
 H7 E
 Olle klår sitt öra;
 E A E
 rodret vrides, skutan vänds,
 H7 E
 gubben har att göra;
 H7
 under skarpa ögonbryn
 grinar han mot soln i skyn;
 E A E
 Kerstin, gubbens hjärtegryn,
 H7 E
 skall nu seglen föra.

E A E
 3. Seglen fladdra, skutan går,
 H7 E
 Jerker tar sin lyra
 E A E
 lyran brummar, böljan slår,
 H7 E
 allt med våld och yra;
 H7
 skutan knarkar, bräcklig, gles
 vimpeln fläkt i toppen ses.
 E A E
 Tuppen gol så sträv och hes.
 H7 E
 Nu slog klockan fyra.

E   A   E
 4. Movitz, stöt åt dem i lurn,
       H7 E
 som på skutan fara.
 E   A   E
 Olle, du, vad kostar tjurn?
       H7 E
 lyssna vad de svara!
 H7
 Hör, var är ni hemma, ni?

Ifrån Lovön komma vi
 E   A   E
 med grönsaker, silleri,
       H7 E
 mjölk och äpplen klara.

E   A   E
 5. Ulla, fästman på dig ser.
       H7 E
 Kom, min Norström lilla,
 E   A   E
 sätt dig bredvid mig, sitt ner,
       H7 E
 fritt din låga stilla!
 H7
 Vi ha alla samma rang.

Lustigt! Hör basuners klang!
 E   A   E
 Prosit och contentement!
       H7 E
 Dyrbar ögonvila.

E   A   E
 6. Morgonsupen, Movitz, gå,
       H7 E
 ljuvligt böljan svallar.
 E   A   E
 Ser du Ekensberg? Gutår!
       H7 E
 Hör hur folket trallar.
 H7
 Där framsätter en sin fot,

 klotet käglorna slår mot;
 E   A   E
 hör du dunsen av hans klot
       H7 E
 uti bergen skallar?

E   A   E
 7. Lossa tågen, seglen fäll,
       H7 E
 ren syns Skinnarviken,
 E   A   E
 med dess kojor och kastell,
       H7 E
 branta berg och diken.
 H7
 Under små kolsvarta tak

gnälla pumpar, eld och brak,
 E   A   E
 hästen sträcker foten spak,
       H7 E
 gnäggar, rädd för spiken

E   A   E
 8. Allstäds gott, men hemma bäst!
       H7 E
 Sakta, lät oss unna
 E   A   E
 vattukörarn med sin häst
       H7 E
 välva om sin tunna;
 H7
 kärlet glittrar, hjulet går,

sprundet sprutar, hästen slår.
 E   A   E
 Om den prakt för ögat står
       H7 E
 sjunga de som kunna.

E   A   E
 9. Norström stjälpes sin peruk
       H7 E
 av sin röda skalla,
 E   A   E
 och min Ulla, blek och sjuk,
       H7 E
 lät sin kjortel falla,
 H7
 klev så bredbent i paulun;

 Movitz efter med basun;
 E   A   E
 maka åt dig, Norström! Frun
       H7 E
 hör ju till oss alla.

SMÅ GRODORNA

Små gro - dor - na, små gro - dor - na är lus - ti - ga att se. Små
gro - dor - na, små gro - dor - na är lus - ti - ga att se.

Små grodorna, små grodorna är lustiga att se,
små grodorna, små grodorna är lustiga att se.
Ej svansar, ej svansar, ej öron hava de,
ej svansar, ej svansar, ej öron hava de.

Ko-ack-ack-ack, ko-ack-ack-ack,
ko-ack-ack-ack-ack-ack-ack,
ko-ack-ack-ack, ko-ack-ack-ack,
ko-ack-ack-ack-ack-ack-ack.

SMÅ FÅGLARNA I SKOGEN

Små fåg - lar-na i sko-gen de sjung-a var dag. Små fåg - lar-na i
sko-gen de sjung-a var dag. Att du och jag min vän skul-le var - and-ra få
ha ha ha nå nå nå, så kan det gå, att du och jag min vän
skul-le var - and-ra få ha ha ha nå nå nå, så kan det gå.

SOM EN ELD OCH SOM ETT VÄDER

Som en eld och som ett vä - der, som en tan - ke som en
 dröm som en bro av tun - na brä - der bry - tes av den min - sta
 ström, som en brand bland spån och stic - kor, som en gnis - ta i - bland
 krut så är kär - le - ken hos flic - kor: tän - des fort men slock - nar ut.

2. Som en ek på klippan rotad
 som en jude i sin tro,
 som en vall av böljan hotad,
 som en tärna på en bro,
 som den lön som Nisse sparar
 och som Noak i sin ark -
 så är kärleken hos karlar;
 tändes sent, men brinner stark.

3. Som ett skepp förutan segel
 som en brandvakt utan sax,
 som en penning utan prägel,
 som en bistock utan vax,
 som en krog där ej finns dricka
 som en fästman utan ring -
 så är gossen utan flicka;
 usel och ett ömkligt ting.

4. Som en herre utan pengar
 som en trädgård utan frukt,
 som fiolen utan strängar,
 som en blomma utan lukt,
 som en väg som var man känner
 men som intet färdas fås -
 så är flickor utan männer;
 svaga käril, ja gunås.

SOMMERKVETTER

Axel Engdahl

Nu sjong - er fögg - la på grö - na gre - nar å bi - a di - ar på ro - sa
 spe - nar å blå ä lof - ta å so - la het å en ä gla för dä att en
 vet, att dä ä som - mer å dä ä blom - mer ut - i var - en - das - te li - ta
 vret, å dä ä som - mer å dä ä blom - mer ut - i var - en - das - te li - ta vret.

2. Nu ska vi knoga å binna kransa
 te messmerstånga, där vi ska dansa
 å tala kärlekens lena ol
 tess glädjen lyser som ena sol.
 för dä ä sommer å dä ä blommer
 å flecker finns i varena kjol
 för dä ä sommer å dä ä blommer
 å flecker finns i varena kjol.

3. Å minns du, Maja, i fjol på backen
 va du mej lofte allt bakom stacken?
 Du lofte då te å bliva min
 å bjö på brölloppastass mej in!
 Då va dä sommer å dä va blommer
 å öppen sto ho, kärlekens grinn'
 Då va dä sommer å dä va blommer
 å öppen sto ho, kärlekens grinn'

4. Nu ä de sommer igen mä blommer
 ty den förgår sej å återkommer
 men vänta längre jag ej förmår,
 om inte dej jag till maka får.
 Nu ä dä sommer vem vet om blommer
 för oss oppspirar till nästa vår?
 Nu ä dä sommer vem vet om blommer
 för oss oppspirar till nästa vår?

Sor-gen och gläd-jen de vand-rartill-sam-man, med-gång och mot-gång här tätt föl-jes åt.

Sky-ar med sol-sken, och suc-kar med gam-man skif-tar allt-jämt på vår jor-dis-ka stråt.

Jor-de-riks gull stof är och mull. Him-len al-len är av sa-lig-het full.

2. Em H7
Välde och rikedom, visdom och ära,
Em H7 Em
ungdom och hälsa i blomstrande år
H7
högt över allt sina huvuden bära,
Em H7 Em
yvas och vissna och bida sin bår.
G D
Sist skall också
Em H7
allting förgå,
Em H7 Em
himmelens salighet ensam bestå.

3. Em H7
Hur än min lycka och lott kunna falla
Em H7 Em
efter Guds vilja de falla mig till.
H7
Avund må tömma sin giftiga galla,
Em H7 Em
världen bedriva sitt spel, hur den vill
G D
Sorgen skall dö,
Em H7
sällhetens frö
Em H7 Em
springa i blomma på himmelens ö.

SORGELIGA SAKER HÄNDA

Carlson

Sor - ge - li - ga sa - ker hän - da än i vå - ra dar min-sann.
 Sor - ge - li - gast är dock den - na om El - vi - ra Ma - di - gan.
 Sor - ge - li - gast är dock den - na om El - vi - ra Ma - di - gan.

2. Vacker var hon som en ängel
 ögon blå och kinder röd,
 smärt om livet som en stängel
 men hon fick en grymmer död.

6. Så till Danmark styrdes färden,
 men det tog ett sorgligt slut,
 ty långt ut i vida världen
 längta de att slå sig ut.

3. När hon dansade på lina
 likt en liten lärka glad
 hördes bifallsropen vina
 ifrån fyllda bänkars rad.

7. Det tog slut på deras pengar,
 ingenting att leva av!
 För att undgå ödet stränga
 taga de sin ro i grav.

4. Så kom greve, löjtnant Sparre,
 vacker var han, utav börd
 ögon lyste, hjärtat darra,
 och hans kärleksbön blev hörd.

8. Så pistolen greven lade
 i sin hand och sikte tog
 skottet träffa Elviras hjärta
 knappt hon andas förr'n hon dog.

5. Greve Sparre han var gifter,
 barn och maka hade han
 och från dessa nu han rymde
 med Elvira Madigan.

9. Ack, hör nu, Ni ungdomsglada
 som så sällan ser Er för
 att Ni ej i blod få bada
 ock en gång förrän Ni dör!

SOV MITT LILLA YLLEGARN

Zacharias Topelius

Am E7 Am E7 Am

Sov, mitt lil - la yl - le - garn, sov på kar - dans tin - nar.

E7 Am E7 Am

Ull - tapp är mitt lin - de - barn, ull - tapp som jag tvin - nar.

Dm E7 Am Dm E7

Värld - den lik - som kar - dan är full av tag - gar och bes - vär.

Am E7 Am E7 Am

Sov, mitt lil - la yl - le - garn, sov på kar - dans tin - nar.

Am E7 Am E7 Am
 Litet barn, när du blir stor, tar jag mjuka locken
 Am E7 Am E7 Am
 spinner dig så fin som flor på den snälla rocken
 Dm E7 Am Dm E7
 Hjulet surrar, tiden far, liten ulltapp blir så rar
 Am E7 Am E7 Am
 Litet barn, när du blir stor spinns du lång på rocken

SPINN, SPINN

C G7 C

Ung - mön vid slän - dan satt, sorg - sen bå - de dag och natt

Am C Dm G7 C

Fjär - ran hör - des bäck - kens språng, vin - dens sus och tras - tens sång.

C G7
 2. Tråd föres, tråd hämtas,
 C
 int' jag föres, int' jag hämtas,
 Am C Dm
 tiden flyger, året går,
 G7 C
 aldrig får jag man i år.

C G7
 3. Spinn, spinn dotter min!
 C
 Morgon kommer friarn din.
 Am C Dm
 Dottern spann, och tåren rann;
 G7 C
 aldrig kom den friarn fram.

Storm_ och böl-jortyst-na ren, him- la-val-vets mat-ta sken mer_ och mer för
sva - gas, ren_ det bör-jar da_ gas, mol-nen sim-ma, kvalm och dim-ma
bå-dar so-lens ble-ka strim-ma. Väd- ren spe-la friskt och täckt, fönst- ren ris-tas
vid var fläkt, lönn_ och as-par su - sa, kärr_ och käl-lor bru - sa,
or-ren spe-lar, töm-mar, se-lar bon-den åt_ sin få - le de-lar. Ren i var spis
fladd-rar och fräs spå-nor och ris, stic-kor och gräs, re-dan väl-ling-gry-tan ko-kar.
Ren med y-vig lugg tor-parn ut-i mjugg ef-ter to-baks-el-den sno-kar;
och på äng-en ren, lu-tad mot en sten dal-karln i sin skyf-fel tar.

C   G7   C
 Krögarn stöveln på sig drar,
                  G7   C
 skurar brännvinskannan klar,
                  G C

ren i stopet fattar,
G7 C
står i dörrn och skrattar;
G7 C
pipan blossar,
G7 C
gubben trossar

G7
bygdens kämpar, barn och gossar.

C   G7   C
Gumman på sin vagn vid grind
                 G7   C
håller handen under kind
                                 G C

av och an hon vickar
 slumrar in och nickar;
 solen sticker
 gumman kvicker

G7
vaknar och ur stopet dricker.

C
 Kvarnar och hjul
 G7 C
 börja sin fart;

 hör, från ett skjul
 G7 C
 hörde du klart
 D7 G
 första slaget uti smedjan.
 C
 Smeden, smal och lång
 F
 med en glödgad tång
 C G7 C
 naken ända upp till medjan

Bellman i de "fina salongerna". Här är han på ett av många besök hemma hos familjen Westman.

mellan eld och sand,
 F
 med en pust i hand,
 C G7 C
 sjunger nu sin morgonbön.

Bellmansbysten, modellerad av J.N.Byström, avtäcktes under stora högtidligheter den 26 juli 1829. Närvarande denna afton var bland många andra medlemmar ur den kungliga familjen, skaldens änka Lovisa och hans ende efterlevande son, kramhandlaren Adolf Bellman. Det var vid detta tillfälle drottningen frågade Lovisa "hur det var att vara gift med ett sådant geni" och Lovisa replikerade: "Han var inte så rolig hemma alltid, människan!" Årsdagen av bystens avtäckning har blivit Bellmansdagen.

STADSBUDSVISAN

1. Stads - bu - det får ej ska ni tro en en - da stund av ro, nej, jämt så ska man gno.
 Folk ska ju all - tid by - ta bo och då ska man va me och bä - ra.
 Flå - san - de trap - pa upp och ned man kno - gar med be - sked och bär sig halvt ur led
 Folk ska ju allt sitt skräp ha med ty gam - la sa - ker är så kä - ra. 2. Det
 är scha - tull och spi - net - ter och gam - la blek - ta jac - ket - ter och
 vin - ter - mös - sor och hät - ter på vil - ka jag ej vär - de sät - ter. Och
 det är lump och kle - no - der som ärvt av fan och hans bro - der i
 form av gam - la kom - mo - der och il - la gör - da mar - mor - sto - der.

3. Och det är gafflar och porslin
 och blommig rullgardin
 och Singersymaskin.
 Filtar som lukta naftalin
 och högar utav tidningsnummer.
 Lådor och blommor utan tal,
 lampett och piedestal,
 porträtt utav prins Karl,
 flaggor, medaljer och pokal,
 pianon, basfiol och trummer.

4. Man gnor så påkarna sväller
 från morgon tills det blir kvällen
 och knogar med akvareller,
 som inte något föreställer.
 Man bär upp duschateller
 av alla sorters modeller
 och gamla literputeller
 där sista droppen ännu dräller.

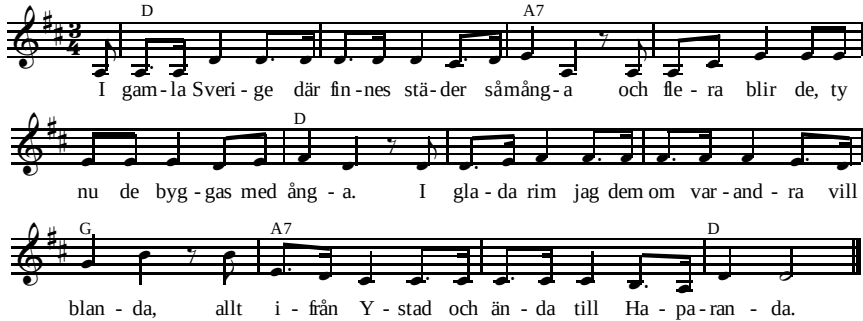

5. Och det är bord som ej kan stå^D
och klockor som ej gå^{A7}
men det ska med ändå.^D
Stolar och rokokobyrå^{A7}
och soffor ifrån Wasatiden.^D
Tavlor med ram men utan glas
och glas till fint kalas^{A7}
och blommor i en vas.^D
Fotografier i enfase
och draperier utav siden.^{A7}^D
6. Man gnor så svetten den skvalar^G
och bär på dynor och schalar^D
från både kamrar och salar^{A7}
som riktigt vimlar utav malar.^D
Man lastar tunna och bytta^G
och pallar som blivit lytta^D
och inte är till nån nytta^{A7}
men man får göra mer än flytta.^D
7. Man kan få knalla till station^D
och stå där som ett hjon^{A7}
och glo som en spion.^D
Ty det kan komma en person
som vill att man ska väskan köra.^{A7}^D
Och man får hämta ut ranson
av cognac, vin och kron^{A7}
åt greve och baron.^D
Och man får vara postiljon,
ja, allting får ett stadsbud göra.^{A7}^D

8. Man går till farbror på "stampen"^G
med klockan åt småstadspampen,^D
när som det lider mot tampen^{A7}
och han har tänkt att uppge kampen.^D
Man piskar kuddar och matter^G
betalar hyror och skatter^D
och dränker hundar och katter^{A7}
så man blir både trött och matter.^D
9. Man går med brev och cirkulär^D
och blir impopulär^{A7}
i bostad och affär^D
för att dom hotas här och där
att vräkas om dom ej betalar.^{A7}^D
Man blir av springet mycket trött,
det värker i ens kött^{A7}
och ögat blickar slött.^D
Men man får gno tills man ser rött,
om vila skall man aldrig tala.^{A7}^D
10. Ty folk skall ha hem paketer^G
med ärtor, sill och tapeter^D
och kräftor, dill och raketer,^{A7}
för alla eventualiteter.^D
Nu får jag sluta skrodera,^G
jag hinner inte nå't mera,^D
ty jag skall ut och rotera^{A7}
kring alla plank och affischera.^D

SVERIGES STÄDER

Mel. *Ester Jönsson*
John Tegnberg

I gam-la Sveri-ge där fin-nes stä-der såmång-a och fle-ra blir de, ty
nu de byg-gas med ång-a. I gla-da rim jag dem om var-and-ra vill
blan-da, allt i-från Y-stad och än-da till Ha-pa-ran-da.

2. Det gamla Uppsala har så gott om studenter
och uti Sala där finns det silver, som blänker.
I Örebro finns där massor av kräftor,
och i Arboga finns öl som plär komma efter.
3. I Södertälje där finns det kringlor och tokar,
och omkring Malmö där finns kanaler och bokar.
I Falun blir man med korv och kräftor trakterad,
i Karlstad skiner vår sol så blank och polerad.
4. I gamla Visby oss fröjd ruinerna skänka,
och uti Vadstena finnes spetsar kantänka.
I Eskilstuna man slipar knivar och saxar,
och uti Halmstad där finns så livade laxar.
5. För pepparkakor har Kungälv namn här i Norden,
och Karlshamnspunschen, den är den bästa på jorden.
Vi få från Jönköping våra säkerhetsstickor
och ifrån Stockholm så många livade flickor.

6. I Göteborg finns Carnegies porter och pengar
men för sin brist på en kvast får Kalmar små slängar.
Om staden Åmål är "ändå något" en sägen
och uti Trosa är världens ände belägen.
7. I Karlskrona där finnas båtsmän och dockor,
och ifrån Säter vi få av masarna klockor.
Från kaffehalvan får Uddevalla nog snäsor,
och uti Norrköping finnas norrköpingsnäsor.
8. I staden Motala byggs där fartyg i massor,
och lilla Gränna, en trädgårdsstad som gör kassor.
Om staden Skövde, en sägen finnas om skälmar,
och uti kyrkan i Askersund finns det hjälmar.
9. I Västerås smaka salta gurkorna malle,
och i Borås föds varenda mänska till knalle.
I Filipstad får pianot ej visa bena.....
nej, kors i Kristinehamn, ej illa jag mena!

SVERIGES LANDSKAP

melodi: Öpp Amaryllis
P. M. Bellman

Lägg väl på min - ne, hjär - ta och sin - ne, vad jag dig sä - ger nu, min vän.

Då skall du fin - na att du kan vin - na myc - ket båd nytt och nöj - samt än.

Se på kar - tan det väl mö - dan lö - nar. Ser du lan - det fullt av vack - ra sjö - ar

berg och ström - mar, flo - der, skäroch ö - ar. Sve - rige det he - ter vårt fä - der - nes land.

2. Kuster så långa; landskap så många:
 Fyra och tjugo kan man se.
 Uppland och Sörmland, Västmanland, Närke
 Värmland jämte Dalarne.
 Östergötland, Västergötland, Dalsland,
 Bohuslän och Halland jämte Skåne,
 Blekinge och Småland, Öland, Gotland,
 ligga i Svea- och Götaland.

3. Fädernejorden, längst upp i Norden,
 stor del av året är så kall.
 Norrland, så bör du kalla det, hör du!
 Renen där trivs bland gran och tall.
 Gästrikland och Hälsingland i söder,
 Härjedalen, Jämtland, Medelpad samt
 Ångermanland, Västerbotten, Lappland,
 landskapen åtta, nu minns du ju det.

SÅ GÅ VI RUNT OM ETT ENERISSNÅR

Så gå vi runt om ett e - ne - ris - snår, e - ne - ris - snår, e - ne - ris - snår.

Så gå vi runt om ett e - ne - ris - snår ti - digt en mån - dags - mor - gon.

D **A7** **D**
 Så göra vi när vi tvätta våra kläder, tvätta våra kläder, tvätta våra kläder.
A7 **D**
 Så göra vi när vi tvätta våra kläder, tidigt en **måndags**morgon.

D **A7** **D**
 Så göra vi när vi skölja våra kläder, skölja våra kläder, skölja våra kläder.
A7 **D**
 Så göra vi när vi skölja våra kläder, tidigt en **tisdags**morgon.

D **A7** **D**
 Så göra vi när vi hänga våra kläder, hänga våra kläder, hänga våra kläder.
A7 **D**
 Så göra vi när vi hänga våra kläder, tidigt en **onsdags**morgon.

D **A7** **D**
 Så göra vi när vi mangla våra kläder, mangla våra kläder, mangla våra kläder.
A7 **D**
 Så göra vi när vi mangla våra kläder, tidigt en **torsdags**morgon.

D **A7** **D**
 Så göra vi när vi stryka våra kläder, stryka våra kläder, stryka våra kläder.
A7 **D**
 Så göra vi när vi stryka våra kläder, tidigt en **fredags**morgon.

D **A7** **D**
 Så göra vi när vi skura golvet, skura golvet, skura golvet
A7 **D**
 Så göra vi när vi skura golvet, tidigt en **lördags**morgon.

D **A7** **D**
 Så göra vi när till kyrkan vi gå, kyrkan vi gå, kyrkan vi gå
A7 **D**
 Så göra vi när kyrkan vi gå, tidigt en **söndags**morgon.

Så lun-ka vi så små-ning-om från Bacchi bul-ler och tu-mult, när dö-den ro-par:
 Gran - ne kom, ditt tim - glas är nu fullt. Du gub - be fäll din kryc - ka ner, och
 du, du yng - ling lyd min lag, den sköns - ta nymf som åt dig ler in - un - der ar - men
 tag. Tyc - ker du att gra - ven är för djup, nå, väl-an, så tag dig då en sup, tag dig
 sen_ di - to en, di - to två, di - to tre så dör_ du_ nöj_ då_ re.

2. Du vid din remmare och press,
 rödbrusig och med hatt på sned,
 snart skrider fram din likprocess
 i några svarta led;
 och du som pratar där så stort,
 med band och stjärnor på din rock,
 ren snickarn kistan färdig gjort,
 och hyvlar på dess lock.

Tycker du att graven är för djup
 nå välan, så tag dig då en sup,
 tag dig sen dito en, dito två, dito tre,
 så dör du nöjdare.

3. Säg är du nöjd, min granne, säg,
 så prisa världen nu till slut;
 om vi ha en och samma väg,
 så följoms åt, drick ut.

Men först med vinet rött och vitt
 för vår värdinna bugom oss,
 och halkom sen i graven fritt,
 vid aftonstjärnans bloss.

Tycker du att graven är för djup
 nå välan, så tag dig då en sup,
 tag dig sen dito en, dito två, dito tre,
 så dör du nöjdare.

SÄG MIG DU LILLA FÄGEL

*J L Runberg
Ch W Glück*

Säg mig, du lil - la få - gel där mel - lan al - mens blad, hur
kan du stän - digt sjung - a och stän - digt va - ra glad? Jag
hör din röst var mor - gon, jag hör den var - je kväll, men
li - ka ren är stäm - man och to - nen li - ka säll.

Förrådet är så ringa, din boning är så trång
dock ser du mot din hydda och sjunger varje gång
Du samlar inga skördar, och inga kan du få
du vet ej morgondagen och är så nöjd ändå.

STACKARS DEN SOM ÄR EN DRÄNG

Stac - kars den som är en dräng, bit - ti up - pe, sent i säng, ja
den må va - ra en rik - tig träl om det ska va - ra väl.

Husbond sitter i kammaren sin,
dricker sin toddy från morgon till kväll,
och aldrig så får jag en endaste tår
på hela Guds långa år.

TIDIGT MED SOLEN

R. & Rudebeck

Ti - digt med so - len jag föl - jer min hjord i - från by,
 jung - er min psalm och små fåg - lar - na spe - la i
 sky. To - ner - na lju - da i sko - gen.

G Am G A7 D
 Troget jag vaktar för ulven min betande hjord
 Am G A7 D
 Vilddjuren fly för min bön och Guds skyddande ord
 Am G D7 G
 medan jag vallar i skogen.

G Am G A7 D
 Själv är jag liksom det värnlösa lammet i skog,
 Am G A7 D
 men jag har också min herde, han känner mig nog.
 Am G D7 G
 Honom jag följer i skogen.

G Am G A7 D
 Medan jag sjunger och talar med Gud för mig själv
 Am G A7 D
 svarar mig trastar och lamm och den brusande älv.
 Am G D7 G
 Jag är ej ensam i skogen.

G Am G A7 D
 Duvan hon bygger djupt inne bland träden sitt bo.
 Am G A7 D
 Gömd ifrån världen hon lever i kärlek och tro.
 Am G D7 G
 Så vill jag bygga i skogen.

TILL LAGS ÅT ALLA

(mel. Värnamövisan)

Till lags åt al - la kan ing - en va - ra om värl - den kring man ock skul - le

fa - ra. Så där - för lugnt kan du sa - ken ta vad tyc - ke folk om dig än må ha.

2. Ty hur man brygger och hur man bakar
finns alltid någon som det ej smakar.
Och finns blott en som ger till ett rop,
strax gör detsamma den hela hop.
3. Det finns så mången som blott vill klandra
och döma allt och le åt andra.
Och brister finna de runt omkring
men göra själva platt ingenting.
4. Och brutna kvistar det finns i skogen
och mull det hänger alltid vid plogen.
Så blir dock slutet på allt till sist,
att varje mänska har skuld och brist.
5. Så kunna trygga vår väg vi vandra,
se på oss själva och ej på andra.
Men hjälpa nästan det är dock bäst
och göra vad som oss höves mest.

TILL MIN SYSTER

Van Anderson

Nu spe - lär vå - rens ljun - ma vind i my - rens gu - la starr, och
 sak - ta sti - ga sa - gor - na kring ön i Ber - ga förs. För -
 låt ett stänk av bit - ter fröjd, en vi - sa till gi - tarr, det
 star - ka oss till lä - ke - dom likt stran - dens ung - a pors.

▲ ... 14

En sång till dej, min syster, när all marken väntar vår!
 Luossas ljunghed surrar yr av vind och vilda bin.
 Där lärde vi oss tunga steg i våra yngsta år,
 och ingen vet hur djupt vi drack vår barndoms beska vin.

Men härlig, härlig våren kom vart år i rosor klädd,
 fast sorgens skymning smekte oss och blekte kindens färg.
 En dag på knä för Konungen, en natt för skuggan rädd,
 och sedan drack du salighet ur flod och fjäll och berg.

Kom ut, när stormen viner vild i apel, pil och hägg!
 Se, vårens himlar brinna till Guds och änglars lov!
 Och när du sövts till drömmar av resedan vid din vägg,
 all ängens rosor ropa, kom ut till oss och sov!

TILL ÖSTERLAND VILL JAG FARA

Till Ös - ter - land vill jag fa - ra, där bor all - ra kä - res - tanmin. Bort - om
berg och dju - pa da - lar allt un - der så grö - nan en lind.

2. Allt för min kärastes hydda
där stånda två träd så grön,
som alltid äro beprydda
med blomster av vällukt så skön.

5. Jag måste ock icke förglömma
den sköna kristalleflod
de levande vattuströmmar,
som fukta de trädens rot.

3. De grönskas båd vinter och sommar
i lunden där de stå,
det ena bär muskotteblommor
det andra nejlikor små.

6. Min själ, du göre dig redo
den vida vägen att gå
över berg och torra hedar,
förr'n natten faller oss på!

4. Där är ock en hage planterad
väl efter ett högt förstånd,
med träd och örter förmerad,
som jag ej beskriva kan.

7. Jag sökte av allt mitt sinne
och fann honom icke där,
var skall jag honom finna,
som själen håller så kär?

TJUV OCH TJUV, DET SKA DU HETA

Tjuv och tjuv det ska du he - ta, för du stal min lil - la vän; men jag har den
en - da trös - ten, att jag får en ann i - gen. Tror jag, tra - la - la,
tror jag, tra - la - la, tror jag, tra - la - la, tror jag så.

TJENIS, AMANDA!

Emil Norlander

Tje - nis, A - man - da, så snällt att du kom, här ska du
 se vi ska fröj - da om. Gla - da ett tag ut - i tal - jan ta,
 tje-nis A - man da hugg i å dra! O, du, du kil - li-ga A-
 man - da en så - dan tji - no - na ej finns som du, här ska vi
 fröj - da med var - an - dra, än - da tills so - len går mitt i - tu.

Älskar du grabben, så säj bara till
 här får du kärlek så mycke' du vill.
 Stunsigare grabb kan du allri få
 bussigt, det tar vi å tummar på!

O, du, du killiga Amanda
 en sådan tjinona ej finns som du,

här ska vi fröjda me' varandra,
 ända tills solen går mitt itu.

TRE SMÅ GUMMOR

Anna Maria Roos

Tre små gum-mor skul-le gå en dag till mark-na-den ut-i No-ra.

Vi ska haro-ligt sa gum-mor-na desmå. Vi ska haro-ligt, det kan ni väl för-stå?

Å-kaka-ru-sell och ä-taka-ra-mell och fröj-dashe-lada-gen ut-i No-ra!

Tre små gummor av Anna Maria Roos 1909

Tre små gummor skulle gå en gång,
till marknaden i Nora,
som räcker hela dagen lång
och fröjdar små och stora.
Si, där ska vi ha roligt, vi
sa gummorna de små.
Ja, där ska vi ha roligt, vi
det kan ni väl förstå
och åka karusell
och äta karamell
och fröjdas hela dagen uti Nora.

Men vad ska vi då ta för matsäck med?
sa gummorna till varandra.
För maten där är dyr med besked
och pengarna behövs till allt det andra.
till marknaden i Nora,
som räcker hela dagen lång
och fröjdar små och stora.
För vi ska ha roligt, vi
sa gummorna de små.
Och sådant kostar pengar det
som ni nog kan förstå
att åka karusell
och äta karamell
och fröjdas hela dagen uti Nora.

Jo, paltbröd blir bäst, sa mor i Västanor
för palt är gott till att äta.
Nej, ägg, sa Stina. Nej, sill, sa Jerkersmor.
Och så begynte de att träta.
För mat ska vi ha med oss, vi
sa gummorna de små.
Ja, mat ska vi ha med oss, vi
det kan ni väl förstå!
och åka karusell
och äta karamell
och fröjdas hela dagen uti Nora.

De trätte i timmar, de trätte i tre.
Vi tar palt! Vi tar ägg! Sill vi taga!
De trätte tills solen i väster gick ned.
För sent nu till Nora att draga!
För sent att gå till Nora nu,
det kan ni väl förstå.
För sent att gå till marknad nu
sa gummorna de små
att åka karusell
och äta karamell,
det blir fäll nästa år det - i Nora!

TRE TRALLANDE JÄNTOR

*Gustaf Frickling
Felix Kurling*

Där ging - o tre jän - tor i so - len på vä - gen vid Lin - da - ne Le. De
sväng - de, de svep - te med kjo - len de tral - la - de al - la de tre. Tra
la la la la tra la la la la la tra la la la la la la la la tra
la la la la tra la la la la la tra la la la la la la la la.

A
Men när som de kommo till kröken
E7 A
av vägen vid Lindane Le
de ropade alla: "Hör göken!"
E7 H7 E
sen skvätte och tystnade de.
A
Tralalalalala.....

A
Och tego så tyst som de döda
E7 A
och rodnade alla de tre,
men varföre blevo de röda
E7 H7 E
och varföre tystnade de?
A
Tralalalalala.....

A
(Jo!) Det stod tre studenter vid kröken
E7 A
och flinade alla de tre,
och härmde och skreko: "Hör göken!"
E H7 E
och alla så trallade de.
A
Tralalalalala.....

TRYGGARE KAN INGEN VARA

Lina Sandell
Svensk folksmelodi

Tryg- ga - re kan ing - en va - ra än Guds lil - la bar - na - ska - ra. Stjär - nan
ej på him - la - fäs - tet, få - geln ej i kän - da näs - tet.

2. Herren sina trogna vårdar
uti Sions helga gårdar.
Över dem han sig förbarmar
bär dem uppå fadersarmar.

3. Ingen nöd och ingen lycka
skall utur hans hand dem rycka.
Han vår vän för andra vänner
sina barns bekymmer känner.

4. Vad han tar och vad han giver
samme fader han förbliver.
Och hans mål är blott det ena:
barnets sanna väl allena.

Träd fram, du nat - tens gud, att so - lens lå - gor_ däm - pa bjud stjär - nan på din
sky mot_ af - ton - rod - nan käm - pa, gör_ ljum - ma böl - jan kall, slut
ö - gats för - låt till, kom lind - ra kval_ och_ kräm - pa och_ blo - dets he - ta svall.

C G Dm G7 C
Vid källan allt är tyst, knappt rör sig minsta myra
Em Am Em Am Dm D7 G
när mot dess klara djup Timantes i sin yra
C G D7 G
bespeglar månans klot.
A7 Dm G C G7
På grenen av en alm Alexis hängt sin lyra,
C F C
och slumrat vid dess fot.

C G Dm G7 C
Nu råder nattens frid, och ögat vill dig sluta,
Em Am Em Am Dm D7 G
lägg bort din pipa Pan! Alexis, tag din luta,
C G D7 G
och sjung i skogens valv!
A7 Dm G C G7
Cykloper, fauner, tyst! Hålt gaster, opp att tjuta
C F C
vid storm och jordeskalv.

C G Dm G7 C
Arachne, fäll din nål och lät din ränning stanna;
Em Am Em Am Dm D7 G
kan du ditt ömma bröst mot lutans våld bemanna?
C G D7 G
Nej, lyssna vid hans slag.
A7 Dm G C G7
Vulcan, lägg släggan ner, håll handen för din panna.
C F C
Men nu - nu somnar jag.

TYCKER DU OM MEJ?

Tyc - ker du om mej? Ja, det gör jag. Är det rik - tigt så - kert? Ja, det är det.

Får jag kom - ma till dej? Ja, det får du. Hopp sud - de rud - de rud - de rul - lan lej.

2. Köper du ringen? Jaha, det gör jag.
 Sätter den på fingret? Jaha, det gör jag.
 Är det riktigt säkert? Jaha, det är det.
 Hopp sudde rudde rudde rullan lej.
3. Reser vi till prästen? Jaha, det gör vi.
 Gifter oss förresten? Jaha, det gör vi.
 Är det riktigt säkert? Jaha, det är det.
 Hopp sudde rudde rudde rullan lej.
4. Köper du psalmboken? Jaha, det gör jag.
 Skriver du på pärmen? Jaha, det gör jag.
 Är det riktigt säkert? Jaha, det är det.
 Hopp sudde rudde rudde rullan lej.

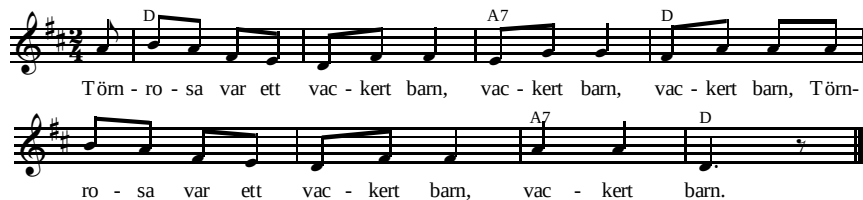
TÄNKER DU ATT JAG FÖRLORADER ÄR

Tän - ker du att jag för - lo - ra - der är fast jag din gunst ej har? Nej,
 du kan va - ra för - vis - sad där - på, att jag har en an - nan i val. Så sant som det här fin - nes
 vat - ten och vin så sant har du va - rit all - ra kä - res - tan min, som un - der him - me - len
 fanns. Men nu är jag li - ka lus - tig och gladoch sjung - er fal - la - la - la - la - la.

Tänker du att jag skulle sörja för dig,
 Så tokig var jag fälle ej.
 Nog får jag en annan som håller av mig
 och inte så hänger man sig.
 Så sant som det är att jag nu sitter här
 så sant har du varit allra kärestan min,
 som under himmelen fanns.
 Men nu är jag lika lustig och glad
 och sjunger falalalalalala!

Jag säger dig nu, till ditt beslut:
 Jag vill dig inte ha
 om du ock varst klädd i förgyllande skrud
 och om min vänskap bad.
 Så sant som det här finnes vatten och vin
 så sant har du varit allra kärestan min,
 som under himmelen fanns.
 Men nu är jag lika lustig och glad
 och sjunger falalalalalala!

TÖRNROSA

^D Hon bodde i det höga slott, ^{A7} höga slott, ^D höga slott,
^{A7} Hon bodde i det höga slott, ^D höga slott.

^D Då kom den onda féén in, ^{A7} féén in, ^D féén in,
^{A7} då kom den onda féén in, ^D féén in.

^D Törnrosa sov i hundra år, ^{A7} hundra år, ^D hundra år
^{A7} Törnrosa sov i hundra år, ^D hundra år.

^D Och häcken växte kämpahög, ^{A7} kämpahög, ^D kämpahög,
^{A7} och häcken växte kämpahög, ^D kämpahög.

^D Då kom den vackra prinsen in, ^{A7} prinsen in, ^D prinsen in,
^{A7} då kom den vackra prinsen in, ^D prinsen in.

^D Törnrosa får ej sova mer, ^{A7} sova mer, ^D sova mer,
^{A7} Törnrosa får ej sova mer, ^D sova mer.

^D Och prinsen dansar med sin brud, ^{A7} med sin brud, ^D med sin brud,
^{A7} och prinsen dansar med sin brud, ^D med sin brud.

^D Och alla hjärtan fröjda sig, ^{A7} fröjda sig, ^D fröjda sig,
^{A7} och alla hjärtan fröjda sig, ^D fröjda sig.

Ul - la, min Ul - la, säj får jag dig bju - da rö - das - te smult - ron i
mjölk och vin? El - ler ur sum - pen en sprit tan de ru - da
el - ler från köl - lan en vat - ten - ter - rin? Dör - rar - na öpp - nas av
väd - ren med vå - da blom - mor och gran - ris väl - lukt ger;
dug - gan - de sky - ar de so - len be - bå - da som du ser.
Ä - ke det gu - dom - lig, Fis - kar - tor - pet, vad? Gu - dom - ligt att be
skå - da! Än de stol - ta stam - mar som stå rad i rad, med
fris - ka blad? Än den lug - na vi - ken som går fram? Åh ja!
Än på långt håll mel - lan di - ken åk - rar - na! Ä - ke det gu dom - ligt,
des - sa äng - ar - na? Gu - dom - li - ga! Gu - dom - li - ga!

Maria Kristina Kiellström föddes 1744. Hon kom att bli förebilden för Bellmans Ulla Winblad, "Nymf och prästinna i Bacchi tempel", som hon beskrivs i företalet till Friedmans Epistlar.

Maria Kristinas liv var inte lätt. Hon kom från ett utfattigt hem och fick tidigt börja arbeta, först som piga, sedan som silkesrederska. 1765 födde hon ett utomäktenskapligt barn, som dog efter åtta dagar. Hon uppges ha tillhört Stockholms lätta garde tillsammans med "Lilla Duvan", "Lärkan", "Lilla lammet" och "Kalvsteken". Själv kallades hon "Knollriga mamsellen" på grund av sitt rika och vågiga svarta hår.

E H7 E H7
 Skål och god middag i fenstret, min sköna!
 E H7 E F#7 H7
 Hör huru klockorna hörs från stan.
 E H7 E H7
 Och se hur dammet bortskymmer det gröna
 E H7 E H7 E
 mellan kalescher och vagnar på plan.
 H7 E H7 E
 Räck mig ur fenstret där du ser mig stanna,
 H7 E F#7 H7
 sömnig i sadeln, min cousine,
 E H7 E
 primo en skorpa, secundo en kanna
 F#7 H7
 Hoglandsvin!

Em
 Ä'ke det gudomligt, Fiskartorpet, vad?
 H7 Em
 Gudomligt att beskåda!
 Än de stolta stammar som stå rad i rad
 Am Em H7 Em
 med friska blad?
 E7 Am
 Än den lugna viken som går fram? Åh ja!
 D7 G
 Än på långt håll mellan diken åkrarna!
 Am
 Ä'ke det gudomligt, dessa ängarna?
 Am Em H7 C Am Em H7 Em
 Gudomliga, gudomliga!

Ulla Winblad

1772 gifte sig Maria kristina med Erik Nordström.
 Hon flyttade med honom till Norrköping.
 Men äktenskapet blev olyckligt, Nordström söp
 och slogs och dog slutligen i ett häkte.

Maria Kristina återvände till Stockholm 1782 och
 gifte om sig med Erik Lindståhl. Varken den nye
 maken eller Maria Kristina själv uppskattade de
 visor om Ulla Winblad som då florerade i staden.

Maria Kristina Kiellström dog 1798. Hon ligger
 begravd på Maria kyrkogård i Stockholm.

Nordström

UDDEN STÅR OCH SOVER

Ud - den står och so - ver. Sjung hopp fad - de - ral - la - la - la - la! Han sö - ker sig en
 små - ger. Sjung hopp fad - de - ra - la - la - la! Tror jag, tra - la - la,
 tror jag, tra - la - la, tror jag, tra - la - la, tror jag, tra - la - la, tror jag, tra - la - la.

Här är en annan variant av "Udden", som innehåller fler verser:

G D7 G
 Udden står och sover, han säger han ska resa bort
 D7 G
 och aldrig komma åter, det är mig ganska svårt.
 D7 G
 Tror jag, tralala, tror jag, tralala,
 D7 G
 tror jag tralala, tror jag, tralalala!

G D7 G
 Men nu var udden dummer, sjung hopp fadderi faderallanlej,
 D7 G
 han söker bara gummor, sjung hopp fadderallanlej.
 D7 G
 Tror jag, tralala, tror jag, tralala,
 D7 G
 tror jag tralala, tror jag, tralalala!

G D7 G
 Men nu var udden kvicker, sjung hopp fadderi faderallanlej,
 D7 G
 han söker bara flickor, sjung hopp fadderallanlej.
 D7 G
 Tror jag, tralala, tror jag, tralala,
 D7 G
 tror jag tralala, tror jag, tralalala!

UPPÅ KÄLLARBACKEN

Up - på käl - lar - bac - ken, up - på käl - lar - bac - ken har jag min vän.

Up - på käl - lar - bac - ken, up - på käl - lar - bac - ken har jag min vän.

Vac - ker är han, fi - ner är han, gla - der är han när han dan - sar.

Vac - ker är han, fi - ner är han, gla - der är han när han dan - sar.

UPPÅ VÅRAN GÅRD

Melodi: Folkan går

Up - på vå - ran gård, där står en gam - mal Ford,

u - tan hjul och u - tan däck och mo - torn den är väck!

Och tittar man där bak så har den inget flak
och tittar man där förarn satt så finns det ingen ratt!

Den går på terpentin och smör och margarin
Den går som en trumpetraket i Johanssons staket!

Och Johansson kom ut med bössan full av krut
sen så minns jag inget mer så nu är visan slut!

Under det andra världskriget använde armén de breda däcken som fanns på många bilar.
Därför stod det Fordar upplade utan hjul och utan däck lite varstans i landet!

Ur gnistrande vinet

Gustaf de Nylander

Ynglingens fantasi

Ur gnist - ran - de vi - net din skål vill jag dric - ka i ung - do - mens
fäg - ring för - tju - san - de flic - ka med sång - ens och kär - le - kens gud i för -
bund, hos dig vill jag drö - ja med ly - ran en stund.

Ur gnistrande vinet din skål vill jag dricka
i ungdomens fägring förtjusande flicka
med sångens och kärlekens gud i förbund
hos dig vill jag dröja med lyran en stund.

Att sjunga den sällhet som bor i mitt sinne
så ren som den flyktade barndomens minne!
Men felar mig toner och darrar min röst
jag finner min styrka igen vid ditt bröst.

Då solen i väster sin strålkrona gömmer
på dig blott jag tänker, om dig blott jag drömmer
Var tindrande stjärna som börjar sitt tåg
sig avspeglar sin bild i den slumrande våg.

Om havet vi se i de lugnaste stunder
och skåda vi himlen båd' över och under
Din själ är den speglande blå ocean
och jag är den sjungande, döende svan.

G Am
 Ej föddes en tanke mer ren än ditt hjärta
 D7 G
 jag ser dig med oro och bortflyr med smärta.
 C Am
 Vid första ackord av din viskande röst
 G D7 G
 en ljusvingad ängel flög in i mitt bröst.
 G Am
 O, le då! Ej längre jag klagar och gråter
 D7 G
 där borta vi snart blir förenade åter.
 C Am
 Jag lyss till din viskning och dricker med lust
 G D7 G
 din glödande kyss utur druvornas must.
 G Am
 Jag suckar med tårar och ropar med smärta
 D7 G
 kom åter du hulda till ädlingens hjärta!
 C Am
 Snart reder sig jorden sig åter till brud.
 G D7 G
 och lunderna klädas i grönskande skrud.
 G Am
 När du sjunker ned i den nattliga graven,
 D7 G
 då breddes ett ljusflor kring jorden och haven.
 C Am
 Farväl all min kärlek, farväl all min sång!
 G D7 G
 Vi träffas nog en gång, fast väntan är lång.

Visan *Ynglingens fantasi* kom i tryck 1858. Den uppges i ett vistryck från 1860 vara författad av O.G Pallin, men har enligt flera andra källor Gustaf de Vylder som upphovsman till texten. Melodin kan vara tysk. Vid den här tiden i mitten av 1800-talet var det ett stort inflöde av vismelodier från Tyskland. Det var ofta enkla melodier med få harmonier.

Den 14 augusti företar mekanikus *Anton Bernhard Zandahl* ett experiment med en undervattenskanon. Det slutar med ett stort fiasko och blir faktiskt en visa över hela stan - och det är Frans Hodell som skriver visan *Sandahls kanon* till sitt lustspel Andersson, Pettersson och Lundström på Södra teatern.

UTI VÅR HAGE

Folkvisa från Gotland

Ut - i vår ha - ge där väx - a blå bär. Kom hjär - tans fröjd!

Vill dumig nå - got så träf - fas vi där. Kom lil - jor och ak - vi - le - ja, kom

ro - sor och sa - li - vi - a, kom lju - va krus - myn - ta, kom hjär - tans fröjd!

2. Fagra små blommor där bjuda till dans.

Kom hjärtans fröjd.

Vill du så binder jag åt dig en krans.

Kom liljor och akvileja,

kom rosor och salvia

kom ljuva krusmynta,

kom hjärtans fröjd.

3. Kransen den sätter jag sen i ditt hår.

Kom hjärtans fröjd.

Solen den dalar, men hoppet uppgår.

Kom liljor och akvileja....

4. Uti vår hage finns blommor och bär.

Kom hjärtans fröjd.

Men utav alla du kärast mig är.

Kom liljor och akvileja...

Vi vet ganska lite om texten till *Uti vår hage* - och ännu mindre om melodin. De här två stroforna är upptecknade av den gotländske geologen Thorbern Fegraeus (1853-1923)

*Äuti mors hage, där vaksar blabär,
kum hjärtansfrögd!
U vilst däu mi nåke, så träffes vör där.
Kum liljar u pullilaje Kum rosar u salivie
Kum krusande mynte Kum hjärtans frögd.*

*U nå har je blet giftar, nå hajtar ja mor -
-Kum hjärtans frögd
Nå jär ja lete betar än ja var e fjor
Kum liljar u pullilaje osv.*

En ännu äldre förlaga, med uppräknig av olika örter, finns med som omkväde till en medeltidsballad i en visbok från ca 1600 (KB: s visbok 8:o nr 35):

*Wungersuen snaka thill kärristen sin:
Min hiertans frödh,
wille J rida /J/ lunden Jdag,
Roser och saluier, lilijer och persilier
krusade mynte och hiertans frödh*

Hugo Alfvéns arrangemang av "Uti vår hage" för manskör och blandad kör trycktes 1923. Det är i den här formen visan har förts vidare i visböcker och körverk.

VANDRINGEN I VÄRLDEN

Ja, vand - ring - en i värl - den är svår att tän - ka på. Det
 är så mång - a ö - den, som en ska ge - nom - gå. Men
 den som har en tro - gen vän, en tro - gen och upp - rik - tig vän, han
 lät - tar li - vets bör - da när sorg be - kym - rar den.

2. Ett avsked vill jag taga utav ditt ljuva namn.
 Hav tack för varje gång, du mig slutit i din famn.
 Hav tack för varje vänligt ord du med mig talat har.
 Du är i mina tankar, du blir där ständigt kvar.

3. Vad det är svårt i världen när kärleken den rår.
 Det har jag fått erfara i mina ungdomsår.
 Ty nu är bandet upplöst, min vän är viken bort,
 sitt löfte har hon brutit, min glädje den blev kort.

4. Jag kan ej längre tåla, jag måste tala ut
 ja, det är blott om vänskapen som nu är tagen slut,
 ja, det är blott om kärleken emellan dig och mig
 som aldrig kan utslockna, förrän jag dör från dig.

5. Har någon lust att veta vem visan diktat har
 det är en fattig yngling som troget hjärta bar.
 Mitt namn vill jag ej nämna, det kan ni väl förstå
 ty flickan som jag älskade, den kan jag aldrig få.

VAR JAG GÅR I SKOGAR BERG OCH DALAR

Var jag går i sko-gar, berg och da-lar____ föl-jer mig en
 vän, jag hör hans röst.____ Väl o-syn-lig är han, men han
 ta-lar,____ ta-lar stund-om var-ning, stund-om
 tröst.____ Det är Her-den god; väl var han dö-der____ men han
 le-ver____ i all e-vig-het,____ Si-na får han
 föl-jer, vår-dar fö-der____ med o-säg-lig tro-fast____
 het____ Si-na får han föl-jer, vår-dar fö-der____ med o-
 säg-lig tro-fast____ het.

© O. Rosénius
 Folkmelodi
 Psalm 251

G C Am
 Allt vad vi till evig tid behöva,
 D7 G
 allt i alla har jag i min vän.
 C Am
 Allt vad som mitt hjärta kan bedröva
 D7 G
 känner han och hjälper det igen.
 D7 G
 Väl försvinner ofta vännen kära,
 D7 G
 men han sade själv en liten tid,
 H7 C Am
 sen en tid igen och jag är nära,
 D7 G
 då blir åter fröjd och frid.
 H7 C Am
 sen en tid igen och jag är nära,
 D7 G
 då blir åter fröjd och frid.

DEM KAN VÄL SITTA TYST OCH STILL?

Vem kan väl sit - ta tyst och still när lär - kan slår i skyn sin
drill? Vem kan väl sit - ta tyst och still när lär - kan slår sin
drill? Fi de - ri, fi - de - ra, fi - de - ral - lan - la fi - de -
ral - lan la fi - de - ral - lan - la. Vem kan väl sit - ta
tyst och still när lär - kan slår sin drill?

G D7 G
Jag måste sjunga, jag också
D7 G
ty himlen är så klar och blå.
C G
Jag måste sjunga, jag också
D7 G
ty himlen är så blå.

D7 G
Fideri, fidera, fiderallanla,
D7 G
fiderallanla, fiderallanla.
C G
Jag måste sjunga, jag också
D7 G
ty himlen är så blå.

DEM KAN SEG LA FÖRUTAN VIND

Vem kan seg - la för - u - tan vind, vem kan ro u - tan å - ror,
Dm Am Dm E7 Am
vem kan skil - jas från vän - nen sin u - tan att fäl - la tå - rar?

Am
Jag kan segla förutan vind,
Dm Am
jag kan ro utan åror,
Dm Am
men ej skiljas från vännen min
Dm E7 Am
utan att fälla tårar.

VEM ÄR DIN VÄN?

Vem är din vän? Du tu - sen vän - ner fin - ner. Så läng - e
 du på lyc - kans höj - der står. Men var och en av des - sa snart för -
 svin - ner, så snart din lyc - kas sol till - ba - ka går.

D **A7**
 Vem är din vän? Kanhända lekkamraten
D
 ifrån din barndoms lyckligare dar.
G
 Nej, han har fått en bättre plats vid staten
A7 **D**
 och minnes knappt vem han fordom var.

D **A7**
 Vem är din vän? Kanhända han som glaset
D
 dig skaffade uti ett muntert lag.
G
 Nej, du tar fel, det var blott vid kalaset
A7 **D**
 han var din vän och bror en enda dag.

D **A7**
 Vem är din vän när lyckans sol gått neder
D
 och bleka nöden för din hydda står?
G
 Vem söker upp dig, delar ditt bekymmer?
A7 **D**
 Vem är din vän, som var din vän i går?

D **A7**
 Jag vet en vän: Fly till din moders hjärta.
D
 Fast ofta glömd hon känner dig igen.
G
 Ifrån den stund hon födde dig med smärta
A7 **D**
 hon är och blir din enda sanna vän.

VI DRICKER KAFFE

(mel. *Nämnarvisan*)

Vi dric-ker kaf-fe i al-la vä-der i bå-de stör-re och mind-re
stå-der, sta-tions-sam-häl-len och by-a-lag, ja, sörp-lar kaf-fe var-en-da dag.

2. Vi dricker hemma, vi dricker borta,
ibland vid långbord, ibland vid korta.
Vi dricker inom- och utomhus
och gillar kaffe långt mer än snus.

3. Vi dricker kaffe som är magneten
i både sällskap och ensamheten,
och det besinnats nu hurusom
vi dricker kaffe mest dygnet om.

4. Den första koppen är alltid toppen
och den vi dricker till sista droppen
Dom goda tingen ju dock är tre,
så det dricks påtår och tretår me'.

5. Ett sparsamt släkte vi aldrig varder
vi dricker kaffe för tolv miljarder
och detta under ett enda år.
Vi dricker kaffe hur än det går.

6. Med glädje fyller vi kaffeburken
och dricker mer än arab och turken.
Fast priset stiger snart om igen
vi dricker kaffe som bara den.

VI GÅ ÖVER DAGGSTÄNKTA BERG

*Olof Thunman
Edvin Eriksson*

Vi gå ö - ver dagg - stänk - ta berg, fal - le - ra som lå - nat av sma - rag - der - na sin
färg, fal - le - ra. Och sor - ger ha vi ing - a, vå - ra gla - da vi - sor kling - a när vi
gå ö - ver dagg - stänk - ta berg, fal - le - ra.

De gamla, de kloka må le, fallera,
vi äro ej förståndiga som de, fallera.
//: Men vem skulle sjunga
om våren den unga
om vi vore kloka som de, fallera. ://

O, människor, förglömm er gråt, fallera,
och kommer och följer oss åt, fallera.
//: Si fjärran vi gånga
att solsenket fånga.
Ja, kommer och följer oss åt, fallera. ://

Så gladeligt hand uti hand, fallera,
nu gå vi till fågel Fenix' land, fallera.
//: Till det sagoland som skiner
av kristaller och rubiner.
Nu gå vi till fågel Fenix' land, fallera. ://

Ursprungligen lyder texten:

*Vi gå över daggstänkta berg, berg, berg
som lånat av smaragdena sin färg, färg, färg...*

En annan version av texten har sjungits på många skolgårdar.
I värsta fall också under sånglektionerna:

*Vi gå över blodstänkta golv, falukorv
där spöken dansa hambo klockan tolv, falukorv,
och skolan ska vi spränga
och magistern ska vi hänga,
när vi gå över blodstänkta golv, falukorv!*

VI KOMMA IFRÅN RIA-RA

Vi kom - ma i - från Ri - a - ra, Ri - a - ra, Ri - a - ra, vi
kom - ma i - från Ri - a - ra, as - ke, das - ke da.

Vad har ni här att göra, göra, göra
vad har ni här att göra, aske, daske da.

Vi söker en av systrarna, systrarna, systrarna
vi söker en av systrarna, aske, daske da.

Vad ska den system heta, heta, heta
vad ska den systema heta, aske, daske da.

Jo, hon ska heta Greta, Greta, Greta
jo, hon ska heta Greta, aske, daske da.

VI SKA STÄLLA TILL EN ROLIGER DANS

Vi skastäl-latill en ro - li-ger dans och vi ska bin-da bå-de kro- na och krans till
dan - sen. Vi ska stäl la till en ro - li-ger dans och vi ska bin da bå-de
kro - na och krans till dan - sen. Hej hopp, en ro - li - ger dans!
Hej hopp, båd kro - na och krans till dan - sen. Hej hopp, en
ro - li - ger dans! Hej hopp, båd kro - na och krans till dan - sen!

VI SÅLDE VÅRA HEMMAN

Vi sål - de vå - ra hem - man och gav oss se - dan ut, som
 få - ge - len bort - fly - ger när som - ma - ren tar slut. Han
 kom - mer en gång å - ter, när vå - ren shri - der fram., men
 vi få ald - rig skå - da vårt kä - ra fos - ter - land.

2. Vi tänkte att förljuva det sista livets slut
 liksom att komma längre än Herren stakat ut.
 Vi reste ifrån Sverige med något övermod,
 vi kände ej det öde oss därute förestod.
3. Och när vi kommo till den liverpoolska hamn
 begynte ångerns tårar så stritt att bryta fram.
 Det blev en hjärtans sveda i bröstet på var och en
 man talar blott om Sverige och om sitt förra hem.
4. Vi packades tillsammans uti ett osunt kvav,
 det var för oss att skåda liksom en öppen grav.
 Och födan som vi fraktat ifrån vår svenska jord
 den blev oss nu förbjuden att taga med ombord.
5. Och när vi hade seglat en vecka eller två,
 ett mörker däckat höljde och bredde sig därpå.
 Ej se varann vi kunde, knappt andas eller gå,
 det var en gruvlig plåga för stora och för små.

6. Nu blir en ömklig hunger, med sorg och gråt och gny,
 en jämmer som sig tränger till himlens klara sky.
 Och döden gruvligt härjar bland människorna ombord,
 man ser de döda kastas i havets vilda flod.
7. Så fanns där ock ett hjärta, som var av hårdan sten,
 jag ryser när jag nämner den engelska kapten.
 Liksom ett djur i skogen som rovet griper an.
 Han var ett djävulskt foster. Han var visst själva fan.
8. Och när vi äntligt strävat till främlingsstranden fram
 då möter oss där kolera - där stupar mången man.
 Det var en ryslig jämmer bland kvinnor och bland män,
 ty alla lågo sjuka och bars i land i säng.
9. O Herre Gud bevara var mänska på vår jord
 från att sig ge i fara och tro kol'ptörers ord.
 Min sång är kylningspulver för dem att taga in
 som ämna emigrera och ha ett flyktigt sinn.
10. En allmakt tycks så ordnat, vår Gud har så beställt
 att ogräs skall uppräckas här uppå Sveas fält
 som bindas skall i knippor och sedan sändas ut
 till långt avlägsna länder där högmod rotas ut.

VI ÄRO MUSIKANTER

D A7 D
 Vi ä - ro mu - si kan - ter allt i - från Ska - ra - borg. Vi kan
 A7 D A7
 spe - la fi - o - li - o - li - o - lej och vi kan spe - la bas - fi - ol och
 D A7
 flöjt, och vi kan dan - sa bom - fal - le - ral - la, bom fal - le ral - la
 D A7 D
 bom - fal - le - ral - la. Vi kan dan - sa bom - fal - le - ral - la, bom - fal - le - ral - la - lej!

D A7 D
 Vi äro musikanter allt ifrån Skaraborg.

A7 D
 Vi äro musikanter allt ifrån Skaraborg.

A7 D
 Vi kan spela fiolio-liolej!

A7 D
 Vi kan spela basfiol och flöjt.

Och vi kan dansa andra hållet,
 A7 D
 andra hållet, andra hållet.

Vi kan dansa andra hållet,
 A7 D
 andra hållet med!

VID ETT TORP I EN SKOG

Carl M. Bellman

Vid ett torp i en skog med en häst för en plog en fat - tig
bon - de kör - de och log. Bäst han kör - de enstund, stack han pi - pan i
mun, för - nöjd av hjär - tans grund. Nöjd på sin
tu - va, klen och knapp, han vän - de sin lil - la å - ker - lapp,
var så ren i sin själ, tänk - te är - ligt och
väl för - u - tan larm och gräl.

E7
Solen glimma i skyn,
A7
alla snarka i byn,
Em A7 D
men morgonrodnan gladda hans syn.
E7
Alltid först gick han ut,
A7
alltid sist hem till slut
Em A7 D
och svettig i var klut.
A7 Em
Bordet för honom dukas snart
H7 Em A7 D
vid källan där vattnet rinner klart.
E7
Middag snart redes till,
A7
med en kaka, en sill
Em A7 D
hans vällust nöjas vill.

VIDEVISAN

Zacharias Topelius
Alice Tegnér

Sov, du lil - la vi - de ung, än så är det vin - ter.
Än så so - va björk och ljung, ros och hy - a - cin - ter.
Än så är det långt till vår in - nan rönn i blom - ma står.
Sov, du lil - la vi - de än så är det vin - ter.

G Hm
Solskens öga ser på dig
Am G
solskens famn dig vaggar.
Hm
Snart blir grönt på skogens stig
A7 D
och var blomma flaggar.
D7 G
Än en liten solskensbön
D7 G
vide liten blir så grön.
E7 Am
Solskens öga ser dig.
D7 G
Solskens famn dig vaggar.

VI LOSSA SAND

Vi los-sa sand i-bland på Sö-der Mä-larstrand, vi los-sa he-la da-gen, vi
var blott åt - ta man som los-sa sand i-bland på Sö-der Mä-lar strand vi
los-sa he-la da-gen vi var blott åt - ta man, som los-sa sand bland.....

VILDANDENS KLAGAN

Till nord - li - ga lan - den vi fo - ro om vå - ren att häc - ka i sä - ven som
 för - ut om å - ren. Vi bygg - de vårt bo ut - i kär - lek och
 tro. Vi bygg - de vårt bo ut - i kär - lek och tro.

2. En afton så sakta vi summo i säven,
 en båt syns i fjärran och framme i stäven
 //: en jägare stod och han sökte vårt blod ://

3. Och strax på minuten det blixtrar och knallar,
 min make är skjuten, hans ångestrop skallar...
 //: jag manade då till flykt mina små.://

4. De kära som flydde jag ej kunde följa
 min sargade vinge jag ej kunde dölja.
 //: I djupet jag dök ifrån blixtar och rök.://

5. Sen dess har jag varit båd' fjärran och nära
 runt sjöarna farit och sökt mina kära,
 //: men mött mina små har jag aldrig ändå.://

6. För männ'skor mig akta av detta jag lärde
 i vass-skydd så sakta jag drar nu min färde
 //: Till obebodd ö uti villande sjö.://

Texten till Vildandens klagan är skriven av Johan Bernhard Gauffin. Den publicerades i tidningen Barnavännen 1886. Tre år senare komponerade Elna Nilsson melodin. Då var hon bara 14 år gammal. På 1950-talet sjöngs sången in på skiva av Thory Bernhards.

VILÅ VID DENNA KÄLLA

Carl Michael Bellman

Vi - la__ vid den - na käl__ la__ vår lil - la fru - kost vi fram - stäl__ la;
rött vin__ med pim - pi - nel - la__ och en nysssku - ten bec - ka - sin.
Klang, vad__ bu - tel - jer, Ul - la__ i vå - ra kor - gar ö - verst ful - la
töm - da__ i grä - set rul - la__ och känn vad äng - an duns - tar__ fin! Ditt
mid - dags - vin sku vi ur kru - sen__ häl - la med glät - tig min
Vi - la__ vid den - na käl - la__ hör vå - ra valt - horns klang__ cou - sine!
Valt - hor - nens__ klang, cou - sine!

D   A7   D
Himmel, vad denna runden,
A7   D   A7   D   A7   D
av friska lövträn sammanbunden,
                                 A7   D
vidgar en plan i lunden
                                 A7   D   A7   D
med strödda gångar och behag!
                                 A7   D
Ljuvligt där löven susa
A7   D   A7   D   A7   D
i svarta virvlar grå och ljusa,
                                 A7   D
träden en skugga krusa
                                 A7   D   A7   D
inunder skyars fläkt och drag.

D A D A
 Tag, Ulla, tag
      A7 D A
 vid denna måltidsstunden
D A D A
 ditt glas som glag!
      D A7 D
 Himmel, vad denna runden
      A7 D A7 D
 bepryds med blommor tusen slag!

      D G D A7 D
 Av blommor tusen slag!

D A7 D
 Nymfen, se var hon kliver
 A7 D A7 D A7 D
 och så beställsam i sin iver
 A7 D
 än ägg och än oliver
 A7 D A7 D
 uppå en rosig tallrik bär.
 A7 D
 Stundom en sked hon öser
 A7 D A7 D A7 D
 och över bunken gräddan slöser;
 A7 D
 floret i barmen pöser,
 A7 D A7 D
 då hon den mandeltårten skär.
 A D A
 En kyckling där,
 A7 D A
 av den hon vingen river
 D A D A
 nyss kallnad är.
 D A7 D
 Nymfen, se vad hon kliver
 A7 D A7 D
 och svettas i ett kärt besvär.

 D G D A7 D
 Och svettas i besvär!

D A7 D
 Äntlig i detta gröna
 A7 D A7 D A7 D
 får du mitt sista avsked röna;
 A7 D
 Ulla, farväl, min sköna;
 A7 D A7 D
 vid alla instrumenters ljud!
 A7 D
 Fredman ser i minuten
 A7 D A7 D A7 D
 sig till naturens skuld förbruten
 A7 D
 Clotho ren ur syrtuten
 A7 D A7 D
 avklippt en knapp vid Charons bud.
 A D A
 Kom, hjärtats gud,
 A7 D A
 att Fröjas ätt belöna
 D A D A
 med Bacchi skrud!
 D A7 D
 Äntlig i detta gröna
 A7 D A7 D
 stod Ulla sista gången brud.

 D G D A7 D
 Den sista gången brud.

Mollberg

Korporal Mollberg: ägde hus på Hornsgatan, var en tid fabriksidkare, så ryttare, utan hus, häst och schabrak, omsider dansmästare. Så beskrivs Mollberg i Fredmans Epistlar.

I vekligheten hette han Lorentz Mollberg. Han var son till en skräddare och fick ärva ett väveri av sin morbror. Han hade ingen framgång som fabriksidkare och öppnade då en danssalong. Mollberg gifte sig och fick tre barn. Efter några år slog han in på den militära banan och blev ryttare vid livregementet. Han dog utfattig 1772.

VILJEN I VETA

Vil - jen I ve - ta och vil - jen I för - stå hur bön - der - na plä - ga så hav -
 re? Min fa - der han såd - de han såd - de så här, och se - dan så vi - la - de han
 ar - men. Han stam - pa med sin fot, han klap - pa med sin hand, så gla - de -
 lig, så gla - de - lig, han vän - de sig om ut - i dan - sen.

G C G
 Se, vad jag fått uti min hand,
 D7 G
 och se vad jag fått att föra!

En liten flicka
 C G
 så fager och så grann
 D7 G
 så nätt uti sina kläder.
 C G
 Jag håller dig så kär,
 Em A7 D7
 jag stiger dig så när,
 Em C Am D7
 jag kan inte säga hur vacker du är
 Am D7 G
 jag låter dig stå för en annan.

VINDEN DRÄR

Vin - den drar, skep - pet får bort till fjär - ran land. Och
 sjö - mans - gos - sens lil - la, lil - la vän står sör - jan - de på strand. Och
 sjö - mans - gos - sens lil - la, lil - la vän står sör - jan - de på strand.

D
 Gråt nu ej, lilla vän
A7
 torka tåren bort
D
 och tänk på mig och på den ljuva tid
G A7 D
 som kommer inom kort!
Em A7 D
 Tänk på mig och på den ljuva tid
G A7 D
 som kommer inom kort!

D
 Silver, gull, kistan full,
A7
 hämtar jag åt dig.
D
 Jag hämtar siden, sammetstyg
G A7 D
 och allt jag skänker dig.
Em A7 D
 Jag hämtar siden, sammetstyg
G A7 D
 och allt jag skänker dig.

VYSSA LULLA, LITET BARN

Vys - sa lul - la li - tet barn får en li - ten ka - ka.
 Vys - sa - lul - la li - tet barn, får en li - ten ka - ka.
 Kan jag ing - en ka - ka få, skall jag lå - ta vag - gan stå, lå - ta barn få grå - ta.

VÅRVINDAR FRISKA

Julius Nyberg
Svensk folksmelodi

Vår - vin - dar fris - ka le - ka och vis - ka lun - der - na kring, likt äls - kan - de par.

Ström - mar - na i - la, fin - na ej vi - la för'n ner i dju - pet stört - vå - gen far.

Kla - ga, mitt hjär - ta, kla - ga! O, hör! Vall - hor - nets klang bland klip - por - na dör,

ström - kar - len spe - lar, sor - ger - na de - lar va - kan kring berg och dal.

2. Hjärtat vill brista - ack! När den sista
gången jag hörde kärlekens röst.
Avskedets plåga, ögonen låga,
mun emot mun vid klappande bröst.
Fjälldalen stod i blomstrande skrud,
trasten slog drill på drill för sin brud,
strömkarlen spelte, sorgerna delte,
suckande berg och dal.

3. Natten så fager, ljus som en dager
göt över skog och bölja sin glans.
Älvornas vingar glänsande ringar
slöto kring ängens tuva i dans.
Suckande hjärtan, suckande lund,
smekande ord och saligt förbund!
Strömkarlen spelte sorgerna delte
vakant kring berg och dal.

4. Ack, att vid polen midsommarsolen
tusende år bortsovit så sällt!
Hastigt vem kallar? Krigsbudet skallar
fjärran ifrån "Till vapen!" så gällt.
Nu var ej tid hos flickan att bo,
löftet han gav om kärlek och tro:
strömkarlen spelte, sorgerna delte,
suckande berg och dal.

5. Hurtigt på slätten med bajonetten
snabb som en ren han ilade ned.
Där, ibland fanor, flygande svanor
klingande spel, i blixtrande led,
rak som en tall han höjde sig opp,
såg jag hans bild vid tårarnas lopp.
strömkarlen spelte, sorgerna delte,
suckande berg och dal.

6. ^{Em} Snart han marschera - kom aldrig mera
^{H7} åter till hemmets ^{Em} brudliga ^{H7} tjäll.
^{Em} När av min Modig vålnaden blodig
^{H7} svävar på västerns ^{Em} rodnande fjäll,
^G Kлага mitt ^D hjärta, kлага! O, hör!
^{Em} Vallhornets ^{H7} klang bland klipporna ^{Em} dör
^{H7} Strömkarlen ^{Em} spelar, sorgerna ^{Em} delar
^{H7} vakan ^{Em} kring berg och dal.

VISAN OM TJABO RALLARE

En ral - la - re, en ral - la - re på Ros - lags - ga - tan gick, han
 ha - de sto - ra ö - ron och nä - san var en klick.

Och byxorna de hasade och skorna mitt itu
 han skulle gå och möta sin rara lilla fru.

I hörnet stod en annan och rökte sina bloss
 med tjusig lock i pannan: "Kom Tjabo ska vi slåss!"

Den ene fick en kubbe, den andre fick en smäll
 å gör dej inte mallig en annan lördagskväll!

Och Tjabo gick sen vidare, han hitta ett paket
 han trodde det var tobak, men det var dynamit.

Han stoppa det i pipan och tände sedan på
 och pipan sprack i bitar och Tjabo likaså.

Begravningen var billig, den börja klockan sju
 men kistan var för liten, så tårna dom stack ut. (Tittut)

VÄGARNAS SKRIDA

Karl Erik Forsslund

Vä - gar - na de skri - da äl - var - na de gli - da vin - dar - na de ri - da högt på
 lödd - rig sky. Sko - gar - na de gång - a sto - ra steg och lång - a
 å - sar - na de dra - ga långt från bygd och by. Högst av al - la vand - rar
 so - len själv kom och låt oss föl - ja sol och vind och älv!

G C
 Stackars de som sitta i en vrå och titta
 D7 G
 rakt emot en vägg och ingen solglimt få!

Stackars dem som ligga
 C
 längtande och tigga
 D7 G
 bara lite luft och lite himmel blå!
 D7 G
 //: Lyckliga vi fria vandringsmän
 Am D7 G
 glatt vi gå och komma gladare igen! ://

G C
 Upp i fjällen gå vi blåa höjder nå vi,
 D7 G
 vinden blåser bort all dalens rök och damm.

Vindarna de tiga,
 C
 klintarna de stiga,
 D7 G
 djupt i dalen under oss dra molnen fram.
 D7 G
 //: Vandra vi dalen ner igen,
 Am D7 G
 fjällets friska vind han dansar kring oss än! ://

VÄRNAMOVISAN

Jag sjung - er till po - si - ti - vets to - ner en sång om kär - le - kens lju - va
zo - ner, en sång om kär-lek och hopp och tro i App - la - da - len i Vär - na - mo.

2. Det var en yngling, som hette Petter,
från Västbo socken, Hult gården heter.
Han svarvar pinnar, det må ni tro,
på stolfabriken i Värnamo.

3. En afton gick han till gröna lunden
att promenera i aftonstunden.
Han gick, sen solen sig lagt till ro,
till Appladalen i Värnamo.

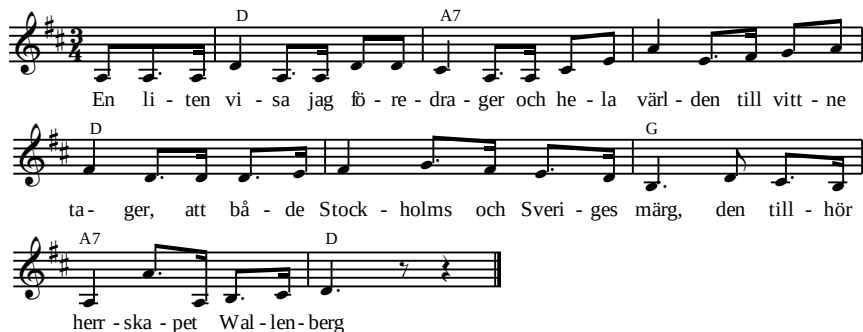
4. På vägen mötte han en vacker flicka,
som kärleksfullt uppå honom blicka',
Han lyft' på hatten och sa: "Måntro,
är fröken hemma i Värnamo?"

5. "Ack nej, i Västbo, där är jag hemma.
Min far är bonde, mitt namn är Emma.
Jag ämnar här blott en tid att bo
och lära sy uti Värnamo."

6. Då bjöd han henne helt artigt armen.
Från deras hjärtan i ungdomsbarmen
Nu byggde Amor helt snabbt en bro
i Appladalen i Värnamo.

WALLENBERGSVISAN

Emil Norlander 1902
Mel. "Värnamovisan"

2. På Stora Nygatan hastigt gnor jag
och på en "byst" på en husvägg glor jag.
Vem är hon väl i sin gråa färg?
- Jo, sa' man, det är - fru Wallenberg.
3. På Gustaf Adolfs torg sågs jag skrida
och såg ett hus på min högra sida.
Vems är det huset? jag sa' burdus.
- Jo, det är Wallenbergs Oprahus.
4. Du milde himmel, jag börja' skena
till Kungsträdgården, där mellan träna,
jag såg ett hus, grått liksom en tank.
tänk, det var Wallenbergs lilla bank.
5. Jag iddes knappt mer i staden vara
till Saltsjöbaden jag bums sågs fara
Va' här ä' vackert, jag sa' så glad...
ja, här ä' Wallenbergs villastad.
6. Jag ger mig på om jag Petrus fråga
om Wallenberg äger himlens båga,
så sa' han: Nej, men han har dess mer,
uti affärer - där längre ner.

Värnamovisans melodi har använts till många olika texter. *Till lags åt alla* på föregående sida och Emil Norlanders *Wallenbergsvisa* är två exempel, men det finns många fler... Originalmelodin komponerades av bagaren Arvid Lindström och texten skrevs av brevbäraren Algot Fogelberg. Visan skrevs inför en basar anordnad av Nationalgodtemplar orden i Värnamo 1896. Apladalen är en hembygdspark i Värnamo som är mycket väl värd ett besök.

Å JÄNTA Å JA

F. A. Dahlgren
Värmländsk polska

Å jän - ta å ja, å jän - ta å ja allt up - på lan - da - vä - gen å ja å
jän - ta å ja, å jän - ta å ja allt up - på lan - da - vä - gen. Där
möt - te hon mig en mor - gon så klar då so - la ho sken på him - me - len så rar å
vac - ker som lju - san da - gen ho var. Mitt hjär - te, vart tog dä vä - gen?

Å jänta å ja, å jänta å ja
allt på missommersvaka, å ja
å jänta å ja, å jänta å ja
allt på missommersvaka
Där råka vi varann mä fräsande fröjd
å allri ja nånsin känt mej så nöjd
ja kasta mina ben i himmelens höjd
och hoppa över alle taka.

Å jänta å ja, å jänta å ja
allt i Ransätters körka, å ja
å jänta å ja, å jänta å ja
allt i Ransätters körka.
Där stodo vi nu vid altaret just
å lovade tro i nöd och i lust
å allt till den allra sistaste pust
så troget varandra dörka.

VÄVA VÄLLMAN

Så vä - va vi vall - man, så slå vi till - sam - man, och
vä - va vall - man och slå till sam - man och lå - ta skä - let gå rätt. och
vä - va vall - man och slå till - sam - man och lå - ta skä - let gå rätt.

ZANDAHLS KANON

Text: Frans Hedell

En yn - ke - lig vi - sa jag bör - jar att sjung - a med an - de och
själ och med kropp och med tung-a, med hjär - ta, med stru - pe, med hals och med
ton om en som blev to - kig i San - dahls ka - non.

2. Det var just en flicka som bodde på söder
som mistat båd' fader och moder och bröder.
För alla var gångna till himmelens zon
precis som åt fanders, herr Sandahls kanon.

3. Och flickan på söder hon hette Fredrika
och plägade ofta i Dagbladet kika.
En dag var hon inne hos hökarn i bo'n,
och då fick hon läsa om Sandahls kanon.

4. Hon läste att den som sig ville begiva
till Danviken skulle ett slughuvud bli.
Om blott man sig ställde och titta från bron,
på båten som sprängdes av Sandahls kanon.

5. Och flickan satt på sig den sötaste minen
och koftan och kjolen och så krinolin.
Och sedan till Danviken tog hon motion
men såg varken båt eller Sandahls kanon.

6. Si, saken var den att mitt oppe i ståten,
så kom själva fan och sig satte i båten.
Och folket ju därför i land måste ro'n,
sen gav de på båten Herr Sandahls kanon.
7. När detta var gjort, börja' mängden att hurra
och sedan så gick det precis som en snurra.
Att bära framåt uti likprocession,
hin håle och båten och Sandahls kanon.
8. Men flickan hon stannade vid hospitalet,
det var ju naturligt, när allt var så galet.
Och ännu så står hon och tittar från bron,
men slug blir hon aldrig på Sandahls kanon.
9. Och denna här visan en smed haver diktat,
som uti polisen för oljud har pliktat,
för när han var ute och såg på kanon,
så var han på kulan, den dumma kalkon.

ÄLVSBERGSVISAN

2. Men Herman hörde den stämman klar,
 som genom järnbeslagna fönstret far.
 Hallå, han ropar, min sängarvän,
 nog känner jag din röst igen.

3. Jag haver mördat ett barn för dig,
 det kunde du förlåtit mig,
 ty kärleken den är lika stor
 hos fången som på Älvsborg bor.

4. Och havet ryter och åskan går
 och böljorna emot Älvsborg slår.
 Det blixtrar till och den fången såg
 sin sängarvän i böljan låg.

5. Att sitta innespärriad i en bur,
 så klagar fången, o jag arma djur.
 Min Sigrids öde jag dela må,
 min grav skall bliva böljan blå.

6. Och fången kvar uppå Älvsborg satt
 till dess han rymde därifrån en natt
 och kasta sig i den böljan blå
 för att sin Sigrid återfå.

7. Och mången gång uppå Älvsborg sen
 man haver hört den rösten ren
 och denna rösten man känt igen
 ty det var fångens sängarvän.

Texten till Älvsborgsvisan är författad av August Wilhelm Thorson. Först kallade han visan *Vålnaden*, men det är som *Älvsborgsvisan* den har blivit känd över hela landet. Melodin lånade han från en visa han hört sin syster sjunga. Visan framfördes första gången av honom själv på en godtemplarfest 1883. Älvsborgsvisan kom att spridas som skillingtryck sedan en svåger till Thorson tagit värvning i Stockholm och fört visan med sig dit.

Faktauppgifter från Visor från farfars tid - LT:s förlag

ÄR DU GLAD AV HJÄRTAT NÖJD?

T. Truvé
H. R. Palmer

Är du glad av hjär - tat nöjd? Sjung då, sjung då! Lik en få - gel
full av fröjd, sjung av hjär - tat sjung! Om dig Her - rens an - de rör
skyn - da dig hans vil - ja gör, ver - ka bed och or - det hör,
sjung av hjär - tat sjung! Du med hjär - tats sång gör väl, fröj - dar mång - en
sorg - sen själ. Gud väl - sig - nar var - je gång hjär - tats enk - la sång.

2. När du ser vad Jesus gjort,
sjung då, sjung då.
Prisa Gud för smått och stort,
sjung av hjärtat, sjung.
Hur han gått på stormigt hav,
väckt den döde ur sin grav,
hur sitt liv för oss han gav,
sjung av hjärtat, sjung.
Du med hjärtats sång gör väl,
fröjdar mången sorgsen själ
Gud välsignar varje gång
hjärtats enkla sång.

3. Är du under sorger böjd,
sjung då, sjung då.
Det ger dig och andra fröjd
sjung av hjärtat, sjung.
Änglar sjunga runt Guds tron,
prisa Faderns ende Son,
sjung ock du och gläds i tron,
sjung av hjärtat, sjung.
Du med hjärtats sång gör väl,
fröjdar mången sorgsen själ
Gud välsignar varje gång
hjärtats enkla sång.

ÄR DET RIKTIG SÄKERT?

Emil Norlander

Mel. Tycker du im mej

Gil - lar du nub - ben? Ja, de gör jag. Är det rik - tig sä - kert? Ja, det är det.

Får jag kom - matill dej? Ja, det får du. Hopp sud - de - rud - derud - de rul - lan lej!

2. Första herrn: ^DTror´u på förbud då?
 Andra herrn: ^{A7}Ja, de´ gör jag.
 Första herrn: Ä´ de´ riktigt säkert?
 Andra herrn: ^DJa, de´ är de´.
 Första herrn: Har´u nå´t på lager?
 Andra herrn: ^{A7}Ja, de´ har jag.
 Bägge: ^DHopp sudde rudde rudde rullan lej!
3. Första herrn: ^DHar´u så de´ räcker?
 Andra herrn: ^{A7}Ja, de´ har jag.
 Första herrn: Räcker för oss bägge?
 Andra herrn: ^DJa, de´ gör de´.
 Första herrn: Kan jag lita på dej?
 Andra herrn: ^{A7}Ja, de´ kan du.
 Bägge: ^DHopp sudde rudde rudde rullan lej!
4. Första herrn: ^DTänker du att bränna?
 Andra herrn: ^{A7}Ja, de´ gör jag.
 Första herrn: Ä´ de´ riktigt säkert?
 Andra herrn: ^DJa, de´ är de´.
 Första herrn: Har´u apparat då?
 Andra herrn: ^{A7}Ja, de´ har jag.
 Bägge: ^DHopp sudde rudde rudde rullan lej!

5. Första herrn: ^D Ska vi bränna hop, va`?
^{A7}
Andra herrn: Ja, de´ ska vi.
Första herrn: Kan jag lita på dej?
^D
Andra herrn: Ja, de´ kan du.
Första herrn: Ä´ de´ riktigt säkert?
^{A7}
Andra herrn: Ja, de´ är de´.
^D
Bägge: Hopp sudde rudde rudde rullan lej!

Är jag född så vill jag le-va och må väl på bäs-ta vis, som en A-dam med sin E-va
 ut - i pa - ra - dis; stek - ta spar - var ut - i mun - nen få,
 dric-ka nek-tar, so - va sött och up-på ro-sor gå, klap - paden mitt hjär - ta tän - ker på,
 sjun - ga vi-sor, dan-sa polska, tum - la då och då. Vid min flas - ka vill jag som - na
 vid min flic - ka - vak - na opp; när min hjär - nebör - jar dom - na sak - tar sig mitt lopp.

D G A7
 Mina dagar då försvinna
 D E7 A
 lustigt på min sorgepark;
 D G A7
 Venus blev vår hjärtgudinna,
 D A7 D
 Bacchus strupmonark
 A
 Snäser någon mig för fylleri -

Hut för tunnor tusend!

Han skall alltid torstig bli.

D
 Får jag inte Chloris ta uti,

ta mej tunnor tusend i förtreten supa vi.

D G A7
 Kom, kamrater, lät oss stimma,

D E7 A
 punsch och bischoff upp i skyn!

D Em A7
 till dess döden med sin dimma

D A7 D
 skymmer för vår syn.

SÅNGER FRÅN ADVENT TILL NYÅR

Bereden väg för Herran	287	Klang min vackra bjällra	283
Betlehems stjärna	293	Kring julgranen	281
Det är en ros utsprungen	289	Liten julvisa	279
Dotter Sion	288	Lusse lelle	275
Ett barn är fött	296	Nu så kommer julen	280
För forna flydda dar	298	Nu tändas tusen juleljus	278
God morgon mitt herrskap	275	Nu är det jul igen	281
Gå Sion din konung att möta	286	När juldagsmorgon glimmar	296
Hej tomtégubbar!	282	O, helga natt	290
Hejsan, nu är det jul i var knut!	277	Sankt Staffans visa	273
Hosianna	288	Sankta Lucia	274
Härlig är jorden	291	Snart julen är här	276
Jul, jul strålande jul	295	Staffan stalletdräng	272
Julbocken	282	Stilla natt	297
Julpolska	285	Tomtarnas julnatt	284
Julvisa	294	Var hälsad sköna morgonstund	292

STAFFAN STALLEDRÄNG

Staf - fan var en stal - le - dräng, vi tack - om nu så gär - na. Han
vatt - na si - na få - lar fem allt - för den lju - sa stjär - na.
Ing - en da - ger sy - nes än, stjär - nor - na på him - me - len, de blän - ka.

2. Hastigt lägges sadeln på.
Vi tackom nu så gärna.
Innan solen månd' uppgå
allt för den ljusa stjärna.
Ingen dager synes än
stjärnorna på himmelen de blänka.

4. Gamle björnen i sitt bo
Vi tackom nu så gärna.
ej får vara uti ro
allt för den ljusa stjärna.
Ingen dager synes än
stjärnorna på himmelen de blänka.

3. Bästa fålen, appelgrå,
Vi tackom nu så gärna.
den rider Staffan själv uppå
allt för den ljusa stjärna.
Ingen dager synes än
stjärnorna på himmelen de blänka.

5. Nu är fröjd uti vart hus
Vi tackom nu så gärna.
Julegran och juleljus
allt för den ljusa stjärna.
Ingen dager synes än
stjärnorna på himmelen de blänka.

Stefanos

Stefanos var den förste kristne martyren i Jerusalem. Enligt legenden var Stefanos stallknekt hos kung Herodes. När han vattnade hästarna såg han Betlehemsstjärnan som speglades i vattnet. Då gick han till Herodes och berättade att den nye judakungen var född. Kungen, som satt och åt, trodde inte på Stefanos. Han sade att det var lika omöjligt som att den stekta tuppen skulle bli levande igen och gala. Då flög tuppen upp och gol: "Christus natus est" (Kristus är född). Den rasande Herodes lät då stena Stefanos till döds.

SANKT STAFFANS VISA

Staf - fan var en stal - le - dräng, stal - le - dräng, stal - le - dräng. Han
vatt - na - de si - na få - lar fem, få - lar fem, få - lar fem.
Stjär - nor - na de tind - ra så kla - ra. Gos - sar låt oss lus - ti - ga va - ra
en gång blott om å - ret så en fröj - de - full jul vi få.

2. Femte fålen appelgrå,
appelgrå, appelgrå.
Den rider Staffan själv uppå,
själv uppå, själv uppå.
Stjärnorna de tindra så klara
gossar låt oss lustiga vara
En gång blott om året så
en fröjdefull jul vi få.

3. Nu är eld i varje spis
varje spis, varje spis.
Med julegröt och julegris,
julegris, julegris.
Stjärnorna de tindra så klara
gossar låt oss lustiga vara
En gång blott om året så
en fröjdefull jul vi få.

Staffan stalleträng

I vår svenska tradition brukar Staffan stalleträng finnas med i Luciatåget tillsammans med sina stjärngossar. Egentligen hör han hemma på Stefansdagen, som är annandag jul. I gamla tider var det *hästens dag* i Sverige. Enligt en legend botade Jesus en gång Stefanos häst under en ritt till Jerusalem. Stefanos blev skyddshelgon för kreatur och hästar.

På annandagen gick byns drängar runt bland sina grannaroch tiggde traktering; mat och brännvin. Man sjöng Staffansvisor och gjorde rent i stall och fähus. Snälla grannar fick fint utmockat medan illa omtyckta kunde få gödsel inslängt i stället. Ofta ordnades också Staffansritter, där drängarna red i kapp. När hästarna vattnades var det viktigt att de drack ur ett vatten som rann åt norr. Då skulle de hålla sig friska över hela året.

SANCTA LUCIA

Sigrid Elmblad
Neapolitansk folksvisa

Sanc - ta Lu - ci - a, ljus - kla - ra hæg - ring sprid i vår vin - ter - natt
glans av din fæg - ring! Dröm - mar med ving - e - sus un - der oss si - a
tänd di - na vi - taljus, Sanc - ta Lu - ci - a. Dröm - mar med ving - e - sus
un - der oss si - a tänd di - na vi - taljus, Sanc - ta Lu - ci - a.

2. Kom i din vita skrud
huld med din maning
skänk oss, du julens brud,
julfrojdernas aning.
//: Drömmar med vingesus
under oss sia
tänd dina vita ljus,
Sancta Lucia! ://

3. Trollsejd och mörkermakt
ljus du betvingar
signade lågors makt
skydd åt oss bringar.
//: Drömmar med vingesus
under oss sia
tänd dina vita ljus,
Sancta Lucia! ://

Lucia

Lucia föddes i Syrakusa på Sicilien ca 283 e.Kr. Redan som barn hade hon avgivit ett hemligt kyskhetslöfte. När hon sedan vuxit upp lovades hon bort till en hednisk man, men hon bad till Gud att slippa detta äktenskap. Hon skänkte hela sin hemgift till de fattiga. Den kränkte fästmannen angav då Lucia som kristen till den romerske ståthållaren på Sicilien. Lucia dömdes till döden. Detta skedde troligen år 303.

Hon skulle fraktas på en kärra genom staden, men tusen man och flera oxar orkade inte dra karran. Då lät ståthållaren samla ved och försökte bränna henne, men hon tog ingen skada av lågorna. Man försökte hålla kokande olja över henne och bödlarna genomborrade till slut hennes hals med ett svärd. Men Lucia dog inte förrän en präst hade givit henne sakramentet. Lucia är skyddshelgon för Syrakusa. Hon är också skyddshelgon för synen, för blinda och för sjuka barn. I domkyrkan i Syrakusa finns ett kapell som är vigd åt henne.

GOD MORGON MITT HERRSKAP

*Närmländsk vers
Laila Müntzing*

God mor- gon mitt herr-skap! Här kom-mer lus-se-brud; hon kom- mertill Er med stor
ä - ra. Lu - ci - an sig på - min - ner att få ro - a Er en stund, om hon
Er vid hä - san fin - ner i den - na mor - gon - stund. Stån - der upp nu mitt herr - skap och
ät och må väl, det fröj - dar Lu - ci - an av hjär - tat. Hon
öns - kar E - der al - la en fröj - de - full jul. Från o - lyc - kor al - la be -
va - re E - der Gud! Stån - der upp nu mitt herr - skap och ät och må väl, det
fröj - dar Lu - ci - an av hjär - tat.

LUSSE LELLE

Lus - se lel - le, lus - se lel - le, el - va nät - ter fö - re jul. Lus - se
lel - le, lus - se lel - le, el - va nät - ter fö - re jul. Nu__
ä - ro__ vi hit - kom - na el - va nät - ter fö - re jul. Nu__
ä - ro__ vi hit - kom - na el - va nät - ter fö - re jul.

SNART JULEN ÄR HÄR

Snart ju - len är här, up - på dör - ren han ban - kar och tom - ten han
går i de dju - pas - te tan - kar. Där tyst mel - lan ut - hus och
stu - gor han van - kar vad skall jag ge bar - nen till jul - klapp i år?

D A7 D
 Jag ger väl åt Anders en pisk som kan smälla
 G D E7 A
 och åt Stina en docka, som mamma kan gnälla
 D A7 D
 åt Tore en bössa att indianerna fälla
 G D A7 D
 och åt lillan ett lamm som kan bräka bä, bä!

D A7 D
 En julgran jag också tar hem ifrån skogen
 G D E7 A
 åt sparvarna finns nog en kärve på logen.
 D A7 D
 Och Brunte får havre, ett köttben får Trogen
 G D A7 D
 och själv får jag säkert ett stort fat med gröt!

Julbocken

Vår svenska julbock kan kanske härledas från den utklädde djävulsfigur, som följde med St Nikolaus. I Sverige kom han i stället i sällskap med jultiggare och julsångare. Julbocken var lite av en buse och kunde både stängas och göra lustigheter.

Han gestaltades ofta av en halvvuxen pojke med horn och skägg och en avigvänd päls. Att skrämma barn var honom på intet sätt främmande. Så småningom blev julbocken mer välanpassad.

I många hem var det han som kom med julklapparna.

HEJSAN, NU ÄR DET JUL I VÅR KNUT!

Hej - san, nu är det jul i var knut. Nu är det jul i var knut.

Nu är vi fri - a, sko - lan är slut, bo - ken vi slår i väg - gen

Snön lig - ger vit. Him - len är blå, käl - kar - na fram och ski - dor - na på.

I - sen är blank, skrid - skor - na på. Snö - gub - ben står och tit - tar.

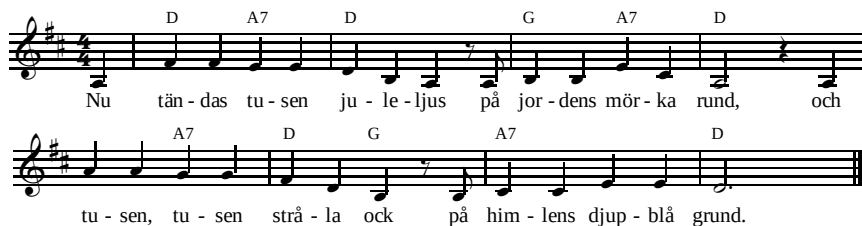
2. Julafton har vi om några dar,
 julafton om några dar.
 Mamma i köket stökar så rar,
 lagar så många gotter.
 Stora och små bära paket
 alla har var sin lilla hemlighet
 Gissa, jag vet, nu blir du bet.
 Julafton får du veta!

3. Julgranen står så pyntad och fin
 granen står pyntad och fin.
 Kyrkklockan ringer julhelgen in.
 Frid över alla sinnen!
 Ta nu i ring, stora och små
 tralla och sjung, låt ringdansen gå!
 Nu är det jul, nu är det jul
 julen varar än till påska!

Tomten

I gamla tider hörde tomten inte alls julen till. Han var en vätte som tillhörde det djävulens följte som Gud enligt sägnen rensade ut från himmelriket. De smådjävlar som då föll i skogar blev troll, de som föll i vattendrag blev näckar och de som föll på bebyggda tomter blev tomtar.

Gårdsstomten gjorde man klokt i att hålla sig väl med. Den som misskötte gårdens sysslor kunde mycket väl få en örfil av tomten om han var på det humöret.

Nu tän - das tu - sen ju - le - ljust på jor - dens mör - ka rund, och
tu - sen, tu - sen strå - la ock på him - lens djup - blå grund.

2. Och över stad och land i kväll går julens glada bud,
att född är Herren Jesus Krist, vår Frälsare och Gud.

3. Du stjärna över Betlehem, o, låt ditt milda ljus
få lysa in med hopp och frid i varje hem och hus.

4. I varje hjärta, armt och mörkt, sänd Du en stråle blid,
en stråle av Guds kärleks ljus i signad juletid!

Nu tändas tusen julejus

Nu tändas tusen julejus skrevs av Emmy Köhler 1898. Den trycktes för första gången i tidningen Korsblomman året efter, 1899. Sången har sedan dess blivit en av våra mest sjungna julsånger både i hem, kyrka och skola.

1943 upptogs *Nu tändas tusen julejus* bland våra "stamsånger" som alla svenska skolbarn skulle lära sig utantill. 1986 fick den också plats i psalmboken som psalm nr 116.

Emmy Köhler föddes den 22 maj 1858 i Stockholm. Hon var lärare, författare och kompositör. Bland annat skrev hon "Gunnars och Ingas roliga bok. Sagor och visor".

Det är också hon som gjort musiken till *Liten julvisa*. Den sången är kanske mest känd som "Raska fötter, eller Raska fötter springa tripp, tripp, tripp" ursprungligen publicerad i Julklappen 1901.

Emmy Köhler avled den 2 februari 1925.

LITEN JULVISA

Sigfrid Skoldberg-Lettersson
Emmy Köhler

Ras - ka föt - ter sprin - ga tripp, tripp, tripp, mam - ma har så bråt - tom
klipp, klipp, klipp! Ju - le - klap - par lac - kas in.
Dör - ren stängs för nä - san din. Det är ba - ra ro - ligt!

2. Pappa har gått ut i stan, stan, stan,
köper där en präktig gran, gran, gran.
Den ska hängas riktigt full,
först en stjärna utav gull,
nötter sen och äpplen.

4. Alla barnen ropa: "Ack, ack, ack,
snälla rara pappa, tack, tack, tack!"
Margit får en docka stor,
gungehäst får lillebror,
Stina får en kälke.

3. Se, nu är ju allting klart, klart, klart.
Barnen rusa in med fart, fart, fart.
Vem står där i pappas rock?
Jo, det är vår julebock.
han har säkert klappar.

5. Snart är glada julen slut, slut, slut.
Julegranen bäres ut, ut, ut.
Men till nästa år igen
Kommer han, vår gamle vän,
ty det har han lovat.

Julfrid

En gång i tiden var *julfrid* ett juridiskt begrepp. Den omnämns i alla landskapslager med fredsbestämmelser. Tidpunkten för när julfriden inföll var dock olika. Vanligt var att Tomasdagen den 21 december fick inleda julfriden.

Östgötalagen är mycket precis; friden börjar "sedan aftonsången är sjungen och varar till dess aftonsången är sjungen på åttonde dagen efter tolfte dag jul"

Julfriden innebar vila från arbetet. All väsentligt arbete skulle vara avklarat och inga redskap fick stå kvar ute på marken. Om Jerusalems vandrande skomakare, som var dömd till evig vandring, satte sig att vila på ett kvarglömmt redskap blev det förgjort.

Alla brott som förövades under julfriden var belagda med dubbelt straff.

NU SÅ KOMMER JULEN

Æ. Topelius
Ellen Heijkorn

Nu så kom - mer ju - len, nu är ju - len här, li - te mörk och ku - len, men än -
då så kär. Han i sa - len trä - der med så hjärt - ligt sinn,
och i hög - tids - klä - der dan - sa bar - nen in. Lju - sen och lan - ter - nan
glim - ma högt kring den som den kla - ra stjär - nan ö - ver Bet - le - hem.
Nu så kom - mer ju - len, nu är ju - len här, li - te mörk och ku - len, men än -
då så kär.

2. Brinn, du julens stjärna, lys min barndoms stig!
O, så gärna, gärna ser jag upp till dig,
som jag dig förstode. Liten liksom jag
var också den gode Frälsaren en dag.
Och då sken du redan på Hans krubba klar,
och så sken du sedan allt till våra dar.
Brinn, du julens stjärna, lys min barndoms stig!
O, så gärna, gärna ser jag upp till dig.

NU ÄR DET JUL IGEN

Folkmelodi

Nu är det jul i - gen och nu är det jul i - gen och ju - len va - rar väl till pås - ka.

Det var in - te sant och det var in - te sant för där - e - mel - lan kom - mer fas - ta.

Det var in - te sant och det var in - te sant för där - e - mel - lan kom - mer fas - ta.

KRING JULGRÄNEN

Alice Tegnér

Nu så är det jul i - gen, jul - tom - ten my - ser, ju - le - gran och

klap - par han skic - kar så snäll. In i mins - ta ko - ja nu

jul - lju - set ly - ser. Al - la ä - ro gla - da på jul - af - tons - kväll.

2. Kära jul, välkommen, välkommen till jorden!
 Nu den långa hösten är slut för i år.
 Med dig kommer snön och lyser upp Norden,
 sen så få vi påska och sen blir det vår.
3. Och så kommer sommarn, då grönt är i skogen,
 smultronen de rodna och åkern blir gul.
 Men i höst, då skörden är inkörd på logen,
 då vi önska åter: Ack, vore det jul!

JULBOCKEN

Alice Tegnér

En jul när mor var li - ten hör - de hon hur nå - gon en kväll stod där u - te och

stam - pa, och gav dörr'n en smäll. In där klev en ju - le - bock

skäg - gig och med lu - den rock, han tog ur en på - se små pa - ke - ter opp.

2. Mor, hon fick en docka,
mycket söt och riktigt klädd.

Men när bocken hoppa,
oj, vad hon blev rädd.

Mor hon har en bror, du vet,

han fick också sitt paket,
och i det han fann en
trumma och trumpet.

3. Nu är bocken gammal,
han är nog båd' halt och grå,

men han kanske hittar
hit till oss ändå.

Stiger in med påsen stor,

ser sig kring och frågar mor:
"Är det här de glada,
snälla barnen bor?"

HEJ TOMTEGUBBAR!

Folkmelodi

Hej, tom - te - gub - bar, slå i gla - sen och låt oss lus - ti - ga va - ra!

Hej tom - te - gub - bar, slå i gla - sen och låt oss lus - ti - ga va - ra! En

li - ten tid vi le - va här med myc - ken mö - da och stort be - svär.

Hej, tom - te - gub - bar, slå i gla - sen och låt oss lus - ti - ga va - ra!

KLANG, MIN VACKRA BJÄLLRA!

E. Topelius
Svensk folksång

Klang, min vack - ra bjäll - ra i den se - na kväll! Spring, min ras - ka få - le
 ö - ver mo och fjäll! Hem - åt i - la vi med vin - dens snab - ba fart.
 Där så vi - la vi i mju - ka ar - mar snart, och vår lyc - ka ing - en
 må för - tyc - ka. Al - la kväl - lens norr - sken fläm - ta där i skyn,
 al - la säl - la min - nen skym - ta för min syn.

2. Klang, min vackra bjällra, glatt i kvällens ro!

Spring, min raska fåle, över fjäll och mo!

Första morgonstrålen randas i vårt hem,

alla skogar småle och vi le åt dem.

Om vi stjälpä, det kan ingen hjälpa.

Syns ett ljus ej glimma i den mörka dæld?

Är det hemmets skimmer eller stjärnans eld?

Klang, min vackra bjällra, i den sena kväll!

Spring, min raska fåle, över mo och fjäll!

Hemåt ila vi med vindens snabba fart

Där så vila vi i mjuka armar snart,

och vår lycka ingen må förtycka.

TOMTARNAS JULNATT

Alfred Smedberg
Wilhelm Ögfrid

Mid-natt rå-der, tystdet är i hu-sen, tyst i hu-sen. Al-la so-va släck-ta ä-ro lju-sen

ä - ro lju-sen. Tipp, tapp, tipp, tapp tip-pe-tip-pe -tipp, tapp, tipp, tipp, tapp.

Se, då krypa tomtar upp ur vråarna, upp ur vråarna.
Lyssna, speja, trippa fram på tårna, fram på tårna.
Tipp tapp, tipp tapp, tippe tippe tipp tapp, tipp, tipp, tapp.

Snälla folket låtit maten rara, maten rara.
Stå på bordet åt en tomteskara, tomteskara
Tipp tapp, tipp tapp, tippe tippe tipp tapp, tipp, tipp, tapp.

Hur de mysa, hoppa upp bland faten, upp bland faten,
tissla, tassla: "God är julematen, julematen!"
Tipp tapp, tipp tapp, tippe tippe tipp tapp, tipp, tipp, tapp.

Gröt och skinka, lilla äppelbiten, äppelbiten,
tänk så rart det smakar Nisse liten, Nisse liten!
Tipp tapp, tipp tapp, tippe tippe tipp tapp, tipp, tipp, tapp.

Nu till lekar! Glada skrattet klingar, skrattet klingar,
runt om granen skaran muntert svingar, muntert svingar.
Tipp tapp, tipp tapp, tippe tippe tipp tapp, tipp, tipp, tapp.

Natten lider. Snart de tomtar snälla, tomtar snälla
kvickt och näpet allt i ordning ställa, ordning ställa.
Tipp tapp, tipp tapp, tippe tippe tipp tapp, tipp, tipp, tapp.

^D
 Sedan åter in i tysta vråna, tysta vråna,
^{Em} ^G ^D ^{A7} ^D
 tomteskaran tassar lätt på tårna, lätt på tårna.
^{A7} ^D
 Tipp tapp, tipp tapp, tippe tippe tipp tapp, tipp, tipp, tapp.

JULPOLSKA

R. Hertzberg
Johanna Ölander

Nu ha vi ljus här i vårt hus ju - len är kom - men, hopp, tra - la - la - la!
 Bar - nen i ring dan - sa om - kring, dan - sa om - kring.
 Gra - nen står så grön och grann i stu - gan, gra - nen står så grön och grann i stu - gan.
 Tra - la - la - la - la tra - la - la - la - la, tra - la - la - la - la - la - la!

^C
 2. Kom, lilla vän, kom nu igen!
^{G7} ^C
 Dansa kring granen, hopp, tra la la la!
^G
 Glädjen är stor, syster och bror,
^{D7} ^G
 syster och bror
^C
 pappa, mamma, alla gå i dansen,
^{G7}
 pappa, mamma, alla gå i dansen
^C ^{Dm}
 tra la la la la, tra la la la la,
^{G7} ^C
 tra la la la la la la!

^C
 3. Kom, ta en sväng! Klappar i mängd
^{G7} ^C
 julbocken skänker, hopp, tra la la la!
^G
 Lutfisk och gröt, tårta så söt,
^{D7} ^G
 tårta så söt.
^C
 Får vi sedan när vi slutat dansa,
^{G7}
 får vi sedan när vi slutat dansa,
^C ^{Dm}
 tra la la la la, tra la la la la,
^{G7} ^C
 tra la la la la la la!

Gå, Si-on, din ko-nung att mö - ta Je - ru - sa-lem, gläds åt din Gud. Strö
pal - mer på väg för Mes - si - as, och red dig som vän - tan - de brud. Var
glad, var glad, var glad i din Her - re och Gud. Var
glad, var glad och hyl - la din Ko - nung och Gud.

2. Han kommer från eviga fröjder,
han lämnar sin tron av kristall,

sin ära i ljusets palatser
och lägges på strå i ett stall.

Var glad, var glad,
var glad i din Herre och Gud.

Var glad, var glad,
och hylla din Konung och Gud.

3. Han kommer till sörjande hjärtan
och livet får annan gestalt

Han kommer i makt att regera
tills Gud uti alla blir allt.

Var glad, var glad,
var glad i din Herre och Gud.

Var glad, var glad,
och hylla din Konung och Gud.

Advent

Advent varar från fjärde söndagen före jul till och med julaftonen.
De fyra veckor som adventstiden omfattar firades förr med både
bot och fasta. Advent kallades då också för julfasta.

I dag är seden med botgöring och fasta borta sedan länge.
Adventstiden är för många en förberedelse inför julen, som inleder kyrkoåret.
Vi tänder ljus i adventsstakar, en sedvänja som blev vanlig på 1920-talet.
Under slutet av 1930-talet började det också bli vanligt att hänga upp en
adventsstjärna av papp i fönstret.

Självva ordet advent kommer från latinet och betyder ankomst.

Be - re - den väg för Her - ran! Berg sjun - ken, djup, stån
 opp! Han kom - mer, han som fjär - ran var sedd av
 fäd - rens hopp. Rätt - fär - dig - he - tens Förs - te av
 Da - vids hus den stör - ste. Väl - sig - nad va re
 han som kom i Her - rens namn!

2. Guds folk, för dig han träder,
 en evig konung opp.
 Strö palmer, bred ut kläder,
 sjung ditt uppfyllda hopp.
 Guds löften äro sanna,
 nu ropa: Hosanna!
 Välsignad vare han
 som kom i Herrens namn.

3. Gör dina portar vida
 för Herrens härlighet.
 Se, folken kring dig bida
 att nå din salighet.
 Kring jordens länder alla
 skall denna lovsång skalla:
 Välsignad vare han
 som kom i Herrens namn.

En röst ropar: Bana väg för Herren genom öknen, gör en jämn väg i ödemarken för vår Gud! Alla dalar skall höjas, alla berg och höjder sänkas. Oländig mark skall jämnas och branter bli till slätt. Herrens härlighet skall uppenbaras, och alla människor se det. Herren har talat.

En röst sade: Förkunna! Jag frågade: "Vad skall jag förkunna?" Människan är gräset, förgänglig som blomman på ängen. Gräset torkar, blomman vissnar, när Herrens vind går fram. Ja, folket är gräs. Gräset torkar, blomman vissnar, men Guds ord består i evighet.

Jesaja 40:1-8

DOTTER SION

Georg Friedrich Händel

Dot - ter Si - on fröj - da dig! Jub - la
högt, Je - ru - sa - lem! Se, _____ din Ko - nung
kom - mer här, ja, _____ han kom - mer fri - dens
kung. Dot - ter Si - on fröj - da dig!
Jub - la högt, Je - ru - sa - lem!

Psalm 105

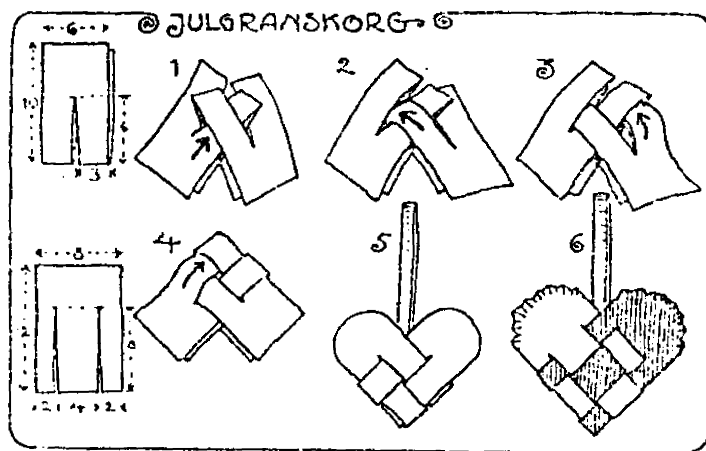
HOSIANNA

Georg Joseph Vogler

Ho - si - an - na, Da - vids Son, _____ väl - sig - nad, va - re _____ han! Väl -
sig - nad Da - vids son _____ som _____ kom - mer i Her - rens namn! _____
Ho - si - an _____ na! i _____ höj - den, Ho - si -
an - na! Ho - si - an - na! Väl - sig - nad Da - vids
son _____ som _____ kom - mer i Her - rens namn! _____

Det är en ros ut - sprung - en av Jes - se rot och stam, av
fäd - ren ren be - sjung - en, den står i ti - den fram, en blom - ma skär och
blid mitt i den kal - la vin - ter i mid - natts mör - ka tid.

C F G Am
Om denna ros allena
C G C
ljöd förr Jesaje ord,
F G Am
att född av jungfrun rena
C G C
Han frälsa skall vår jord.
G D7 G
Av Herrans nåd och makt
C F Em A
oss detta under skedde,
Dm G7 C
som oss profeten sagt.

O, HELGA NATT

Adolphe Adam

O, hel - ga natt, o, hel - ga stund för värl - den, då Gu - da
män'skan till jor - den steg ned! För att för - so - na värl - dens brott och
syn - der för oss han dö - dens smär - ta led. Och hop - pets strå - le
går i - ge - nom värl - den, och lju - set skim - rar ö - ver land och hav. Folk! fall nu
ne - der och häl - sa glatt din fri - het. O, hel - ga natt, du
fräls - ning åt oss gav; o, hel - ga
natt, du fräls - ning åt oss gav.

Ty frälsarn krossat våra tunga bojor
 vår jord är fri, himlen öppnad nu är.
 Uti en slav du ser en älskad broder,
 och se, din ovän ska bli dig så kär.
 Från himlen bragte Frälsaren oss friden,
 för oss han nedsteg i sin stilla grav.
 Folk! Fall nu neder, och hälsa glatt din frihet.
 O, helga natt, du frälsning åt oss gav!
 O, helga natt, du frälsning åt oss gav!

C Am G7 C Am G7 C

Här - lig är jor - den, här - lig är Guds him - mel, skön är

Dm C G C Dm G7

sjä - lar - nas pil - grims - gång. Ge - nom de fäg - ra ri - ken på

C Am C G7 C

jor - den gå vi till pa - ra - dis med sång.

C Am G7 C Am G7 C

Tidevarv komma, tidevarv försvinna

Dm C G

släkten följa släktens gång

C Dm G7 C

Aldrig förstummas tonen från himlen

Am C G7 C

i själens glada pilgrimssång.

C Am G7 C Am G7 C

Änglar den sjungo först för markens herdar

Dm C G

Skönt från själ till själ det ljud:

C Dm G7 C

Människa gläd dig! Frälsarn är kommen,

Am C G7 C

frid över jorden Herren bjöd.

Var hälsad, sköna morgonstund, som av profeters helga mund, är
oss be-bådad vor-den! Du stora dag, du sälla dag, på vilken himlens
välbehag ännu besöker jorden! Ungarska sjung
med de gamla. Sig församla jordens böner kring den största av dess söner.

C F C
Han kommer till vår frälsning sänd,
F C Am G
och nådens sol, av honom tänd,
F G7 C
skall sig ej mera dölja.
F C
Han själv vår herde vara vill,
F C Am G
att vi må honom höra till
F G7 C
och honom efterfölja.
G C Em Am
nöjda, höjda,
C G7 C G7
över tiden och i friden
C G C
av hans rike
Am F Dm G7 C
en gång bliva honom like.

D7 G Em Hm
Gläns ö - ver sjö och strand, stjär - na ur fjär - ran,
Am Em Hm F#7 H7 Am
du som i Ös - ter - land tän - des av Her - ran! Stjär - nan från
H7 Am H7 E E7
Bet - le - hem le - der ej bort men hem_____
A Am E Am F C F#dim G7 C F
Bar - nen och her - dar - na föl - ja dig gär - na, strå - lan - de
C G7 Am D7 G
stjär - na, strå - lan - de stjär - na.

D7 G
Natt över Judaland,
Em Hm
natt över Sion.
Am Em
Borta vid Västerrand
H7 F#7 H7
slocknar Orion.
Am H7
Herden som sover trött
Am H7 E E7
barnet, som slumrar sött.
A Am E
Vaknar av underbar
Am F C F#dim G7
korus av röster,
C F C G7 Am
skåda en härligt klar
D7 G
stjärna i öster.

Giv mig ej glans, ej guld, ej prakt i sig- nad_ ju - le - tid. Giv
 mig Guds_ ä - ra, äng - la - vakt och ö - ver jor - den frid! Giv
 mig en fest som_ glä - der mest den ko - nung_ jag har bett till gäst! Giv
 mig ej glans, ej guld, ej prakt, giv mig en_ äng - la - vakt!

2. Till hög, till låg, till rik, till arm,
 kom helga julefrid!
 Kom barnaglad, kom hjärtevarm
 i världens vintertid!
 Du ende, som ej skiftar om,
 min Herre och min Konung, kom!
 Till hög, till låg, till rik, till arm,
 kom glad och hjärtevarm!

3. Giv mig ett hem på fosterjord,
 en gran med barn i ring,
 en kväll i ljus med Herrens ord
 och mörker däromkring!
 Giv mig ett bo med samvetsro,
 med glad förtröstan, hopp och tro!
 Giv mig ett hem på fosterjord
 och ljus av Herrens ord!

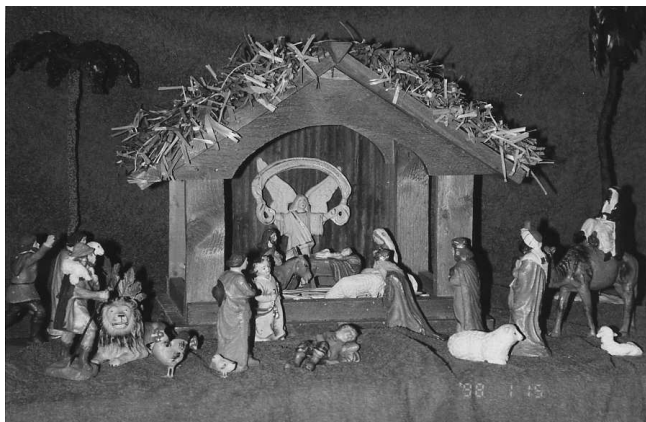

JUL, JUL, STRÅLANDE JUL

E. Evers
G. Nordquist

C Fm C Fm C F G7 C
 Jul, jul, strå - lan - de jul, glans ö - ver vi - ta sko - gar,
 F G F G Dm E Dm E
 him - me - lens kro - nor med gnist - ran - de ljus, glim - man - de bå - gar i al - la Guds hus,
 Am C E Am Dm Am Dm E
 psalm, som är sjung - en från tid till tid, e - vi - ga läng - tan till ljus och frid!
 C Fm C Fm C F G7 C
 Jul, jul, strå - lan - de jul, glans ö - ver vi - ta sko - gar!

C Fm C Fm
 Kom, kom, signade jul!
 C F G7 C
 Sänk dina vita vingar,
 F G F G
 över stridernas blod och larm,
 Dm E Dm E
 över all suckan ur människobarm,
 Am C E Am
 över de släkten som gå till ro,
 Dm Am Dm E
 över de ungas dagande bo!
 C Fm C Fm
 Kom, kom, signade jul
 C F G7 C
 sänk dina vita vingar!

ETT BARN ÄR FÖTT PÅ DENNA DAG

Martin Luther
Medeltida melodi

Ett barn är fött på den-na dag, så var Guds väl-be-hag. Det
föd-des av en jung-fru skär, Guds son det bar-net är. Här
vi-lar Du i ring-het klädd på fat-tig-do-mens bädd. Väl-
kom-men var, o, Her-re kär! Vår gäst Du vor-den är!

C G7 C
Om världen ännu större var,
G7 C
av guld och pärlor klar,
G7 C
så vore den dock alltför klen
G7 C
till säng åt Dig allen.

F G7 C
Dock vilar Du i ringhet klädd
F G7
på fattigdomens bädd.
C G7 C
Välkommen var, o, Herre kär!
C G7 C
Vår gäst Du vorden är!

NÄR JULDAGSMORGEN GLIMMAR

Betty Ehrenborg
Tysk folksmelodi

När jul-dags-mor-gon glim-mar, jag vill till stal-let gå. Där
Gud i nat-tens tim-mar ren vi-lar up-på strå. Där
Gud i nat-tens tim-mar ren vi-lar up-på strå.

2. C G7 C
Dig Jesu, vi behöva,
G7 C
Du käre barnavän.
F C
//: Jag vill ej mer bedröva
G7 C
med synder Dig igen.://

3. C G7 C
Välkommen hit till jorden
G7 C
i signad juletid!
F C
//: Du är vår konung vorden
G7 C
som ger oss ljus och frid.://

Stil - la natt, he - li - ga natt. Allt är frid stjär - nan blid
ski - ner på bar - net i sta - lets strå. Och de va - kan - de
from - ma två. Kris - tus till jor - den är kom - men.
Oss är en Fräl - sa - re född.

2. Stora stund, heliga stund!
Änglars här slår sin rund
kring de vaktande herdars hjord.
Rymden ljuder av glädjens ord:
"Kristus till jorden är kommen
Eder är Frälsaren född."

3. Stilla natt, heliga natt!
Mörkret flyr, dagen gryr.
Räddningstimman för världen slår,
nu begynner vårt jubelår:
"Kristus till jorden är kommen.
Oss är en Frälsare född."

Stilla natt

Under första världskrigets första julafton på västfronten i Flandern, hölls en spontan vapenvila mellan brittiska och franska trupper och andra sidans tyska trupper. Tyskarna helgade julaftonen genom att sjunga "Stille Nacht! Heilige Nacht! och trotsade ljusförbudet med levande ljus. I stället för att skjuta mot ljusen svarade de allierade med att sjunga "Silent night! Holy night!" Soldater från bägge sidor klev upp ur sina skyttegravar och möttes mitt i det förödda ingenmansland. De begravde sina döda, utbytte gåvor och ska till och med ha spelat fotboll innan krigshandlingarna återupptogs under mellandagarna.

FÖR FORNA, FLYDDA DAR

Melodi: Auld lang syne

C Am Dm G7 C F
 Är gam - mal kär be - kant - skap glömd och allt, som for - dom var? Skall
 C Am Dm G7 Am G7 C Am Dm G7
 ing-enbä-ga-re bli tömd för for - na flyd - da dar? För for - na flyd - da dar, min vän, för
 C Am F C Am Dm G7 Am G7 C
 for - na, flyd - da dar! En hjärt - lig skål vi dric - ka än för for - na, flyd - da dar!

2. Och säkert tar du nu ditt stop
 C Am Dm G7
 C F
 och säkert mitt jag tar.

C Am Dm G7
 Vi ta en hjärtlig skål ihop
 Am G7 C
 för forna, flydda dar.
 Am Dm G7
 För forna, flydda dar, min vän,
 C Am F
 för forna, flydda dar!
 C Am Dm G7
 En hjärtlig skål vi dricka än
 Am G7 C
 för forna, flydda dar.

3. Se här min hand, min trogna vän
 C Am Dm G7
 C F
 och räck mig din till svar!

C Am Dm G7
 En ärlig klunk! Vi tömma den
 Am G7 C
 för forna, flydda dar.
 Am Dm G7
 För forna, flydda dar, min vän,
 C Am F
 för forna, flydda dar!
 C Am Dm G7
 En hjärtlig skål vi dricka än
 Am G7 C
 för forna, flydda dar.

Auld lang syne

Should auld acquaintance be forgot,
 and never brought to mind?
 Should auld acquaintance be forgot,
 and never brought to mind?
 For auld lang syne, my dear,
 for auld lang syne,
 we'll take a cup of kindness yet
 for auld lang syne.

Robert Burns

Auld lang syne sjungs på nyårsaftonen
 i hela den engelskspråkiga världen.

Det gamla och det nya året

INNEHÅLL

Ack, nu är det vinter	1	Du ska få min gamla kortlek	48
Ack, om jag vore domare	2	Du tycker du är vacker	49
Ack, Värmeland du sköna	3	Där sjöng en fågel på lindekvist	49
Adjö farväl för sista gång	4	Emma och Kunnigunda	50
Aftonen	5	En jägare gick sig att jaga	52
Alla fåglar kommit re'n	6	En gång i min ungdom	51
Alla malla tjafs	6	En pigas visa i oktober	54
Alpens ros	8	En sjöman älskar havets våg	55
Alundavisan	7	En torr och kall vår	56
Amanda Lundbom	10	En visa vill jag sjunga (Smålandsvisan)	57
Amanda och Herman	11	En visa vill jag sjunga (Karlsborgsvisan)	58
Amandas lilla häst	14	En ton från himlen	59
Anders han var en hurtiger dräng	12	Fader Movitz, bror	60
Anna Marie och Pelle	13	Farligt frieri	62
Aspelöv och lindelöv	16	Farmarefflickan	65
Av hjärtat jag dig älskar	16	Fia Jansson	64
Bacchi kalender	17	Fjäriln vingad	67
Balen på bakgården	18	Fjärran han dröjer	66
Bildsköna Bengtsson	20	Flickorna de små	61
Björkens visa	22	Fredssång	68
Blinka lilla stjärna	23	Gamla farmor skrynklig är och grå	69
Björnen sover	24	Gesällvisa	70
Blomman och fjärilen	24	Glädjens blomster	70
Blott en dag	25	Gubben Noak	71
Blåsen nu alla	26	Gubben är gammal	72
Bonden och kråkan	27	Gutår båd' natt och dag	73
Brahms vaggstång	29	Gula paviljongen	74
Bred dina vida vingar	28	Gustafsson – feståru	76
Bro, bro breja	29	Guldgrävarsången	78
Broder Jakob	28	Grevens hund	79
Båd farsan och morsan...	30	Gyllne morgon	80
De komma från öst och väst	32	Gåsa gåsa klinga	81
Den blomstertid nu kommer	31	Ja, må han leva!	82
Den finurliga damen	36	Jag vet en dejlig rosa	82
Den första gång jag såg dig	34	Gällivarevisan	83
Den signade dag	38	Halta Lottas krog	84
Denna ringen, den ska vandra	39	Han hade seglat för om masten	85
Det brinner en eld	39	Haver Ni sett Karlsson?	86
Det var på EPA vi mötte varandra	39	Herr Peders sjöresa	88
Det gamla paret	40	Herrarna i hagen	90
Det stod två gummor	41	Holmgrens anteckningsbok	91
Det var en gång en båtsman	42	Här kommer lilla Ludde	93
Det satt en kärring på Kornhamnstorg	43	Här är gudagott att vara	93
Din klara sol	44	Härlig är jorden	92
Domaredansen	44	Höga berg och djupa dalar	92
Drinkarflickans död	45	Hör hur västanvinden susar	94
Du hemmets jord	46	Hösten är kommen	95
Du gamla du fria	47	I dalaskog	95
Du mörka gran	48	I denna ljuva sommartid	96

I en sal på lasarettet	97
I Engelska kanalen	99
I ett hus vid skogens slut	96
I sommarens soliga dagar	98
Igelkottaskinnet	100
Imse vimse spindel	101
Ingeborg på pottan satt	101
Hoppe hoppe hare	101
Jag gick mig ut en afton	102
Jag unnar dig ändå allt gott	102
Jag har i himlen en vän så god	103
Jag har hört om en stad ovan molnen	107
Jag minns den ljuva tiden	104
Jag satte glasögon på min näsa	105
Jag skulle så gärna vilja gifta mig	111
Joachim uti Babylon	106
Julmarknadsjubileet	108
Jungman Jansson	110
Klara solen på himmelen	111
Kaffe utan grädde	112
Kaffetåren	113
Kalle P.	114
Karusellen	115
Kom, hör min vackra visa	114
Kom Julia vi gå	115
Kom lilla flicka valsa med mig	116
Kom min lilla	116
Kom sköna maj och blicka	117
Kors på Idas grav	118
Kovan kommer, kovan går	120
Kristallen den fina	121
Kullerullvisan	122
Kungssången	123
Känner du Lotta, min vän?	123
Käraste bröder, systrar och vänner	124
Lappflickan	126
Liksom en herdinna	127
Lejonbruden	128
Lilla Ester	130
Lilla Carl sov sött i frid	131
Lilla Lasse sitter och gråter	135
Lilla vackra Anna	132
Limu, limu, lima	135
Lincolnvisan	134
Liten Karin	136
Litet bo jag sätta vill	133
Lugn vilar sjön	138
Lunka på	138
Långt bort i skogen	139
Långt bortom rymder vida	140
Låt oss sprida solsken	141
Längtan till landet	142

Löftena kunna ej svika	143
Löjtnanter borde aldrig finnas till	144
Majvisa	146
Margarin-visa	147
Min far, han har	148
Min hatt den har tre kanter	148
Morsgrisar är vi allihopa	148
Morgon mellan fjällen	149
Morgonsolen redan strålar	149
Motorcykeln	150
Murarhantlangerskornas strejk	152
Mozarts vaggsång	153
Musikmjölkningen	154
Mormor	156
Märk hur vår skugga	157
Märta	158
Nej, se det snöar!	159
Nikolina	160
Nota bene	161
Nu ska vi skörda linet	162
Nu ä de sommar	163
Nå, skruva fiolen!	164
När jag kom hem från gårde	165
När krinolinan kommer	166
När månen vandrar	168
När skämtet tar ordet	169
När vi sitta i vår bänk	167
Närmare Gud till dig	170
O, hur saligt är att vandra	172
O, min Carl Gustaf	173
O, store Gud	174
O, Susanna	175
O sällhet stor	176
O tysta ensamhet	177
Och jungfrun hon går i dansen	178
Och jungfrun gick åt killan	179
Och lessamt är att leva	180
Om dagen vid mitt arbete	180
Om ja' fick 5 öre	137
Om Mikaelidagen	181
Om sommaren sköna	182
Opp Amaryllis	184
Opp och hoppa!	185
Pelle	185
Per Spelman	186
Petter Jönsson	188
Plocka vill jag skogsviol	187
Polkan går	190
Prästens lilla kråka	187
På Djurgårdsslätten	191
Pärleporten	192
Ritsch ratsch	193
Rosen och fjärilen	194

Räven raskar över isen	195	Vi gå över daggstänkta berg	246
Se stjärnorna på himmelen	196	Vi komma ifrån Ria-Ra	247
Si god afton och god kväll	197	Vi ska ställa till en rolig dans	247
Sitter inte kärringen på gärsgårn	199	Vi sålde våra hemman	248
Sju vackra flickor	198	Vi äro musikanter	250
Skata sitter på kyrketorn	199	Vid ett torp i en skog	251
Skjutspojkens visa	200	Videvisan	252
Skräddarens lår	202	Vi lossa sand	252
Skära skära havre	201	Vila vid denna källa	254
Små fåglarna i skogen	206	Vildandens klagan	253
Små grodorna	206	Viljen I veta	256
Solen glimmar	204	Vinden drar	257
Som en eld och som ett väder	207	Visan om Tjabo rallare	259
Som nu och emedan	201	Vyssa lulla litet barn	257
Sommerkvetter	208	Vårvindar friska	258
Sorgen och glädjen	209	Vägarna de skrida	260
Sorgeliga saker hända (Elvira Madigan)	210	Vämmovisan	261
Sov mitt lilla yllegarn	211	Väva vallman	263
Spinn, spinn	211	Wallenbergsvisan	262
Stackars den som är en dräng	221	Zandahls kanon	264
Stadsbudsvisan	214	Å jänta å ja	263
Storm och böljor...	212	Ålvsborgsvisan	266
Sveriges städer	216	Är du glad av hjärtat nöjd?	267
Sveriges landskap	218	Är det riktigt säkert?	268
Så gå vi runt om ett enerissnår	219	Är jag född så vill jag leva	270
Så lunka vi så småningom	220		
Säg mig du lilla fågel	221	Sånger från advent till nyår	271
Tidigt med solen	222		
Till lags åt alla	223		
Till min syster	224		
Till Österland vill jag fara	225		
Tjenis Amanda	226		
Tjuv, och tjuv det ska du heta	225		
Tre små gummor	227		
Tre trallande jäntor	228		
Tryggare kan ingen vara	229		
Träd fram du nattens gud	230		
Tycker du om mej?	231		
Tänker du att jag förlorader är?	232		
Törnrosa	233		
Udden står och sover	236		
Ulla, min Ulla	234		
Uppå källarbacken	237		
Uppå våran gård	237		
Ur gnistrande vinet (Ynglingens fantasi)	238		
Uti vår hage	240		
Vandringen i världen	241		
Var jag går i skogar berg och dalar	242		
Vem kan väl sitta tyst och still	243		
Vem kan segla förutan vind	243		
Vem är din vän?	244		
Vi dricker kaffe	245		

Visor till gitarr

300

Visor och skillingtryck

Visor till gitarr innehåller visor och skillingtryck ur vår gemensamma sångskatt. Det är visor som sjungits och spelats i Sverige i generationer.

När vi sjunger *Ja, må han leva*, *Små grodorna*, och *Nu tändas tusen juleljus* är vi själva länkar i en lång musikalisk kedja.

Vi för sångerna vidare från våra föräldrar och farföräldrar till våra egna barn och barnbarn.

Sångerna är skrivna med melodistämman och enkla ackord.
Dessutom är ackorden utskrivna i alla verser!

Musik att minnas